

ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6

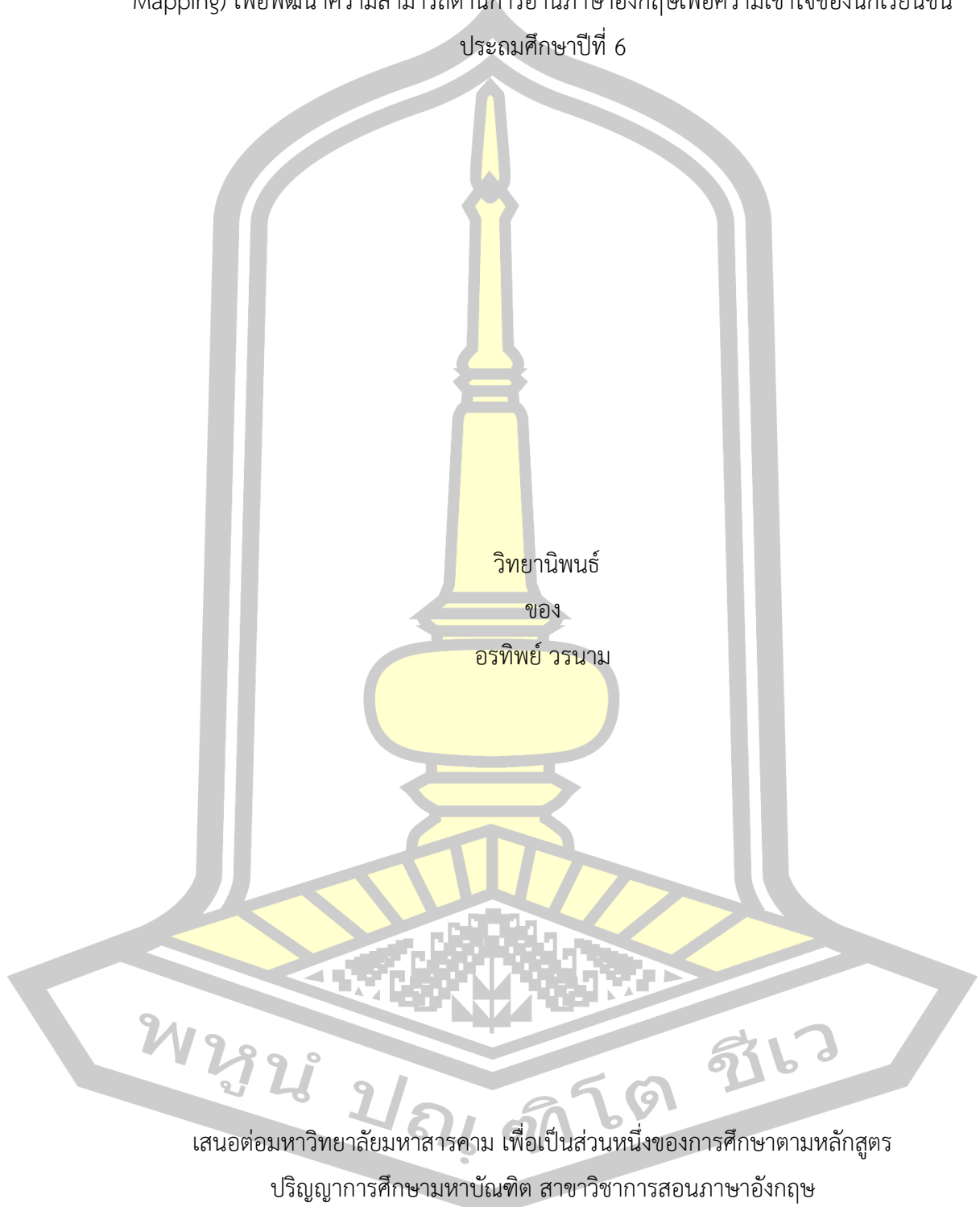
วิทยานิพนธ์
ของ
อรรถิพย์ วรรณาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6

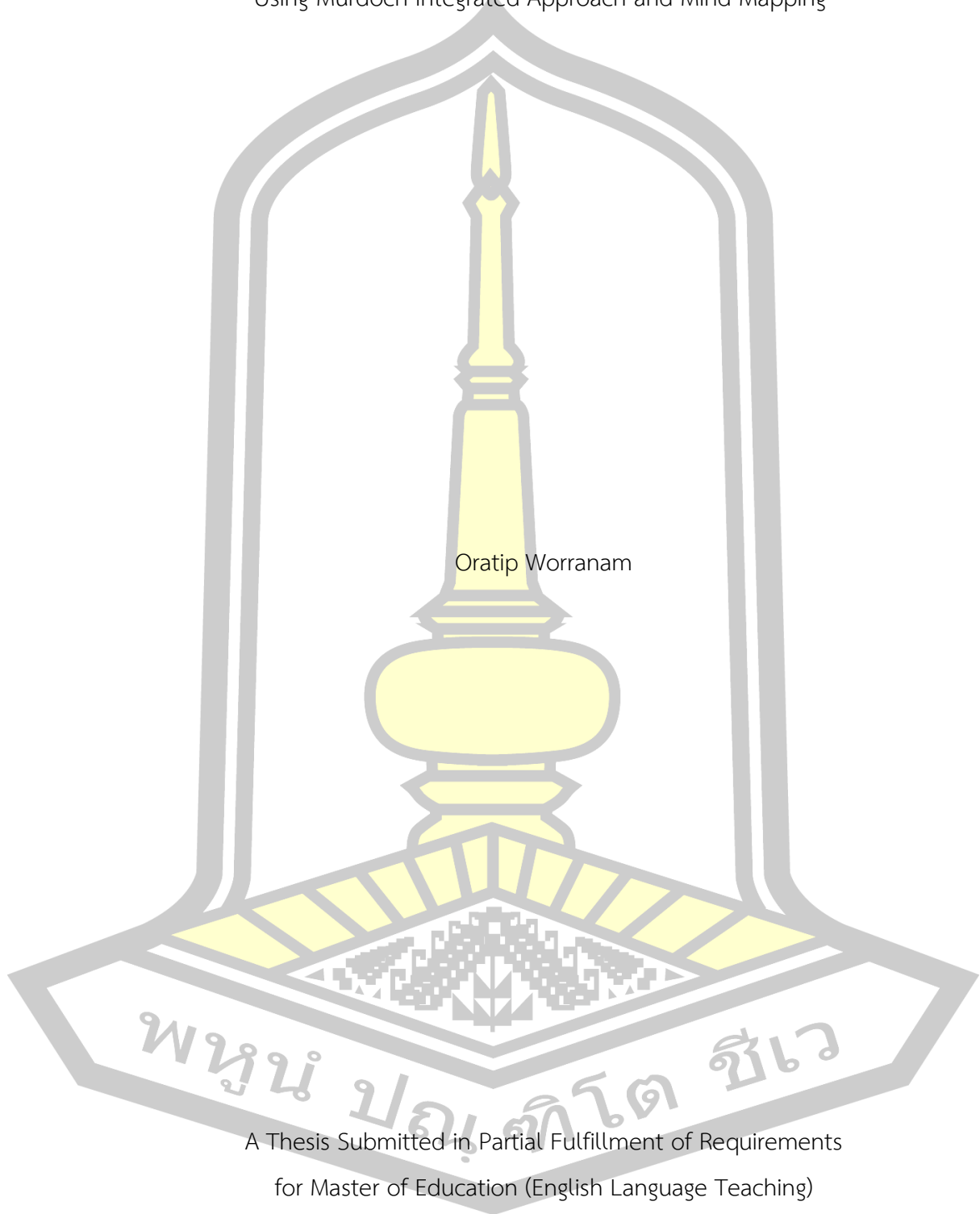
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Effects of Teaching Sixth Grade Students' English Reading Comprehension by
Using Murdoch Integrated Approach and Mind Mapping

Oratip Worranam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (English Language Teaching)

June 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวอรรถิพย์ วรรณาม
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. อภิศักดิ์ สุขยั้ง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. อินธิสาร ไชยสุข)

.....กรรมการ

(อ. ดร. พิลาณูช ภูษาวิโสธรณ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ดารารัตน์ คำภูแสน)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิติร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

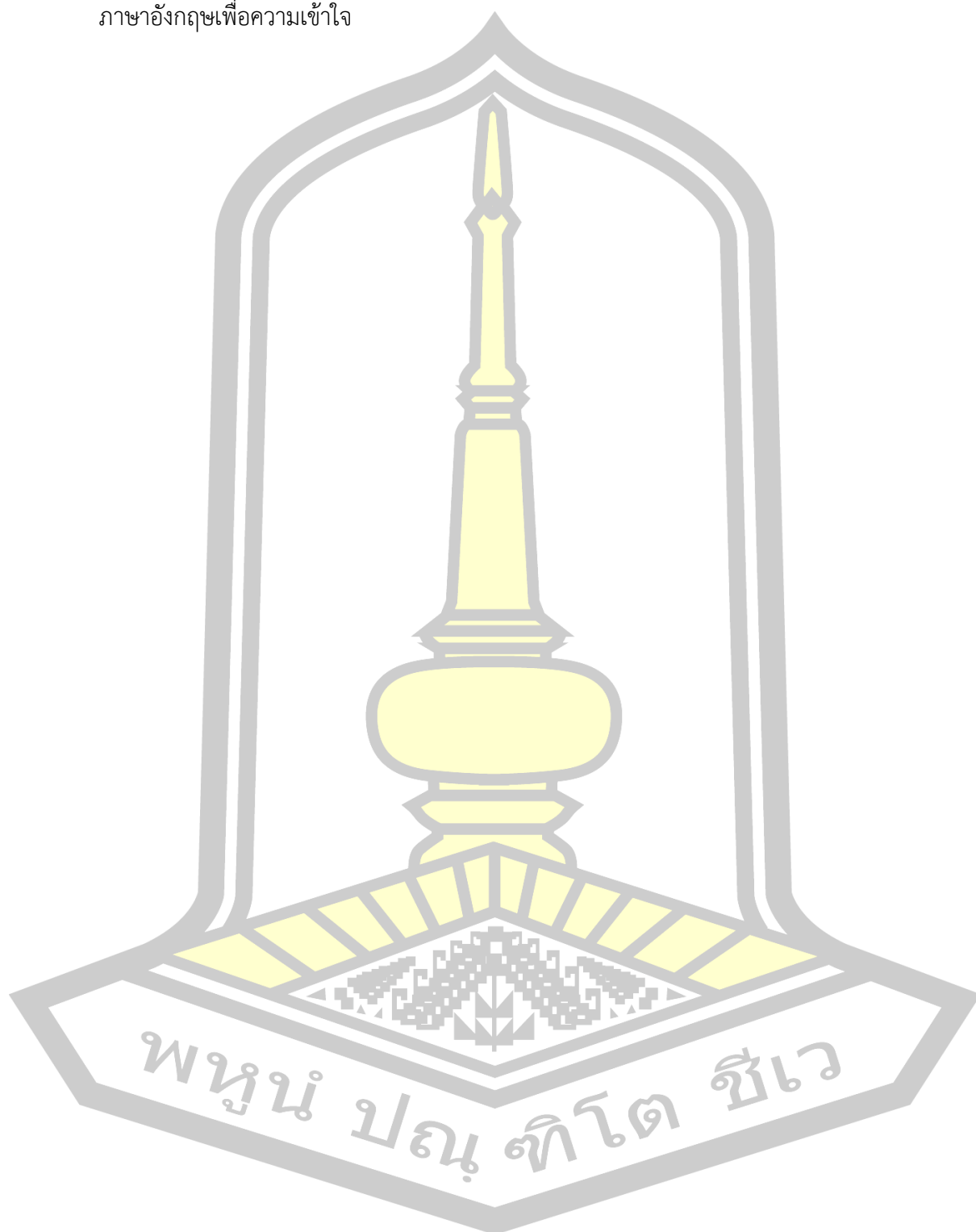
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
ผู้วิจัย	อรทิพย์ วรรณาม		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินธิสาร ไชยสุข		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าอูง ตำบลโคกล่าม อำเภोजตุรพัทธรพิมาณ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 คน (หญิง 7 คน ชาย 11 คน) ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอกร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทางสถิติ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) อยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการศึกษาชี้ให้เห็นว่าวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยให้ผู้เรียน ครู และนักพัฒนา สามารถนำไปพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นเรียนต่อไป

คำสำคัญ : เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค, แผนผังความคิด, การอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

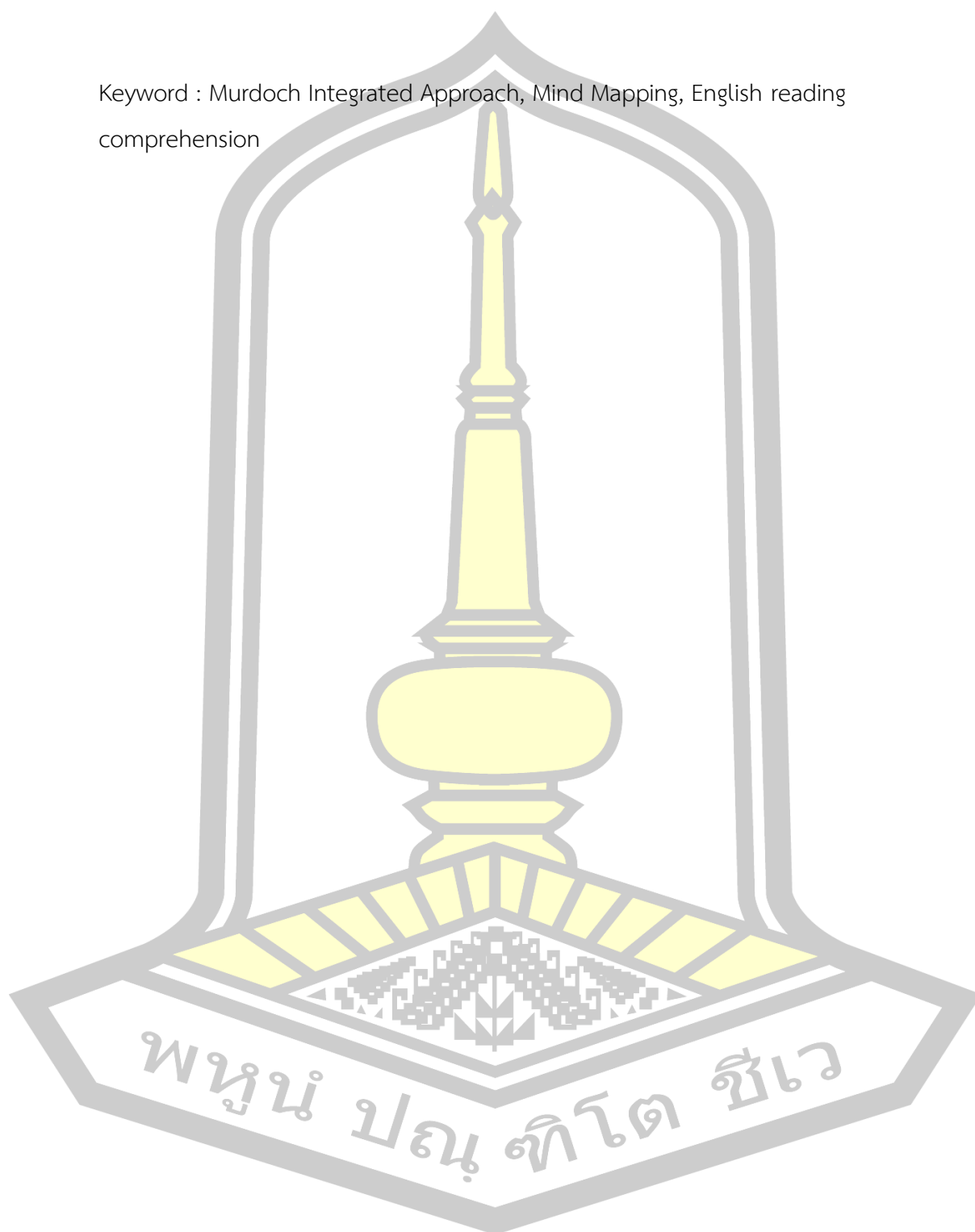
TITLE	The Effects of Teaching Sixth Grade Students' English Reading Comprehension by Using Murdoch Integrated Approach and Mind Mapping		
AUTHOR	Oratip Worranam		
ADVISORS	Assistant Professor Intisarn Chaiyasuk , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	English Language Teaching
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to examine the achievement of sixth grade students' English reading comprehension by using Murdoch Integrated Approach (MIA) and Mind Mapping and (2) to investigate the students' satisfaction toward the intervention. The sample was 18 sixth grade students (7 female and 11 male) at Banlaoyung School, Tombon Koklam ,Jutturaprakpiman District, Roi-ET Province. The research was a one group pretest-posttest design. The sample group, selected by means of a purposive sampling technique was, taking an English course during the second semester of the academic year 2019. The research instruments were five-week lesson plans, English reading comprehension test, observation check lists and a satisfaction questionnaire. The obtained data were analyzed with the use of means, standard deviation and t-test (dependent samples) and paired t-test. The findings showed that the mean score on post-test was higher than pre-test, showing that the use of MIA and Mind Mapping to teach the students' English reading comprehension was found significantly different. The research findings also revealed that the students' satisfaction toward the instructional management of English reading comprehension by using the MIA and Mind Mapping was at the most level. Based on the results of the study, it is hopeful to provide insights to the students, teachers and curriculum designers to integrate MIA and Mind Mapping strategy in

English reading classes.

Keyword : Murdoch Integrated Approach, Mind Mapping, English reading comprehension

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินธิสาร ไชยสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ดูแลให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งเสมอมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูษาวิโสธน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ สุขยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารารัตน์ คำภูแสน ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการร่วมพิจารณา ตลอดจนให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้และให้คำแนะนำสั่งสอน ตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณ นางชลาลัย ทะลายรัมย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสว่างพัฒนา นางดวงจิต มนัสสา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนางราตรี พลวุฒิ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านโคกล่าม ซึ่งมีความชำนาญด้านการวัดและประเมินผล ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำที่ดี ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ นายสวง บุบผาโต ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่ายูง ที่กรุณาส่งเสริมให้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการสอน และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คณะครูโรงเรียนบ้านเหล่ายูงที่ได้ให้คำแนะนำในการเรียนและการทำวิจัยในครั้งนี้ ด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่ายูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

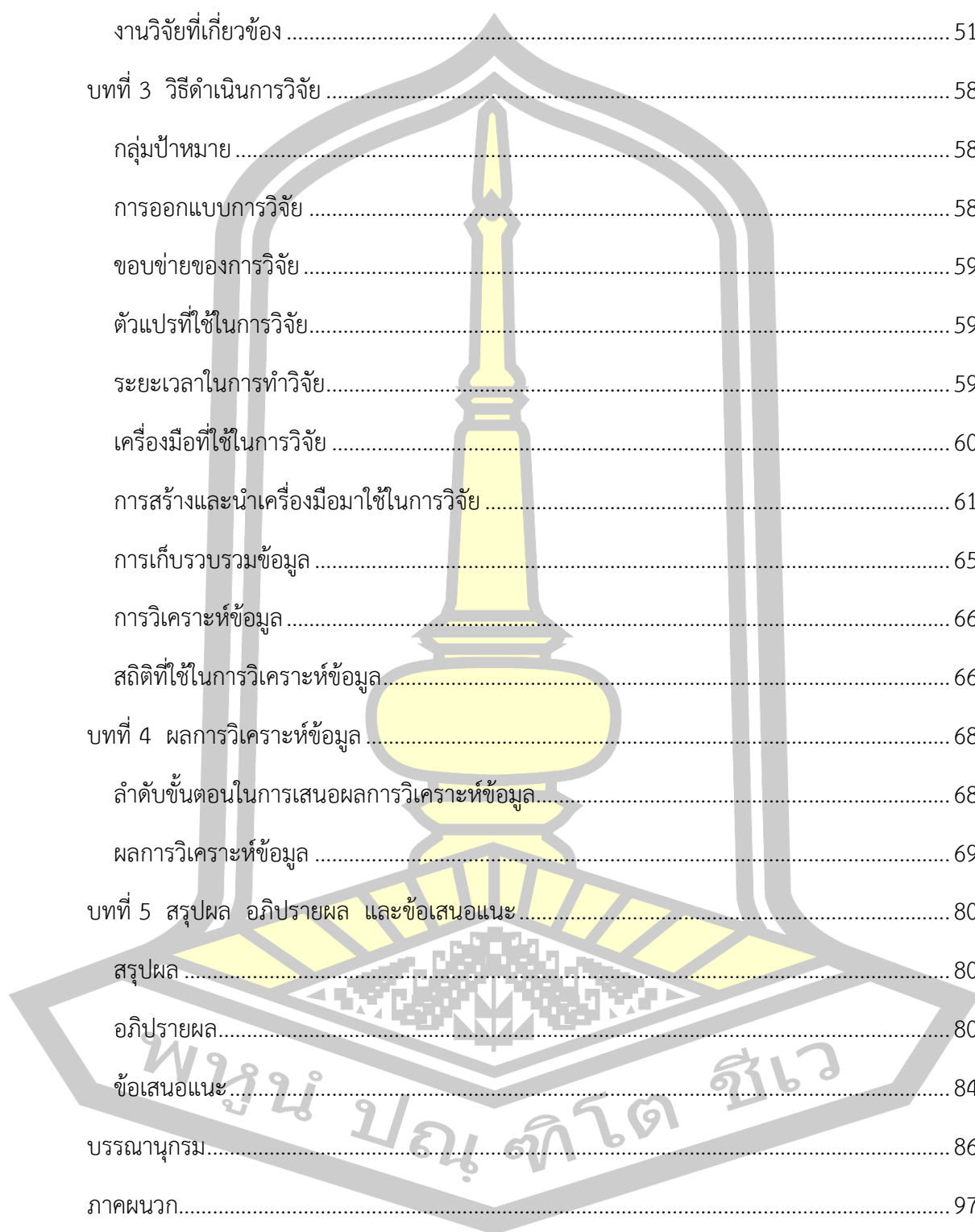
ท้ายที่สุดแห่งความสำเร็จ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย น้องสาว ลูกสาว ลูกชายและสามี ครอบครัวฤทธิหงส์ ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

อรทิพย์ วรรณาม

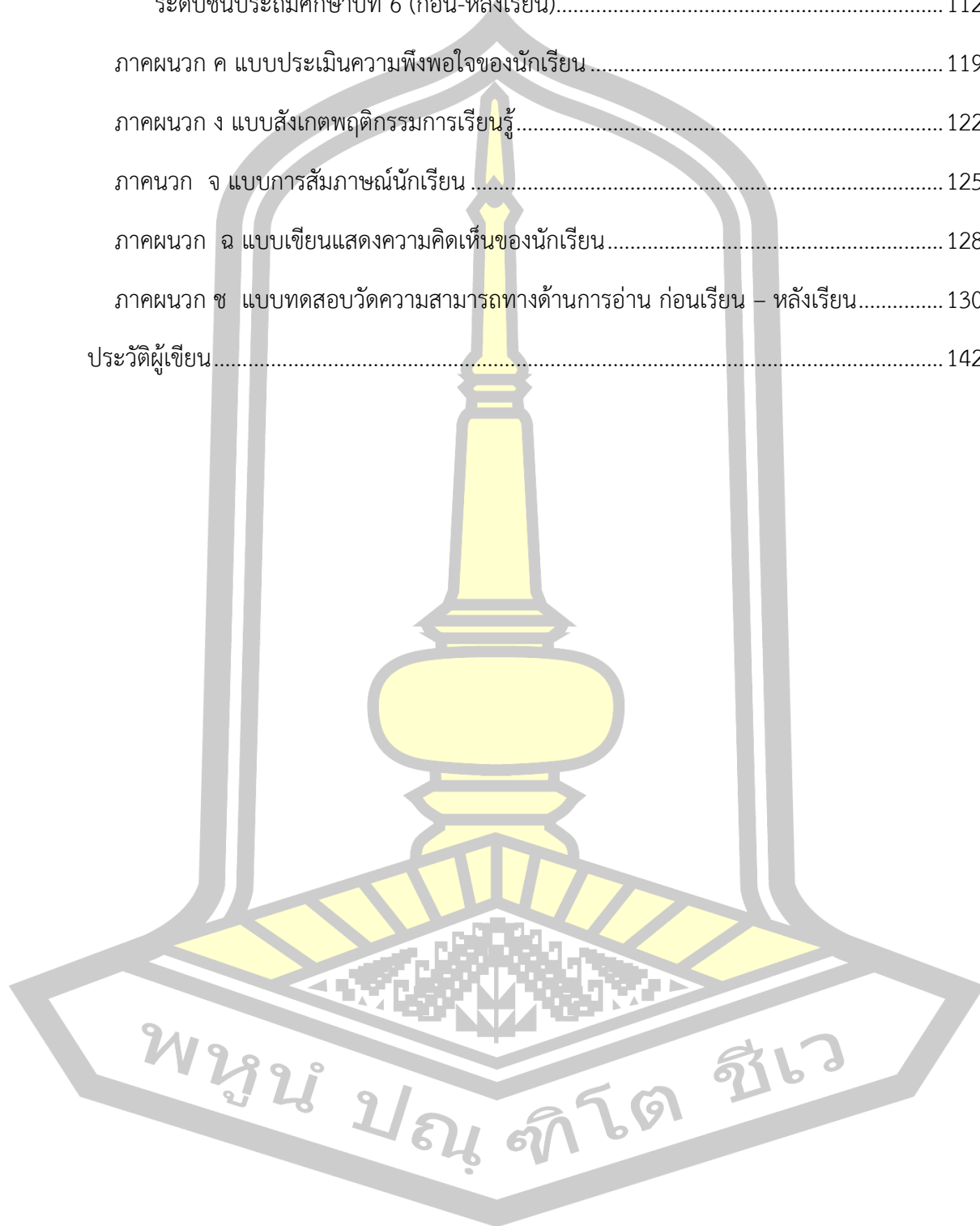
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ต้องศึกษา.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	13
แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค.....	28
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนผังความคิด (Mind Mapping).....	35
รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด	46

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
กลุ่มเป้าหมาย	58
การออกแบบการวิจัย	58
ขอบข่ายของการวิจัย	59
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	59
ระยะเวลาในการทำวิจัย	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
การสร้างและนำเครื่องมือมาใช้ในการวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
สรุปผล	80
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	98

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ก่อน-หลังเรียน).....	112
ภาคผนวก ค แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน.....	119
ภาคผนวก ง แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้.....	122
ภาคผนวก จ แบบการสัมภาษณ์นักเรียน.....	125
ภาคผนวก ฉ แบบเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน.....	128
ภาคผนวก ช แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ก่อนเรียน – หลังเรียน.....	130
ประวัติผู้เขียน.....	142

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design.....	58
ตารางที่ 2 กำหนดวันและเวลา ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	60
ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้	61
ตารางที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	64
ตารางที่ 5 การแปลความหมายคะแนนจากค่าเฉลี่ยของการตอบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้จัดเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	65
ตารางที่ 6 ตารางแสดงผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping).....	70
ตารางที่ 7 แสดงความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมหลังจากเรียนตามแผนการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind mapping)	74

พหุ ประถมศึกษา

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ภาพประกอบ 2 ภาพแสดงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของโคลดี้.....	17
ภาพประกอบ 3 วงจรในการสร้างแรงจูงใจ.....	31
ภาพประกอบ 4 องค์ประกอบการเรียนรู้ที่ดี.....	33
ภาพประกอบ 5 แผนภูมิความหมายใยแมงมุม (Spider Map).....	37
ภาพประกอบ 6 แผนภูมิความหมายรูปขั้นบันได (Descending Ladder or Time Ladder Map .	38
ภาพประกอบ 7 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบหรือข้อมูลตรงกันข้าม (Comparison /Contrast or Contrast Overlay Map).....	38
ภาพประกอบ 8 แผนภูมิความหมายเหตุและผล (Cause / Effect Map).....	38
ภาพประกอบ 9 แผนภูมิความหมายแบบผสมผสาน (Combined Map).....	39
ภาพประกอบ 10 แผนที่วงกลม (Circle Map).....	39
ภาพประกอบ 11 แผนที่ต้นไม้ (Tree Map).....	40
ภาพประกอบ 12 แผนที่ฟองน้ำ (Bubble Map).....	40
ภาพประกอบ 13 แผนที่ฟองน้ำสองด้าน (Double Bubble Map).....	41
ภาพประกอบ 14 แผนที่เรียงลำดับ (Flow Map).....	41
ภาพประกอบ 15 แผนที่เรียงลำดับแบบหลายมิติ (Multi Flow Map).....	42
ภาพประกอบ 16 แผนที่แบบเชื่อมโยง (Brace Map).....	42
ภาพประกอบ 17 แผนที่แบบสะพาน (Bridge Map).....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ ในสังคมโลก ใช้ในการสื่อความหมายและความเข้าใจซึ่งกันและกัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อประกอบอาชีพ ตลอดจนการนำไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมในฐานะพลเมืองของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2542) ประเทศไทยก็เป็นอีกหนึ่งประเทศที่ภาษาอังกฤษมีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นับได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญยิ่งในการรับข้อมูล ข่าวสารและการแสวงหาความรู้ต่างๆ ในบรรดาประเทศต่างๆ ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 ที่มาถึงนี้ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทย มีการปรับตัวและเตรียมพร้อม โดยเฉพาะในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะในกฎบัตรอาเซียนกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” แสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างสูงเพราะเป็นภาษาสากลของประเทศกลุ่มอาเซียนที่ใช้สื่อสารระหว่างกัน

ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและยังตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2542)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการนำทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ นำประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกล่าวถึงการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน

แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2542)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศนั้นมีเป้าหมายหลักที่สำคัญคือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (อุมารณห์ ทองเสมอ, 2548) แต่ในความเป็นจริงพบว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นทักษะที่จำเป็นและสำคัญสำหรับคนไทยในยุคข้อมูลข่าวสารเช่นนี้มากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ซึ่งถือว่าเป็นกุญแจสำคัญ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อเทคโนโลยีต่างๆ การที่จะได้รับข่าวสารจากสื่อเหล่านี้จึงต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น (อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์, 2549) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นทักษะที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และการอ่านเป็นพาหนะสำคัญที่สุด ที่จะพาเราไปท่องโลกแห่งความรู้ เนื่องจากทั้งสะดวก รวดเร็วและประหยัดเวลา (มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์, 2548) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการศึกษาหรือผู้ที่มีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ก็คือผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี นอกจากนั้นทักษะการอ่านไม่ใช่แค่กระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เฉพาะวิชาในตำราเรียนเท่านั้น แต่ทักษะการอ่านยังเป็นเส้นทางนำไปสู่การพัฒนาอาชีพ ความเป็นอยู่และสร้างสรรค์แรงบันดาลใจใหม่ๆ (กลั่น สระทองเนียม, 2556)

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจะให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านมากก็ตาม แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน หรือมีปัญหาด้านคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ หรืออาจเป็นเพราะการเรียนการสอนยังยึดแบบเดิมคือ เน้นครูผู้สอนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นน้อยมาก และไม่ส่งเสริมการอ่านของนักเรียนเลย (ชนิดา พงษ์นภรัตน์, 2550) นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนการสอนของครูไม่หลากหลาย กิจกรรมไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื้อหาที่ครูนำมาเรียนนั้นยาก ไม่คุ้นเคย ไม่สามารถที่จะอ่านและแปลความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน นักเรียนจึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สนใจเรียน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง (บุญรักษ์ ชนุนันท์, 2552) การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา นอกจากจะอ่านออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้องแล้ว ความเข้าใจในการอ่านก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากไม่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้แล้ว การอ่านก็ไม่มีจุดหมาย อย่างไรก็ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสมรรถนะผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิด กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์อย่างมีวิจารณญาณและคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) ดังนั้นการสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเท่านั้นไม่เพียงพอ ครูต้องจัดกิจกรรมที่ฝึกกระบวนการคิดเข้าไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สมรรถนะด้านการคิดไปประยุกต์ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ (เฉลิมชัย พันธเลิศ, 2553)

แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีหลายรูปแบบ ทั้งด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้อย่างยิ่งที่จะต้องใช้ กลวิธีการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยนและ ประยุกต์วิธีการสอนของตน เพื่อที่จะสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของ การเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น (อารยา คำก้อน, 2552) ดังนั้น ครูผู้สอนควรวางวิธีเพื่อนำไปสู่การ แก้ปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ต้องหาวิธีสอนใหม่ๆ หรือนำนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ เพื่อ พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ

การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านเหล่ายูง ตำบล โคกล่าม อำเภอดุสิต จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 พบว่า การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2561-2562 ได้คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 32.38 และ 27.35 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในแต่ละปีนั้นต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับประเทศ ที่มีคะแนนเฉลี่ยในปี 2561 อยู่ที่ 39.24 และในปี 2562 อยู่ที่ 34.42 ซึ่งโรงเรียนบ้านเหล่ายูงได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ ในปี 2561-2562 อยู่ที่ 6.86 และ 7.07 ตามลำดับ โดยเฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่โรงเรียน ควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ในปี 2561-2562 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 29.49 และ 27.83 ตามลำดับ ดังที่สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) กล่าวไว้ว่า เป้าหมายในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง คณะกรรมการ นโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กนป.) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ไว้ในเป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อที่ 1 คือ คนไทยและ การศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล โดยมีตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย 2 ข้อ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักจากการทดสอบระดับชาติ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 50 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ (ผลทดสอบ PISA) กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า ร้อยละ 50 โดยผู้วิจัยเชื่อว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติของ นักเรียนโรงเรียนบ้านเหล่ายูงได้ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 50 คือนักเรียนขาดทักษะการอ่าน ไม่สามารถ อ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง อ่านแล้วไม่สามารถทำความเข้าใจได้ถูกต้อง หรืออ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาวิธีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาหาวิธีการพัฒนาการอ่านจากนักการศึกษา นักวิชาการ รวมทั้งนักวิจัย ซึ่งได้เสนอแนะวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการอ่านที่หลากหลาย และสามารถช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ จากการวิจัยของ รอสนี บูซามัน (2552) จิรา พิน โอเย่น (2556), นวลฉวี ไชยทองดี (2557) พบว่าวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์

ด็อค (Murdoch, 1986) เป็นวิธีสอนที่น่าสนใจ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมุ่งเน้นการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ครูผู้สอนเป็นเพียงแต่ผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ จุดเด่นของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค คือ การจัดการเรียนรู้จะอยู่ในรูปแบบบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ได้มากขึ้น เช่น จากผลการวิจัยของ รอสนี บูซามัน (2552) ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกวิทช์ โชติพิณิจ (2561) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ จิรา พิน โอเย็น (2556) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อคและแผนที่ความคิด โดยนักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะนำเทคนิคแผนผังความคิดมารวมกับวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค โดยให้นักเรียนได้สรุปเนื้อเรื่องที่อ่านออกมาเป็นแผนผังความคิดตามความเข้าใจของตนเอง แผนผังความคิด เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี่ เครื่องหมาย สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ ในขณะเดียวกันแผนผังความคิดสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย (ทิตินา แคมมณี, 2553) แผนผังความคิดสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ 3 ด้าน คือ การสอนคำศัพท์ กิจกรรมก่อน และหลังการอ่าน และเป็นการฝึกทักษะในการอ่าน (Heimlich and Pittleman, 1986) ซึ่งสอดคล้องกับ (Davis & McPherson, 1989) ที่กล่าวว่า แผนผังความคิดเป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่สามารถใช้ได้ทั้งขั้นก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นขั้นตอน ลำดับเรื่อง และภาพความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นการจัดระบบข้อมูลและความคิด เป็นการฝึกวิเคราะห์สังเคราะห์และพัฒนาความสามารถทางการคิดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในงานวิจัยของ (รัทยาภรณ์ คำพิชิต, 2552) ใช้แผนผังความคิดมาพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่ามีนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.95 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ศิริจิตร์ ปีตาผ่าย (2555) โดยใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 81.14 ของคะแนนเต็มและมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ

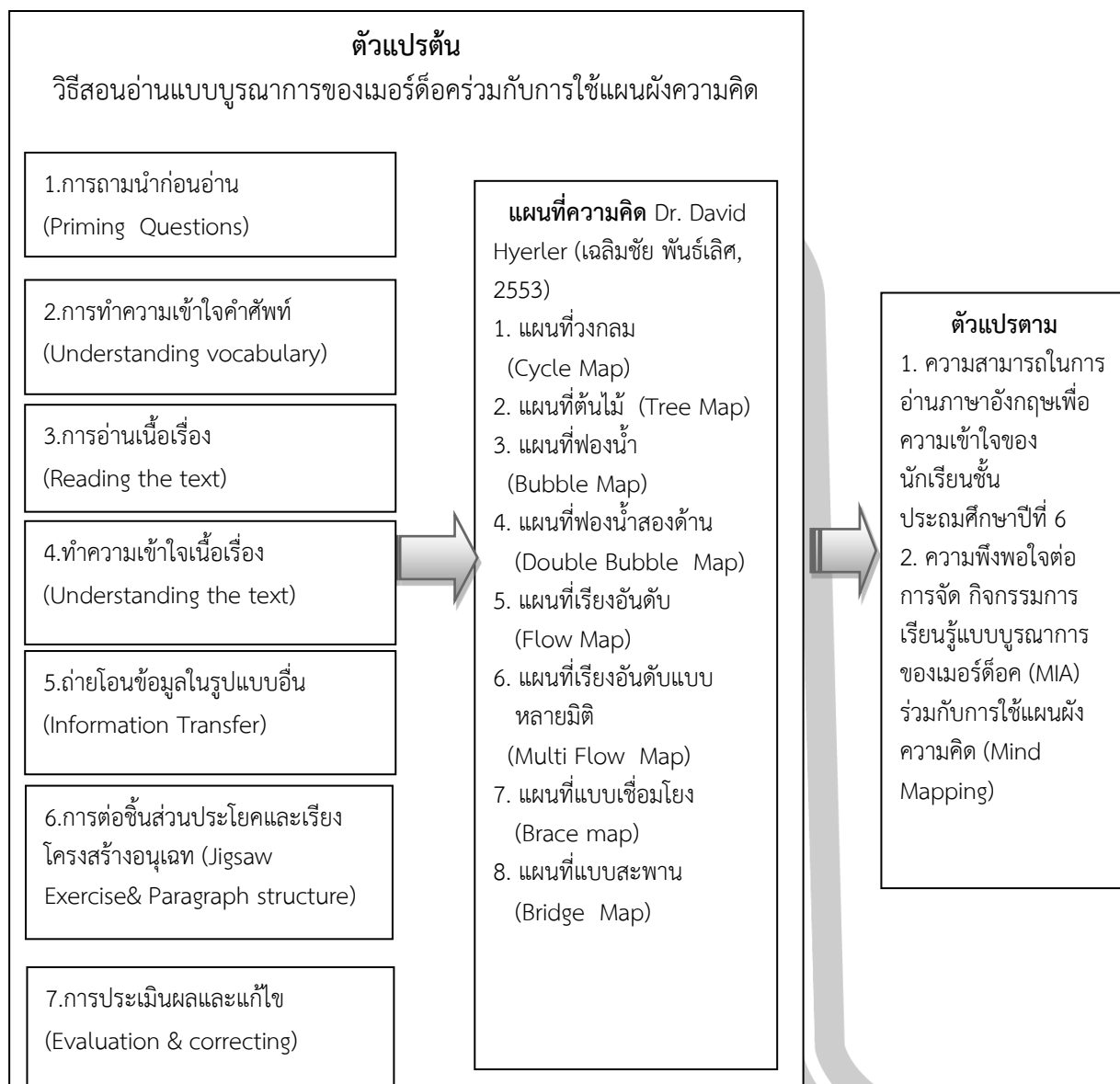
89.47 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนโดยใช้แผนผังความคิดเพิ่มขึ้น

จากหลักการและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงตระหนักถึงปัญหา และมีความมุ่งหวังที่จะแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าหากนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีออคมาใช้ร่วมกับแผนผังความคิด จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพัฒนาความสนใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้นตามลำดับ และผู้วิจัยหวังว่ายังเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีออค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับนำไปพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในทางบวกมากขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และผล การศึกษายังสามารถนำไปสู่พื้นที่ของการสอนทักษะการเปิดกว้าง

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าอยู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ปฏิบัติการเรียน การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 5 แผน ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผัง ความคิด (Mind Mapping) ใช้เวลา 15 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน)

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าอยู่ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสร้างบทอ่านอิงเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Around Wonderful World ใน หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นหนังสือ เรียนที่ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการภาคี 4 ฝ่าย อันประกอบไปด้วย ตัวแทนครู ตัวแทน ชุมชน ตัวแทนผู้ปกครองและตัวแทนนักเรียน ในการคัดเลือกหนังสือเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ตาม

โครงการเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1 เรื่อง Ant Families
- เรื่องที่ 2 เรื่อง Save our sea turtles
- เรื่องที่ 3 เรื่อง The vegetable orchestra
- เรื่องที่ 4 เรื่อง The planets
- เรื่องที่ 5 เรื่อง Under water food chain

ตัวแปรที่ต้องศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (Murdoch Integrated Approach) หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน โดยผู้เรียนดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและคาดเดาเรื่องที่จะได้อ่าน
- 2) ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
- 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามที่แทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อฝึกให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา
- 4) ขั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ ขั้นที่ครูแจกแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เขียนข้อความต่อเติมจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ เพื่อให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

5) **ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)** คือ ชั้นที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบอื่นๆ

6) **ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise & Paragraph)** คือ ชั้นที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปอนุเฉทที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่อกัน

7) **ชั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correcting)** คือ ชั้นที่ครูประเมิน โดยการเฉลยและนักเรียนตรวจสอบคำตอบจากแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

2. **แผนผังความคิด (Mind Mapping)** หมายความว่า แผนผังที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลหรือความคิดตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำแผนผังหรือแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี เครื่องหมาย สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสสาระนั้นๆ โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบตามความคิดของ David Hyerler มีทั้งหมด 8 รูปแบบ คือ แผนที่วงกลม (Circle Map) แผนที่ต้นไม้ (Tree Map) แผนที่ฟองน้ำ (Bubble Map) แผนที่ฟองน้ำสองด้าน (Double Bubble Map) แผนที่เรียงลำดับ (Flow Map) แผนที่แบบเรียงลำดับแบบหลายมิติ (Multi Flow Map) แผนที่แบบเชื่อมโยง (Brace Map) และแผนที่แบบสะพาน (Bridge Map) ผู้วิจัยนำรูปแบบแผนผังความคิดมาใช้ในแผนการเรียนรู้ดังนี้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 แบบแผนที่ฟองน้ำ Bubble Map แผนการเรียนรู้ที่ 2 แบบต้นไม้ Tree Map แผนการเรียนรู้ที่ 3 แบบเชื่อมโยง Brace Map แผนการเรียนรู้ที่ 4 แบบวงกลม Circle Map และแผนการเรียนรู้ที่ 5 นักเรียนเลือกตามความสนใจตามความคิดของ Dr.David Hyerler (เฉลิมชัย พันธเลิศ, 2553)

3. **วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค**ร่วมกับแผนผังความคิด (Murdoch Integrated Approach and Mind Mapping Technique) หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้น ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ เมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ จึงนำเทคนิคแผนผังความคิดมาใช้ในการสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของ เมอร์ต็อค ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ (1) **ชั้นถามนำก่อนการอ่าน (Primary Questions)** คือ ชั้นที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและคาดเดาเรื่องที่จะได้อ่าน (2) **ชั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)** คือ ชั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง (3) **ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)** คือ ชั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามที่แทรกอยู่ในเนื้อหาเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และเนื้อหา (4) **ชั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)** คือ ชั้นที่ครูแจกแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เขียนข้อความต่อเติมจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ เพื่อให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (5) **ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)** คือ ชั้นที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเสนอใน

รูปแบบแผนผังความคิด โดยนำมาใช้ใน แผนการเรียนรู้ที่ 1 แบบแผนที่ฟองน้ำ Bubble Map แผนการเรียนรู้ที่ 2 แบบต้นไม้ Tree Map แผนการเรียนรู้ที่ 3 แบบเชื่อมโยง Brace Map แผนการเรียนรู้ที่ 4 แบบวงกลม Circle Map และแผนการเรียนรู้ที่ 5 นักเรียนเลือกตามความสนใจตามความคิดของ Dr.David Hyerler (เฉลิมชัย พันธเลิศ, 2553) เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น (6) ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) คือ ชั้นที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปอนุเจตที่ถูกต้อง และให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื้อกัน (7) ชั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correcting) คือ ชั้นที่ครูประเมินโดยการเฉลยและนักเรียนตรวจสอบคำตอบจากแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคแผนผังความคิด(Mind Mapping)เข้ามาผสมผสานในขั้นตอนถ่ายโอนข้อมูล เพื่อสรุปเนื้อเรื่องแสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรงตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา สามารถตีความสิ่งที่อ่าน และนำเอาแนวคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ Ruddell, M. (1997) ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ

1) ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal statements) เป็นระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐานคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรงตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2) ระดับความเข้าใจในด้านตีความ (Interpretive statements) คือ สามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก ผู้อ่านต้องใช้ในการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

3) ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements) คือ ผู้อ่านได้นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) โดยใช้แบบที่เป็นแบบสอบถามในลักษณะของคำถามและให้นักเรียนแสดงความรู้สึกต่อคำถามผ่านการเลือกระดับความพึงพอใจ 5 ระดับในแต่ละข้อคำถาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) รูปการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุม การศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งมีหลักการที่สำคัญ คือ เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็น เป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความ ต้องการของท้องถิ่น ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ ทั้งการศึกษาใน ระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติซึ่งหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติ ตามเป้าหมาย หลักสูตรผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะ อันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียน 5 ประการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้แก่ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการ การแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ให้บรรลุตาม เป้าหมาย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้คือมีหลักการ จัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนด โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและ

พัฒนาการทางสมองเน้น กระบวนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนอาทิกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา โดยครูออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ภาษาและวัฒนธรรมเป็นการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนและภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน สังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพและนำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ใช้มากในชีวิตประจำวัน ซึ่งนำไปสู่ความรู้และสร้างความอง
งามแตกฉานในสติปัญญา อันจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ เพราะการอ่านหนังสือจึงเป็นวิธี
หนึ่งที่จะทำให้มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารรวมทั้งความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี การอ่านจะช่วย
ให้เป็นผู้รอบรู้ ทันเหตุการณ์และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การอ่าน
ยังมีบทบาทสูงสุดในการศึกษาเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถ
ในการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัด
กิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน มีผู้ให้คำจำกัดความของแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจากนัก
การศึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการสอนการอ่าน ดังนี้ แลพฟ์และฟลัด (Labb & Flood, 1983) ได้แบ่ง
การอ่านเป็น 2 ระดับ คือระดับแรกเป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษรเป็นเสียง และ ระดับที่สอง
เป็นกระบวนการรับความหมายจากตัวอักษร ที่เรียกว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการอ่านจึงเป็น
กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านจะต้อง
รับรู้ แปลความ ตีความ ตั้งสมมุติฐานและประเมินสิ่งที่ได้อ่าน กระบวนการดังกล่าวจะมีอัตรา
ความเร็วแตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยของผู้อ่านต่อเนื้อหาสิ่งที่อ่านและจุดประสงค์
ของผู้อ่านด้วย ฟินอคเซียโรและซิดนีย์ (Finocchiaro & Brumfit, 1983) ให้คำจำกัดความว่าการ
อ่านภาษาอังกฤษนั้นมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับสูง ต้องใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น
ข้อมูลความรู้ในสภาพปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมีข้อบกพร่องและประสบปัญหาหาก
ถึงแม้หลักสูตรจะให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างมากและเน้นให้
ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน แต่ในความเป็นจริงนั้นพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาการ
ต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ทักษะการอ่านในชีวิตประจำวัน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ให้แก่
ตนเองเพื่อความสำเร็จในการศึกษาระดับสูงและในการประกอบอาชีพ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้
ความหมายเกี่ยวกับการอ่าน ดังนี้ มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง
กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอด
ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และ
ความสามารถในการใช้ความคิด (สมุทร เช่นชวนิช, 2545) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย
ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และผ่านการรายงาน โดยการอ่านเปรียบเหมือนกับกระบวนการถอดรหัส
บางอย่าง ตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสที่ได้ถูกจัดเรียงเรียงไว้อย่างมีระเบียบเพื่อแทนคำพูด ผู้ฟังต้อง
เรียนรู้ที่จะใช้สัญลักษณ์ในการเขียนและเรียบเรียงเข้าด้วยกัน ให้เหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ตนได้
ยินขณะที่มีการพูดเกิดขึ้น อุบลรัตน์ อ่วมด้วง (2555) ได้กล่าวโดยสรุปถึงความหมายของการอ่านว่า
คือกระบวนการทางด้านความคิดอันเกิดจากการถอดรหัสความหมายของภาษา เป็นการสื่อสาร

ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยกระบวนการแห่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับความคิด ซึ่งผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิด ความรู้ และอารมณ์ โดยผ่านทางตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน บุรณาการทักษะหลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำหรือความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจและรับรู้ที่ถูกต้อง ตรงกับผู้อ่านมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิลลิส (ศิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555 อ้างจาก Willis, 1999) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับเรื่องของคำ ความคิด ข้อมูล และความสัมพันธ์กับประสบการณ์ และความรู้ของผู้อ่าน โดยผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ พบว่า การอ่านเป็นวิถีทางที่ขยายความรู้ คำศัพท์ การเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่ๆ รวมถึงการสร้างไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ด้วย Crawley (1995) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน Nuttal (1996) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงความสามารถของผู้อ่านที่จะดึงเอาความหมาย หรือใจความสำคัญของบทอ่านออกมาให้ได้ใกล้เคียงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สอดคล้องกับ Day & Bamford (1988) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้คล้ายกันว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจกระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความ หรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง

จากนิยามของนักการศึกษา มุยส์และเรโนลด์ (Muijs & Reynolds, 2001) และเซียร์ฟอส และรีเดนซ์ (Seafoss and Redence, 1994) มอริสและสจวร์ต (Morris and Stewart, 1984) รูบิน (Rubin, 1993) และเดย์กับแบมฟอร์ด (Day & Bamford, 1998) วิดโดสัน (Widdowson, 1979) และนัทเทิล (Nuttall, 1996) ที่ได้กล่าวมาเกี่ยวกับการอ่านทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ผู้อ่านจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยกระบวนการทางความรู้ ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ความสามารถในการใช้ภาษาและ ใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้าไปพิจารณาหรือตีความในการอ่านเพื่อให้รู้และเข้าใจจุดหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ อย่างไรก็ตามผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการหาความหมายจากสิ่งที่อ่านด้วยการเดาหรือหาตัวบ่งชี้ที่ปรากฏในข้อความมาช่วยให้การอ่านง่ายขึ้น การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง สามารถแปลความ ตีความ ขยายความจากตัวอักษรหรือคำ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและอาศัยกระบวนการทางสมองถอดรหัสตัวอักษรที่ถูกจัดเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบแทนคำพูด ซึ่งประกอบด้วย การเห็นและการรับรู้ นำประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ทำความเข้าใจกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ เรื่องราวต่างๆ สามารถสรุปเรื่องราวและประเมินผลสิ่งที่อ่านได้

2. ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการอ่าน เนื่องจากจุดหมายหลักของการอ่านคือการเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายการอ่านออกเสียง แต่ไม่มีความเข้าใจไม่ถือว่าเป็นการอ่าน ดังนั้นในการสอนอ่านจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่จะทำให้เกิด

ความเข้าใจในการอ่าน (Williams, 1994) สมิธ (Smith and Gay, 1990) และ ดิงเกอร์ (Tinker, 1968) ที่กล่าวสอดคล้องกันว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนใส่ไว้ในตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ นักเรียนที่อ่านได้ดีมีใจอ่านได้ถูกต้องรวดเร็วแต่จะต้องเข้าใจและจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยค สามารถสรุปตีความและเข้าใจความหมายแฝงของผู้เขียนมาสู่ผู้อ่านได้ รวมทั้งประเมินสิ่งที่อ่านทราบแนวการเขียนอารมณ์หรือแนวคิดของผู้เขียนได้อย่างซาบซึ้ง

จากคำกล่าวของนักการศึกษา กันนิง (Gunning, 1992) และรูบิน (Rubin, 1993) มิลเลอร์ (Miller, 1990) รุเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1971) และ สมุทร เซ็นเซาวิช (2545) สรุปไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นรูปแบบความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการภายในบุคคลที่มีความซับซ้อนในการประกอบกันของข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ผสมผสานกับโครงสร้างความรู้เดิม สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ เป็นการสื่อความจากประโยคหรือส่วนของประโยค ที่ผู้อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่มีในการแปลความสิ่งที่อ่านให้เป็นรายละเอียดของเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านสรุปเนื้อเรื่องตลอดจนวิเคราะห์ข้อความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผลอันเป็นหัวใจของการอ่าน ซึ่งความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ด้านภาษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปหรือประสบการณ์เดิมตลอดจนการฝึกฝนของผู้เรียน

3. ความสามารถในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงความสามารถในการอ่านที่มีลักษณะคล้ายๆ กันดังนี้ กูดแมน (Goodman & Burkf, 1980) และคาร์เรล (Carrell, 1983) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านคือความสามารถที่ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจภาษาสามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยการแปลความ ตีความ สรุปความคิด จากการอ่านและเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านได้ เชียฟอสส์และรีดเดนซ์ (Searfoss and Readence, 1994) คอนเลย์ (Conley, 1995) และรัดเดล (Ruddell, 1997) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านเข้าใจความไว้อย่างสอดคล้องกันแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับแปลความ ระดับตีความ และระดับประยุกต์ สอดคล้องกับ มิลเลอร์ (Miller, 1990) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเข้าใจความออกเป็น 4 ระดับซึ่งเหมือนกับแนวคิดของเชียฟอสส์และคนอื่นๆ ข้างต้น คือ ระดับแปลความ ระดับตีความ ระดับในการวิเคราะห์สรุปความ และระดับความคิดสร้างสรรค์

จากคำกล่าวของนักการศึกษาหลายท่านข้างต้น สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้กระบวนการ ทางความรู้ความคิดและประสบการณ์เดิมความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความสามารถด้วยว่าต้องการที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับใดและจัดการเรียนการสอนอย่างไรที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในแต่ละระดับได้ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบในการอ่านด้วยเช่นกัน

4. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกเพศทุกวัยทุกสาขาอาชีพ ทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่านทำให้ผู้อ่านเป็นคนรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ ซึ่ง คิวกันท์ ปทุมสูติ (2540) ให้แนวคิดว่าการอ่านเป็นช่องทางของการรับรู้ที่สามารถเลือกรับและแสวงหาได้ตามโอกาสที่ต้องการ เพิ่มพูน

ประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและวิจารณ์ญาณทำให้คนเรามีความงอกงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถได้ดียิ่ง ประโยชน์ที่จะได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับผู้อ่านที่จะรู้จักเลือกสรร และค้นคิดสิ่งที่เป็นสาระสำคัญจากหนังสือมาใช้ในชีวิต และการดำรงชีวิตของตัวเองอย่างเหมาะสม ความรู้เรื่องประเภทหนังสือเรื่องของการอ่าน และกลวิธีในการอ่านจึงเป็นความจำเป็นอันสำคัญอีกด้วย สอดคล้องกับ ศศิธร พูลทอง (2546) ที่ได้สรุปการอ่านว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเพราะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิด มีเหตุผลเป็นผู้รอบรู้ ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ไม่ล้าหลัง และมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน การอ่านที่เหมาะสมจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

จากคำกล่าวของนักการศึกษา ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2540) และศศิธร พูลทอง (2546) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ช่วยผู้อ่านให้รอบรู้ เป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์ การอ่านเป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

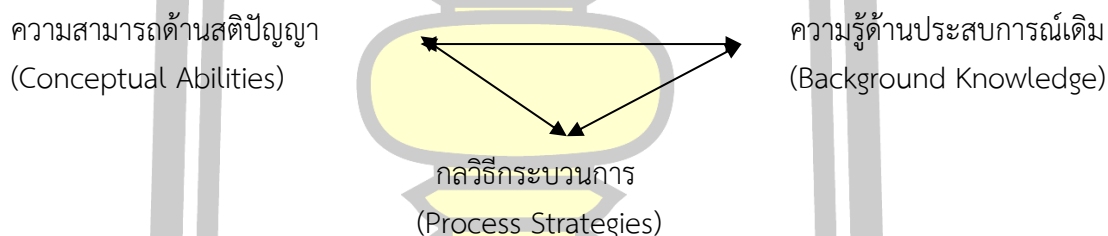
5. ความมุ่งหมายของการอ่าน

ความมุ่งหมายของการอ่านจัดได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรทำการศึกษา เพราะบุคคลแต่ละคนนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมาย ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้ กุศยา แสงเดช (2545) ซึ่งเป็นครูเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถม-ศึกษา ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยยึดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตารา ฉลากยา คู่มือการใช้สิ่งต่างๆ และอ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่วๆ ไปคล้ายกับ ศศิธร พูลทอง (2546) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ความคิด อ่านเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนอ่านเพื่อความ บันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งจุดมุ่งหมายเหล่านี้จะบรรลุผลก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง นอกจากนี้ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris, and Sipay, 1979) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของ การอ่านไว้ 3 ประการ คือ (1) เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน (2) เพื่อจับใจความสำคัญและ (3) อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและมิลเลอร์ (Miller, 1990) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ 6 ประการ คือ (1) อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (2) อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (3) อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป (4) อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้ (5) อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ญาณติดตามข้อความที่อ่าน และ (6) อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ อ่านเพื่อให้รู้เรื่องราวหรือข้อความ โดยมุ่งให้นำเหตุการณ์ เรื่องราว คติ ตลอดจนประโยชน์ที่ได้จากเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนควรมีจุดมุ่งหมายว่าอ่านเพื่ออะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

6. องค์ประกอบของการอ่าน

โดยทั่วไปความสามารถของบุคคลแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน มีความแตกต่างกัน ความสามารถในการอ่านก็เช่นเดียวกัน ผู้อ่านแต่ละคนมีความสามารถในระดับสูงและต่ำต่างกัน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ระดับความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน ในกระบวนการอ่านนั้นจะต้องครบถ้วนทั้งการอ่านออก อ่านได้ อ่านแตก และอ่านเป็นเพราะการทำ ความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมาและการนำความรู้ออกมาใช้นั้น ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การอ่านให้เข้าใจ รับรู้สารที่สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบทซึ่งอุปกรณ์ที่สำคัญนี้ คือ ความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาเป็นสำคัญ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้ โคลดี้ (พัชรวาทิ อักษรพิมพ์, 2554 อ้างจาก Coady, 1988) ได้เสนอองค์ประกอบความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถด้านสติปัญญา (Conceptual Abilities) หมายถึง ความสามารถด้านสติปัญญาในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถชดเชยความบกพร่องของผู้อ่าน ในด้านไวยากรณ์ได้ เช่น เมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องที่มีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว ทำให้เดาความหมาย ของเรื่องได้ และกลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) หมายถึง องค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ข้อมูลเกี่ยวกับพยางค์และหน่วยคำ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและความหมายของบริบท ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ภาพแสดงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของโคลดี้

ซอนทซ์ (นรินทร์ โปธิ, 2549 อ้างจาก Schnotz, 1994) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้ ความสามารถในการปรับกระบวนการรู้และคิดตามเนื้อเรื่องที่อ่านและความต้องการ ที่คาดหวังไว้ ความสามารถในการอ่านเนื้อหาของบทอ่านที่มีความหลากหลาย ต้องการโครงสร้างความรู้ที่แตกต่างกันในการทำ ความเข้าใจ และความสามารถในการแปลความได้ตามความรู้พื้นฐานของผู้อ่านแต่ละคน นอกจากนี้ ฟลัดและแลปป์ (Flood & Lapp, 1990) ชี้แจงว่านักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านมีผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญ 4 กลุ่ม คือ ตัวแปรในด้านผู้อ่าน ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สีก และแรงจูงใจ ตัวแปรในด้านบทอ่าน ได้แก่ อรรถลักษณะ ชนิดของบทอ่าน ส่วนสำคัญของ บทอ่าน การพิจารณาบทอ่าน ตัวแปรทางด้านบริบททางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อม งานกลุ่มสังคม จุดประสงค์ และตัวแปรด้านตัวครู ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติ และแนวการสอน สอดคล้องกับ (อัจฉราวรรณ

ศิริรัตน์, 2549) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านว่า มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมาก ส่วนที่สำคัญ คือประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้อ่าน อภิปรายหรือความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดการแก้ปัญหาของตนเองและโครงสร้างของเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจะทำให้ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านสูงขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ครูสามารถช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยพิจารณาเลือกสื่อ ที่เหมาะสมในระดับความยากง่าย การเน้นด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การทดสอบก่อนและ การอภิปรายสั้น ๆ ในชั้นเรียน นอกจากนั้นการอ่านเพิ่มเติมยังช่วยเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นได้อีกทางหนึ่ง และองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วยพื้นฐานความเข้าใจความหมายของภาษาซึ่งสามารถแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจในการอ่าน

ตัวแปรแต่ละตัวมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งอาจสัมพันธ์กัน และสัมพันธ์กับการสอนของครู จากองค์ประกอบของความเข้าใจดังกล่าว การอ่านนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวผู้อ่าน บทอ่าน ตัวผู้สอน และส่วนประกอบด้านอื่นๆ การจัดตัวแปรดังกล่าวให้สัมพันธ์กัน อย่างเหมาะสมย่อมเกิดผลดีต่อความเข้าใจในการอ่านได้ เช่น สามารถบอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และสามารถสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านความรู้ความสามารถทางภาษา ภาษาศาสตร์ คำศัพท์ ไวยากรณ์ สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก ทักษะคิด ความรู้เดิมของผู้อ่าน ตลอดจนปัจจัยทางด้านครอบครัว นอกจากนี้ปัจจัยด้านบทอ่าน ภาระงาน และกลยุทธ์ต่างๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความสามารถทางด้าน การอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่าน

7. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการอ่านมีจุดมุ่งหมาย ที่แท้จริงคือมุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่ตนอ่านก็นับว่า การอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ การอ่านจึงต้องเน้นความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่สำคัญ การอ่านอย่างเข้าใจจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิด สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

สมุทรา เซ็นเซาวิช (2545) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนเป็นผู้ส่งสาร ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจตอบโต้กับผู้อื่นด้วย Carrel (1984 อ้างถึงใน สมุทรา เซ็นเซาวิช, 2545) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือ ความสามารถในการเข้าใจประโยคหรืออนุเขต (Paragraph) โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบโครงสร้าง หรือการเรียบเรียงของผู้เขียน (Smith and Gay, 1990) กล่าวว่า การอ่านเป็น

กระบวนการสร้างความหมาย จากเนื้อหาของการเขียน เนื้อหาที่จะต้องสร้างความหมาย อาจเสนออยู่ในรูปของตัวอักษร ภาพ แผนที่ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ซึ่งผู้อ่านต้องผสมผสานความหมายหลายอย่างเข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ ในหัวข้อที่อ่าน ความรู้เรื่องไวยากรณ์ รวมถึงความรู้ลักษณะการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ Gunning (1992 อ้างถึงใน สมุทร เสินชวนิช, 2545) อธิบายว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการสื่อสาร ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน (Nuttall, 1996) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้สาร ซึ่งสารนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริง ที่ทำให้เราสนุกสนาน ได้แนวคิดเกิดความรู้สึก เป็นต้น (Tyran Wright Butler, 2007) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นพร้อมกันระหว่างการดึงข้อมูลและการสร้างความหมาย โดยผ่านการสื่อสารและมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหา Wilhelm (2011 อ้างถึงใน สมุทร เสินชวนิช, 2545) ได้อธิบายไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากการอ่าน อย่างกระตือรือร้น กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านไม่ได้มีฐานะเป็นฝ่ายรับความหมายในตัวบทหรือข้อความที่อ่านแต่ผู้อ่านนั่นเองที่จะต้องเป็นผู้สร้างความหมายระหว่างการอ่าน

สรุปความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก็คือให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน การอ่านเพื่อความเข้าใจจัดเป็นด้านหนึ่งของทักษะในการทำความเข้าใจในการอ่านช่วยให้เด็กสามารถนำเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดีแล้วยังช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแนวคิดและการปรับความมุ่งหมายของการอ่านให้เหมาะสมกับความต้องการในการอ่านด้วย

องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ด้วยเหตุที่การอ่านมิใช่เพียงการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นจุดหมายหลักของการอ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจะต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญๆ ดังนี้ นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงดังต่อไปนี้ สมุทร เสินชวนิช (2545) สรุปองค์ประกอบที่สำคัญๆ คือ สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้ สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน และสามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ (อัญชัญ พิณ, 2552) ได้สรุปว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ภูมิหลังของประสบการณ์เป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน ความพร้อมในด้านต่างๆ วุฒิภาวะของผู้อ่านจะเป็นตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเรียนรู้และการอ่าน นอกจากนี้สติปัญญามีส่วนสำคัญต่อความพร้อมและสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน รวมไปถึงการมีสุขภาพที่ดีจะช่วยให้อ่านได้ดี ทั้งเรื่องการปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม การที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความรู้สึกอยากเรียนรู้ อยากอ่าน นอกจากนี้การพัฒนา

ทักษะขั้นพื้นฐานของการอ่าน เช่น การใช้บริบท หรือความข้างเคียง เพื่อเดา ความหมายจะทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจด้านโครงสร้างประโยค และรูปแบบการเขียนก็มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

นอกจากนี้ Williams (1994) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ 5 องค์ประกอบ คือ ความรู้เกี่ยวกับระบบที่เขียน (Knowledge of the Writing System) ทั้งในลักษณะที่เป็นลายมือเขียนและเป็นตัวพิมพ์ รวมทั้งความรู้ด้านการสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านคำได้อย่างถูกต้อง ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต้องมีความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ของภาษาเป็นอย่างดี ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) ในการอ่านผู้อ่านต้องสามารถบอกถึงจุดมุ่งหมายของบทอ่านได้ นอกจากนี้ต้องเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ และสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the Word) ความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำมาสัมพันธ์กับบทอ่านได้เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน และเหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) เหตุผลในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป เหตุผลและความต้องการในการอ่านนี้เองที่มีผลต่อการเลือกอ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงทราบว่าจะตนเองอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร (Miller, 1990) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ ช่วงสายตา (Eye Span) ประสาทตาเป็นสิ่งที่สำคัญในการจะรับภาพเข้าสู่สมอง ความรวดเร็วหรือช้าในการอ่านขึ้นอยู่กับระยะเวลาความกว้างของช่วงที่สายตาของเราจะเคลื่อนไปตามอักษรให้ต่อเนื่องเป็นตอนและเป็นบทในที่สุด กระบวนการคิด (Thinking Process) การคิดคือ การแปลภาพตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย และบุคคลมีความรับรู้เข้าใจได้ต่างกัน เนื่องจากมีกระบวนการคิดที่ต่างกัน และการเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบทางสรีระเบื้องต้นที่จะช่วยฝึกความเร็วในการอ่าน นอกจากนี้ (Woolfolk, 1990) ได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างเข้าใจ คือ ความสามารถของผู้อ่านในการตระหนัก (Awareness) ถึงกลวิธีที่ต้องใช้ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ซึ่งได้แก่ การอ่านเอาความหมายโดยรวมของบทอ่าน การใช้อัตราเร็วในการอ่านให้เหมาะกับบทอ่าน การรู้จักเลือกหาใจความสำคัญของบทอ่าน การใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมโยงประโยคว่าขัดแย้งหรือคล้องตามหรือเป็นเหตุเป็นผลกัน การนำความรู้เดิมมาใช้กับบทอ่าน การใช้บริบทในการตีความหมาย และการใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีต่างๆ ที่จะช่วยแก้ไขความไม่เข้าใจ ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ (Ryder and Graves, 1994) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ คือ ประสบการณ์เดิม (Schemata) คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำและถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนี้อาจเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดในการทำทำความเข้าใจเนื้อหา กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังจะต้องรู้ว่ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่อ่านอย่างไร จะใช้กลวิธีในการอ่าน

เมื่อไรและอย่างไร และกระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) คือการรวบรวมเลือก จัดระบบ เก็บ แก่ไข และเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ กระบวนการนี้จะต้องเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติในขณะที่อ่าน

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การอ่านและความเข้าใจจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องมีองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนหลายประการด้วยกัน เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ การใช้วิจารณ์ญาณ ความรู้ หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็น สิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การสอนอ่านที่ดีนั้นครูผู้สอนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนได้รู้จักจับใจความสำคัญที่ได้อ่านให้อ่านได้รวดเร็วด้วยการใช้สายตาที่แม่นยำให้รู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้จับประเด็นเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีขั้นตอน ถ้านักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่กล่าวมานี้เขาก็จะสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพูดและการเขียนได้ดีในโอกาสต่อไป

8. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ทางภาษา ความรู้ทั่วไป หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญในการอ่านหลายท่านได้กล่าวถึง และแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไปดังนี้

สมุทร เซ็นเซาวิช (2545) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน มี 2 ประเภท คือความเข้าใจแบบทันที (Receptive comprehension) ความเข้าใจนี้เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่างๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่ จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective comprehension) คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และความสามารถในหลายๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่างๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purpose) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้ จะต้องพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ คินท์ซและยาโบร (ทศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555 อ้างจาก Kintsch and Yarbrough, 1983) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 2 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับแคบ (Micro Process in Comprehension) หมายถึง การเข้าใจคำ วลี และประโยค และความเข้าใจระดับกว้างตีความ (Macro Process in Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของทริเซีย (ทศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555 อ้างจาก Tricia, 1982) ที่สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นไม่ได้อยู่ที่การตอบคำถามให้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความเข้าใจซึ่งมีอยู่ 2 ระดับ คือระดับต่ำ ความเข้าใจในระดับนี้ จะเกิดเมื่อผู้อ่านพอใจกับสิ่งที่ตนอ่าน ผู้อ่านเข้าใจความหมายและมีมโนทัศน์อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และระดับสูง ผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญได้ เข้าใจถึงแก่นของแนวคิดที่แฝงอยู่ และสามารถเปรียบเทียบ แนวคิดเหล่านี้กับสิ่งที่เคยรู้มาแล้ว เพื่อที่จะรับเอาสาระสำคัญและแนวคิดใหม่มาผสมผสานเป็นมโนทัศน์ทั้งใหม่และเก่ารวมกัน

นอกจากนี้ บลูม (คิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555 อ้างอิงจาก Bloom, 1956) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทางความคิดไว้ 6 ชั้น คือ ระดับความรู้ หมายถึง ความเข้าใจตัวอักษร แยกแยะตัวอักษร วลี ประโยค ระดับความจำ หมายถึง การจำคำ ประโยค รวมทั้งจำรายละเอียดและใจความสำคัญได้ ระดับความเข้าใจ หมายถึง การแปลความหมายจากแนวคิดของผู้เขียน และเขียน โครงร่างได้ ระดับการนำไปใช้ เข้าใจความสำคัญ เหตุและผล สรุปอ้างอิง และนำไปใช้ ในสถานการณ์อื่น ระดับการวิเคราะห์ เป็นการแจกแจง แยกแยะจัดกลุ่มเนื้อหา และระดับการสังเคราะห์ การเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมยและรวมความคิดเห็นได้ มีอารมณ์ร่วมอย่างลึกซึ้ง เช่นเดียวกับ (Miller, 1990) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่างๆ ในบทอ่านได้ ระดับการตีความ (Textually Implicit Comprehension) ผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผล ความรู้ความเข้าใจของตนมาช่วยตัดสินใจข้อมูลในบทอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้สามารถที่จะตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ สามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปรวมทั้งรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิดได้ ระดับการวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริงและอะไรเป็นเพียงความคิดเห็นของผู้เขียนและสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆ ได้ และระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้นๆ สอดคล้องกับ Rubin (1993 อ้างถึงใน คิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยดัดแปลงจากระดับความเข้าใจของ Nila Banton Smith's taxonomy ออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งเหมือนกับระดับความเข้าใจของนักการศึกษาทั้ง 4 คน ข้างต้น แต่เพิ่มระดับความเข้าใจ ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading) อีก 1 ระดับ รวมเป็น 4 ระดับ ซึ่งตรงกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่ (กรมวิชาการ, 2542) สรุปได้ดังนี้คือ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) ถือเป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านต้องแปลความหรือตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความสามารถเข้าใจความหมายระดับที่ 1 และที่ 2 อยู่ก่อนแล้ว ความเข้าใจในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความคิดของตนมาช่วยวิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินค่า สิ่งที่อ่านในด้านคุณภาพ คุณค่า และความถูกต้องเหมาะสม และระดับความเข้าใจขั้นสร้างสรรค์ (Creative reading) เป็นขั้นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดสูงกว่าความเข้าใจในระดับที่ 1, 2 และ 3 เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางแก้ปัญหา นอกเหนือจากในเนื้อเรื่อง และยังสอดคล้องกับ (Ruddell, 1997) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับคือ (1) ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal statements) (2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) และ (3) ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้

(Applied statements) ได้แก่ การอ่านที่ผู้อ่านได้นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ โดยเชื่อมโยงความรู้ หรือประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

สรุปจากความคิดเห็นของนักการศึกษาข้างต้นได้ว่า ระดับขั้นของความเข้าใจในการอ่านนั้นจะเรียงจากระดับเริ่มต้นไปจนถึงระดับการนำไปประยุกต์ใช้หรือจากระดับตรงตามตัวอักษรไปจนถึงระดับที่ต้องใช้ความคิด วิเคราะห์ หรือใช้ประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน สรุปเหตุผลในการตีความ แปลความหรือสรุปความจึงจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ระดับความเข้าใจในการอ่านยังมีตั้งแต่ระดับความเข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหา ความสัมพันธ์ของข้อความซึ่งต้องใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านในการตีความ และสุดท้ายคือความเข้าใจระดับสรุปความถึงสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ แต่ผู้อ่านสามารถสรุปได้เอง รวมทั้งสามารถประเมินค่าของบทอ่าน และมีอารมณ์สุนทรียะต่องานเขียนหรือมีทัศนคติอย่างไรจึงสามารถเขียนเรื่องราวออกมาลักษณะนั้นๆ ได้อีกด้วยดังนั้นการอ่านจึงแบ่งออกเป็นหลายระดับขั้นอยู่ กับจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นๆ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการสอนอ่านให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ระดับความสามารถของผู้อ่านด้วย

9. การวัดและประเมินผลการอ่าน

ในการวัดและประเมินผลการอ่านนั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอ แนวทางการดำเนินการ ดังนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านพิจารณาได้ เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวม มีรายละเอียดดังนี้ คือ ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ ความรู้ในด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆ และความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื่อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะได้แก่ ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามโดยเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์และความรู้ในด้านไวยากรณ์ ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดต่างๆ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ประเมิน ในการประเมินความสามารถทางการอ่านนี้ สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์รวมกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย กล่าวได้ว่า การประเมินความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น สามารถพิจารณาได้จากกาที่ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง การตีความ การลำดับเหตุการณ์ วิเคราะห์ วิจัย รวมทั้งสรุปบทอ่านได้โดยทั้งนี้การประเมินความสามารถทางการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาและ

ประสบการณ์เดิมทางภาษาของผู้อ่าน ทั้งนี้สามารถใช้เครื่องมือได้หลายอย่าง ทั้งจากแบบทดสอบที่เป็นอัตนัยและแบบทดสอบที่เป็นปรนัย

นอกจากนี้ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ได้แบ่งประเภทของการวัดผลในการอ่านไว้ 2 ประเภทหลัก ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ คือ การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) และการวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) เป็นการทดสอบอย่างมีระบบ โดย การให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในเวลาที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่า นักเรียนแต่ละคนอยู่ลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม ในการสร้างข้อสอบนิยมเลือกวัตถุประสงค์เนื้อหาต่างๆ ไปที่ครอบคลุมความสามารถของผู้สอบหลายๆ ระดับ วัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดเป็นวัตถุประสงค์ ในการอ่านต่างๆ ไปมากกว่าที่จะเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ ความยากง่ายของข้อสอบอยู่ในระดับ ปานกลาง อาจแบ่งเป็นประเภทย่อยๆ ได้ 3 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ต่างๆ ไปมากกว่าจะชี้ให้เห็นว่า นักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนในทักษะใด นิยมใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ เนื้อหาที่ใช้วัดมีลักษณะกว้างๆ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนมีความชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้ง แบบทดสอบนี้ ใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว และแบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการต่างๆ ไป ประเภทที่ 2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ดีเพียงใด โดยไม่นำเอาผลไปเปรียบเทียบกับนักเรียนอื่นๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่า ผู้สอบสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใด ในการสร้างข้อสอบจะยึดวัตถุประสงค์ย่อยๆ ของทักษะที่ต้องการวัด เช่น การสรุปความหรือการถอดความจากย่อหน้า การเดาศัพท์จากบริบท การสรุปความ ระดับ ความยากง่ายของข้อสอบอาจอยู่ในระดับร้อยละ 80-90 และการวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) เป็นกระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่างๆ ในการสังเกต สามารถแบ่งประเภทการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching) ครูใช้การสังเกตประเมินผลนักเรียนจาก การที่นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการต่างๆ ของนักเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับพัฒนาการต่างๆ ของนักเรียนในรูปแบบต่างๆ เช่น กราฟ ตาราง เพื่อแสดงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ประเภทที่ 2 รายการคำอ่านที่คาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory) เป็นการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนจากบทอ่านช่วยให้เห็นกระบวนการอ่าน คำที่นักเรียนอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการอ่านของนักเรียนว่า นำเอาระบบภาษามาใช้ในการอ่านอย่างไร ทราบถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียน เป็นเครื่องมือในการประเมินผลว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงหรือต่ำ

อีกด้วย ประเภทที่ 3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory) มีจุดประสงค์ ในการใช้เพื่อจัดระบบ เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน และในการวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนว่า มีจุดเด่นและจุดอ่อนในการอ่านอย่างไรบ้าง ประเภทที่ 4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ โดยทั่วไป ครูจะตั้งคำถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และให้คะแนนตามคำถาม ที่นักเรียนตอบได้ นอกจากการใช้คำถาม ครูอาจให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องหลังจากที่อ่านจบ สิ่งนี้นักเรียนเล่าสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลที่นักเรียนเก็บไว้ในความทรงจำ ความสามารถของนักเรียน ในการสรุปใจความสำคัญ และการประเมินผลตนเอง (Self-Report) นอกจากนี้ บราวน์และฮัดสัน (Brown & Hudson, 1998) ได้แบ่งรูปแบบของ การตอบสนองในการวัดและประเมินผลการอ่านออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งเป็นรูปแบบที่มี ความต้องการที่สุดในการประเมินผลและวัดผลในชั้นเรียน คือ การตอบสนองแบบเลือกตอบ ได้แก่ ชนิดของการตอบแบบถูก-ผิด จับคู่และเลือกตอบ การตอบสนองตามโครงสร้าง ได้แก่ การตอบแบบเติมคำ ตอบสั้นๆ และการตอบสนองรายบุคคล ได้แก่ การประชุม แฟ้มสะสมงาน และการประเมินตนเองและการประเมินแบบคู่ (มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์, 2544) กล่าวว่า เพื่อให้การเรียนการสอนอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ครูควรประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนด้านสำคัญต่างๆ ทั้งก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน ซึ่งจะทำให้ครูทราบแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาทางการอ่านที่กว้างขึ้น วิธีการดำเนินการของครูในการประเมินความสามารถของนักเรียนที่สำคัญ มีดังนี้

1. การประเมินโดยใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Informal Reading Inventory: IRI) (ก่อนอ่าน) วัดจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบระดับการอ่านของบทอ่านที่มอบหมายให้นักเรียนอ่านว่าเป็นระดับที่เหมาะสมกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหรือระดับความสามารถในการอ่านหรือระดับชั้นของนักเรียนหรือไม่ โดยครูเตรียมวิธีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ ครูเลือกบทอ่านที่มีความยาวระหว่าง 200-400 คำ หรือที่ครอบคลุมเนื้อหา ของบทอ่านในช่วงตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย ครูอัดสำเนาบทอ่านสำหรับครูเอง 1 ชุด และให้นักเรียน 1 ชุด แต่ถ้าเป็นบทอ่าน จากบทเรียน ครูอาจให้นักเรียนอ่านจากแบบเรียน ครูสร้างข้อคำถาม เพื่อทดสอบความรู้ทางคำศัพท์ ประมาณ 5 คำ และ ทดสอบการอ่านเข้าใจความ โดยให้นักเรียนตอบคำถามประมาณ 10 คำถาม เน้นถามเนื้อหา ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านบทอ่าน ครูให้อ่านออกเสียงรายการคำ 1 ครั้ง เพื่อให้ครูตรวจสอบได้ว่า การที่นักเรียนอ่านไม่เข้าใจนั้นอาจเป็นเพราะคำศัพท์ยากเกินไป ทำให้ นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ต่อไปให้นักเรียนอ่านบทอ่านในใจ 2 รอบ เพื่อศึกษาบทอ่าน ในช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนตอบ จากการอ่านรายการคำและตอบคำถาม นักเรียนจะได้คะแนนเป็นร้อยละ ครูสามารถหาระดับการอ่านของบทอ่าน ที่นักเรียนแต่ละคนอ่านนั้นว่าเป็นระดับอิสระ (Independent Level) ตามเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ซึ่งระดับการอ่านของผู้อ่าน คือ ระดับ ความสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความรู้ทางคำศัพท์ และการอ่านเข้าใจความที่ครูสร้างขึ้นเอง แต่ถ้าครูพิจารณาแล้วว่าความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับชั้นของตนเอง ครูอาจมอบหนังสือ/บทอ่านในระดับต่ำกว่า หรือต่ำกว่า ระดับการอ่านแบ่งออก 4 ระดับ ดังนี้ ระดับอิสระ (Independent Level) คือ ระดับการอ่านขั้นสูงสุดที่นักเรียน สามารถอ่านอย่างง่ายและคล่องแคล่ว สามารถอ่านได้อย่างอิสระ อ่านด้วยความเข้าใจ

ค่อนข้างสูง โดยปราศจากความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้อง ร้อยละ 99-100 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ร้อยละ 100 สามารถตอบคำถามระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้องร้อยละ 90-100 และสามารถตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความได้ถูกต้อง ร้อยละ 90 ระดับที่สอน (Instructional Level) คือ ระดับการอ่านที่ครูจะต้องสอน หมายถึง ระดับที่นักเรียนสามารถอ่านโดยไม่รู้สึกรำคาญหรือง่ายมากนัก อ่านอย่างไม่ตึงเครียด คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้อง ร้อยละ 90-95 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ร้อยละ 90 สามารถตอบ คำถามระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้องร้อยละ 80-90 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความ ได้ถูกต้องร้อยละ 70 ระดับคับข้องใจ (Frustration Level) คือ ระดับการอ่านที่นักเรียนอ่านด้วยความยากลำบาก อ่านไม่คล่อง อ่านไม่เข้าใจ เกิดความคับข้องใจ รู้สึก ตึงเครียด คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 90 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 80 สามารถตอบคำถาม ระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 70 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิง หรือตีความได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 และระดับสุดท้ายคือ ระดับความสามารถในการฟัง (Listening Capacity or Potential Level) คือ ระดับสูงสุดที่นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เมื่อมีการฟัง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนอ่านเอง ด้วยความคับข้องใจ ครูก็จะช่วยโดยการอ่านให้ฟัง และเมื่อถามคำถามนักเรียนจะสามารถตอบคำถาม ได้ถูกต้องร้อยละ 75 ถ้าระดับการอ่านบทร่านรายการคำจากการทดสอบการจำคำ (Word Recognition) ของนักเรียนอยู่ในระดับคับข้องใจ ครูไม่ควรประเมินหรือทดสอบบทร่านนั้นต่อไป อีกทั้งถ้าการประเมินการอ่านเข้าใจความ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับคับข้องใจ ครูไม่ควร ประเมินต่อไปเช่นกัน ควรหาบทร่านที่ง่ายกว่าให้อ่าน ถ้าคะแนนการอ่านบทร่านของนักเรียนอยู่ใน ระดับอิสระ แสดงว่าบทร่านที่ครูทดสอบนั้น ครูสามารถมอบหมายให้นักเรียนอ่านเองได้ โดยที่ครู ไม่ต้องสอนหรือแนะให้อ่าน และถ้าคะแนนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องสอน สำหรับการอ่าน บทร่านแสดงว่าบทร่านที่ครูสอนทดสอบนั้น ครูสามารถมอบหมายให้นักเรียนอ่านได้ แต่ครูต้องสอน หรือแนะให้อ่าน

2. การประเมินการใช้ความรู้และความรู้เดิม (ก่อนอ่านและระหว่างอ่าน)

การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้นำความรู้และความรู้เดิมของตนมาใช้ในการอ่าน บทร่านหรือไม่ โดยครูเตรียมวิธีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ ครูใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง โดยเลือกบทร่านที่ ครูคิดว่าเป็นบทร่าน ที่นักเรียนไม่คุ้นเคย และถามนักเรียนว่า เคยเรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับหัวข้อที่อ่าน ต่อไปให้นักเรียนอ่านในใจ ทั้งบทร่านที่คุ้นเคยและบทร่านที่ไม่คุ้นเคย ครูสามารถคาดการณ์ได้ทันทีว่านักเรียนที่ใช้ความรู้และความรู้เดิมในการอ่าน จะสามารถตอบคำถามได้ดีในบทร่านที่เขาคุ้นเคย หรือทำคะแนนได้ดีกว่าบทร่านที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน ถ้านักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทร่าน ทั้งสองบทร่าน คือ ทั้งบทร่านที่คุ้นเคยและ บทร่านที่ไม่คุ้นเคยได้ดีพอๆกัน แสดงว่าเขาไม่ได้ใช้ ความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน ครูควรสอนกลวิธีในการใช้ประโยชน์หรือสาระจากความรู้และความรู้เดิม การประเมินเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน (หลังอ่าน) ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพจะมีความสามารถในการรู้คิดขั้นสูง ได้แก่ การตระหนักว่า ตนเองรู้อะไร สามารถควบคุมพฤติกรรมกรรมการอ่านของตนเอง สามารถตรวจสอบและประเมิน ความเข้าใจในการอ่านบทร่านของตนเองอย่างต่อเนื่องในขณะที่อ่านบทร่าน และสามารถหาวิธีแก้ไข เมื่อมีปัญหาในการอ่าน ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีปัญหาทางการอ่านจะละเลยไม่ทำเช่นนี้ และ โดยเฉพาะเมื่ออ่านไม่

เข้าใจก็ยังคงอ่านต่อไปโดยไม่ได้พยายามหาทางแก้ไขปัญหา ในกรณีนี้ ระยะแรกครูควรช่วยเหลือด้วยการตรวจสอบและประเมินความเข้าใจของนักเรียนก่อน

Valette and Disick (1972 อ้างอิงจาก จิตรลดา คนยืน, 2550) กล่าวถึงการประเมินผลการอ่าน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นกลไก คือ การอ่านออกเสียง ขั้นความจำ คือ อ่านข้อความและเข้าใจความหมายที่ได้เรียนและท่องจำไว้ ขั้นถ่ายโอน คือ การนำความรู้ความจำมาใช้ในการอ่านข้อความใหม่ๆ ให้เข้าใจ ขั้นสื่อสาร คือ อ่านโดยเสรี เพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆ และขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือ ผู้เรียนต้องสามารถตีความ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียน มีได้กล่าวถึงตรงๆ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินสารได้ นักวิชาการการศึกษา Huang (1993 อ้างอิงใน พัชยา สุขพัชรภรณ์, 2552) ได้แบ่งคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านในระดับต่างๆ ออกเป็น 3 แบบ คือ คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นคำถามที่หาคำตอบได้ง่ายที่สุด เพราะคำตอบมีปรากฏให้เห็นชัดเจนในเนื้อเรื่อง โดยคำที่ใช้ตั้งคำถามอาจพบได้ในเนื้อเรื่อง หรือใช้คำที่มีอยู่ใน เนื้อเรื่องตั้งคำถาม คำถามระดับนี้ใช้คำว่า who, when, where และ what ในการตั้งคำถามนอกจากนี้ บางครั้งสามารถตอบคำถามได้โดยใช้คำหรือวลี คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Inferential Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบ โดยที่ไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง ต้องคาดคะเน หรืออ้างอิงโดยใช้ข้อมูลหรือความจริงที่อยู่ในเนื้อเรื่องช่วยตอบคำถาม และเป็นคำถามที่มักขึ้นต้นด้วย how และ why ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผล หรือการตีความข้อมูลที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง และคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบโดยไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง หรือเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้า จากความจริง หรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และเป็นคำถามที่บางครั้งขึ้นต้นด้วย Should..., in my opinion..., Do you agree...?, Is it right...? เป็นต้น โดยต้องการให้ผู้อ่าน ใช้พื้นความรู้เดิมในการตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็น พิจารณา หรือประเมินค่า สิ่งที่อ่าน นอกจากนั้น Finocchiaro และ Brumfit (1983 อ้างอิงใน พัชยา สุขพัชรภรณ์, 2552) ได้เสนอแนะการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ 2 แบบ คือ แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยค หรือข้อความยาวๆ และแบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่และแบบเติมคำเป็นต้น

จากแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านดังกล่าวจะสรุปได้ว่า คำถามที่ใช้จะเป็นเครื่องมือในการประเมินความเข้าใจในการอ่านว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือเข้าใจบทอ่านมากน้อยเพียงใด กับรูปแบบของคำถามที่แตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งล้วนมีผลต่อการเรียนรู้หรือความเข้าใจในระดับที่ต่างกัน และการใช้คำถามที่แตกต่างกันออกไปก็สามารถวัดความเข้าใจในระดับต่างๆ ได้ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นครูผู้สอนควรเลือกรูปแบบและคำถามให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีและมีความเหมาะสมในการประเมินผลการอ่าน คือ มีความเป็นปรนัย ครอบคลุมเนื้อหา สะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน และวัดพฤติกรรมทางสมองได้ ซึ่ง กัณฑ์รัตน์ ชื่นชมน้อย (2546) ได้กล่าวว่า ข้อสอบที่นิยมใช้วัดผลการอ่านทั่วไปส่วนใหญ่

ประกอบด้วยข้อสอบที่วัดความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจบทความ ซึ่งถือเป็นการใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการ (Formal Assessment) ซึ่งการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการนั้น เป็นการประเมินผลของการอ่านมากกว่าเป็นการตรวจสอบกระบวนการในการอ่าน ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรใช้การทดสอบหลายๆ ด้านทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียน เพื่อทราบความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยใช้กระบวนการในการวัดผลและประเมินผลทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการทดสอบอย่างเป็นทางการส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ซึ่งมักจะถูกนำมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และครูผู้สอนควรใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการในการวัดผลและประเมินผลในระหว่างการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วย

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค

1. ความเป็นมาของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญตลอดมา ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย ที่ให้ความสนใจต่อภาษาอังกฤษ จนกระทั่งได้บรรจุเอาวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักเรียนไทยทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งครูผู้สอนต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้กันอยู่เสมอ แต่ผลที่ได้รับก็ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจนัก อาจเนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นการเรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ และโอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นมีน้อยมาก จึงทำให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ยอร์จ เอส เมอร์ต็อค (George S. Murdoch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เนื่องจากการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุเกิดจากโอกาสที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมาก จึงได้คิดหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้นโดยยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชื่อว่า “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” ซึ่งเน้นการฝึกการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะต่างๆ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลาและเนื่องจากการสอนของครูเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาดซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมากเพราะการสอนเช่นนี้ไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รอบรู้ทางภาษา รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนปัจจุบันนี้มักจะแยกทักษะต่างๆ ออกจากกันอย่างเห็นได้ชัดเจน เช่น ทักษะการอ่านมักจะถูกแยกจากทักษะอื่นๆ โดยสิ้นเชิง ซึ่งถือว่าการปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วทักษะต่างๆจะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่เสมอ ดังนั้นในการสอนแต่ละครั้งจึงควรมีทักษะทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป แต่จะมุ่งความสนใจไปสู่ทักษะใดทักษะหนึ่งเท่านั้นในขณะที่เดียวกันทักษะอื่นๆ ที่ไม่ได้เน้นก็จะได้รับ

การพัฒนาไปพร้อมกัน นอกจากนั้น Murdoch มีความเห็นว่าการสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) หรือแบบถูก-ผิด (True-False) เป็นการฝึกอ่านที่ยังไม่เหมาะสมเท่าไรนัก เนื่องจากผู้เรียนจะไม่ได้พัฒนาทักษะเท่าที่ควรและบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนมากขึ้น เนื่องจากแบบฝึกหัดทั้ง 2 ประเภทนี้จะมีประโยชน์ในการทดสอบมากกว่าการฝึกฝนทักษะ ดังนั้นแบบฝึกหัดที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิดแล้วเขียนออกมาเป็นคำพูดของตัวเองซึ่งเป็นการฝึกกระบวนการคิด (Thinking Process) และแบบฝึกหัดเช่นนี้ยังถือเป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีมาก

การสอนอ่านโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เป็นการเรียน การสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนรู้ จะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องให้อ่านให้นักเรียนตอบ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับเพื่อการแก้ปัญหาอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดแก้ปัญหาตนเอง นอกจากนี้ กิจกรรมการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (understanding vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (knowledge) คือความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับศัพท์ด้านความหมายตรง ความหมายแฝง และสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น คำยาก ศัพท์เทคนิค เป็นต้น ส่วนกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) โดยวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ นั้น สอดคล้องกับความคิดด้านการวิเคราะห์ คือ มีความสามารถในการแยกแยะข้อมูล หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์ด้วย สำหรับกิจกรรมทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูล และการประเมินผลและการแก้ไขจะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่ เป็นการขยายความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการของความเข้าใจ ดังต่อไปนี้ (1) การแปลความ (translation) เป็นความสามารถในการอธิบายความหมายจากข้อความ ที่ยากให้ง่ายขึ้น หรือชี้แจง เปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง หรือใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการทำความเข้าใจกับเรื่อง (understanding the text) ตามวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของ เมอร์ดีอค ซึ่งจะให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด โดยใช้คำพูดของตนเอง (2) การตีความ (interpretation) คือ ความสามารถในการสรุปผลของการแปลความหมายหลายๆ อย่างให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ความหมายใหม่ที่เกิดจากผลของการแปลแต่ละอย่างย่อยๆ นั้น เป็นการรวมความหมายที่แปลเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจะเป็นการตีความจากภาพ ข้อความ สัญลักษณ์จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นภาพหรือแผนผังได้ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (information transfer) ตามวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค โดยการให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านและนำข้อมูลนั้นมานำเสนอในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น ตาราง แผนภูมิ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมซึ่งเป็นแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนของประโยค และเรียงโครงสร้างอนุ

(jigsaw exercise & paragraph structure) ตามวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค นั้น ผู้เรียน จะสรุปผลจากเรื่องที่อ่าน และนำการสรุปผลนั้นมาเรียบเรียงใหม่ให้อยู่ในรูปแบบของอนุচ্ছেตสั้นๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนการสอนอ่านตามวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค เป็นการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนควบคู่กันไป โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ เกิดความเข้าใจ ในสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ เป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านความคิดได้วิธีหนึ่ง และนอกจากนี้ยังเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกด้วย

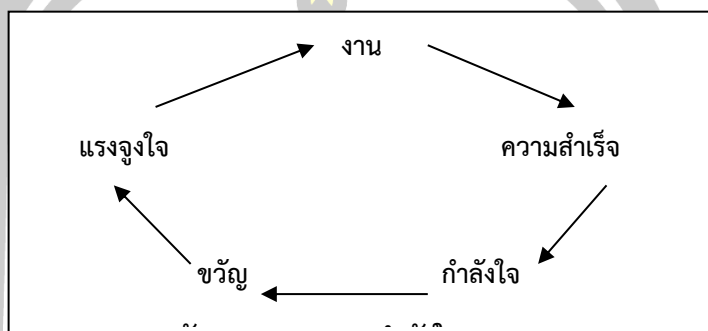
2. จิตวิทยาเกี่ยวกับภาษาและการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค

เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (Murdoch Integrated Approach) นี้เป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการเรียนการสอนถือเป็นกระบวนการคิดทางภาษา (Thinking process) แบบหนึ่ง ดังนั้นจึงขอกล่าวเกี่ยวกับภาษาและการคิดพอสังเขป ดังนี้

ภาษาและการคิด (Language and Thinking)

ภาษาและการคิด มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภาษามีอิทธิพลต่อการคิดและคนเรามักแสดงความคิดออกมาในรูปของภาษา อย่างไรก็ตาม เราอาจจะเห็นภาพความนึกคิดโดยไม่ได้ใช้ภาษา ซึ่งเรียกว่า แผนภาพ และแสดงความคิดเห็นออกมาทางกาย อนึ่งเมื่อคนเราสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถทำให้เข้าใจความหมายของข้อความที่ได้ฟังและได้อ่าน และสามารถสื่อความหมายด้วยการพูดหรือการเขียนให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างดี ส่วนพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากที่สุด คือ การคิด (Thinking) การคิดเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะมนุษย์ อันเป็นผลมาจากคุณสมบัติทางสมองหลายอย่าง การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่เราสังเกตได้จากการตอบสนองที่ปรากฏออกมาด้วยการใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ ดังที่ Humphrie (1963 อ้างถึงใน นรินทร์ โปธิ, 2549) กล่าวว่า การคิดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ประสบปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง และปัญหานั้นเป็นสภาพการที่สกัดกั้นไม่ให้ไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ สิ่งที่กระตุ้นบวกกับแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการคิด การคิดเป็นทักษะที่ต้องใช้สติและสมาธิ มุ่งความสนใจไปสู่เป้าหมาย การคิดจึงประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ นรินทร์ โปธิ (2549) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ซึ่งการเรียนรู้อีกเป็นกระบวนการคิดทางภาษา (thinking process) แบบหนึ่ง ซึ่งสรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาทางภาษาและการคิด ดังนี้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และลักษณะนิสัย ดังนั้น ครูจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ในการจัด ชั้นเรียนด้วย ถ้าโรงเรียนจัดนักเรียนแบบคละนักเรียนเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในห้องเรียนเดียวกัน ครูควรรู้ว่า จะสอนอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ครูควรจะต้องนำมาพิจารณา ความพร้อม (readiness) เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้านักเรียนไม่มีความพร้อม ก็ไม่สามารถที่จะเรียนต่อไปได้ ครูจะต้องสำรวจดูความพร้อมของนักเรียนเสียก่อน ซึ่งนักเรียน แต่ละวัยย่อมมีความพร้อมแตกต่างกัน ครูต้องตรวจดูความพร้อมของนักเรียนอยู่เสมอ ครูควรจะต้องทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียนว่ามีความพร้อมต่อสิ่งที่จะจัดให้เรียนหรือไม่ ถ้านักเรียน ไม่พร้อมจะต้องทบทวนเสียก่อน ซึ่งการที่นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้นั้นก็จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และแรงจูงใจ (motivation) แรงจูงใจนั้นเป็น

เรื่องที่ครูควรเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่า การให้นักเรียนทำงานหรือแบบฝึกหัดนั้น นักเรียนต้องการความสำเร็จหรือทำได้ เมื่อทำได้ก็เกิดความพอใจและเกิดขวัญหรือกำลังใจดี นักเรียนก็เกิดแรงจูงใจอยากจะทำต่อไปอีก ดังนั้น เมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนหรือหาบทเรียนที่ง่ายกว่ามาให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำซ้ำจนนักเรียนเข้าใจเสียก่อน จึงจะสอนบทเรียนต่อไปได้ ดังนั้น ในการสอนของครูจึงควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 วงจรในการสร้างแรงจูงใจ

การเสริมกำลังใจ (reinforcement) เป็นเรื่องที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องการการยอมรับและการชื่นชมจากสังคม ดังนั้น การเสริมกำลังใจ หรือการสร้างแรงบวก จึงถือว่าเป็นวิธีการสร้างแรงกระตุ้นภายในของนักเรียนให้เกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งนั้นๆ ต่อไปอีก ตัวอย่างเช่น ครูกล่าวชมนักเรียนในโอกาสที่เหมาะสม หรือการแสดง สีหน้าและท่าทางพึงพอใจ เป็นต้น

การคิดกับการเรียนรู้

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งพฤติกรรมภายนอกที่มองเห็นและพฤติกรรมภายในที่มองไม่เห็น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้น Bloom (n.d. อ้างใน นรินทร์ โปธิ, 2549) กล่าวว่า การเรียนรู้แต่ละครั้ง จะเรียกว่าเป็นการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ต่อเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสอง เช่น การเรียนรู้มนทัศน์ การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เช่น ความเชื่อ ความสนใจ ทักษะ ค่านิยมและการเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อให้เกิดทักษะ ในการเปลี่ยนแปลงนี้จะเริ่มจากข้อ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ แล้วพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการ

สรุปได้ว่า การคิดกับการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ได้เลย คือ คนเราจะต้องเกิดความคิดก่อนแล้วจึงเกิดการเรียนรู้หรือคิดแล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะและความรู้สึก

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น มีคุณประโยชน์ต่อตนเอง สังคม ประเทศชาติ เมื่อบุคคลได้เรียนรู้ย่อมมีการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศชาติอันจะนำมาซึ่งชีวิตที่มีคุณภาพ สังคมที่พัฒนา และประเทศชาติที่ได้รับการพัฒนา (Dollard & Miller, 1982) กล่าวว่า องค์ประกอบทำให้เกิดการเรียนรู้นั้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ แรงขับ (Drive) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายหรือจิตใจขาดสมดุลแล้วพยายามผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่ความสมดุลของร่างกายหรือจิตใจอีกครั้งหนึ่ง สิ่งเร้า (Stimulus) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่มากระทบอินทรีย์แล้วกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมโต้ตอบออกมา สิ่งนั้นอาจจะมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น บทเรียน คน เป็นต้น การตอบสนอง (Response) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์โต้ตอบสิ่งเร้า ถูกกระตุ้นหรือกระทบ เช่น การค้นหาคำตอบต่อปัญหาที่พบ และการเสริมแรง (Reinforcement) คือรางวัลที่ได้รับจากการตอบสนอง เช่น คำชมเชย

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค นั้น ขั้นตอนต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (Murdoch, 1986) มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ (ถนอมเพ็ญ ชูบัว, 2552)

1. ตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยครูผู้สอนจะต้องตั้งคำถามหรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านมากระตุ้นและทำให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง ซึ่งเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน เป็นการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร เมื่อถึงเวลาอ่านนักเรียนทุกคนจะพยายามค้นหาคำตอบว่า “การอ่านเป็นการเดาชนิดหนึ่งโดยผู้อ่านสามารถเดาสิ่งที่อ่านนั้น ตรงกับความคิดเห็นของตนคาดหวังไว้หรือไม่” นอกจากนี้ การถามนำก่อนการอ่านยังช่วยให้นักเรียนเกิดแรงขับ (Drive) คือกระตุ้นนักเรียนด้วยปัญหาที่ค้างไว้หลังการอภิปรายร่วมกันว่าสิ่งที่ตนเองเดาไว้นั้นเป็นการคาดเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด จึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงขับอยากอ่านเพื่อค้นหาคำตอบให้ตนเอง

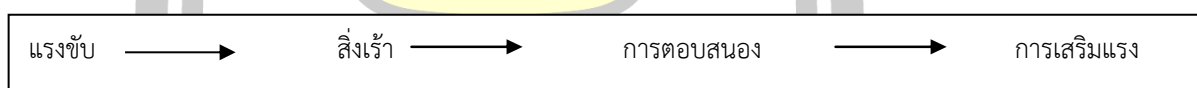
การอภิปรายร่วมกันนั้น เออร์ (1981) ได้ อธิบายว่าเป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพเพราะโอกาสที่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จะได้ใช้ภาษาออกชั้นเรียนนั้นมีน้อยมาก เป็นการสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล เพราะทุกคนนั้นมีเป้าหมายในการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฝึกอภิปรายในห้องเรียนจึงเท่ากับเป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามหน้าที่ต่างๆ ด้วย นอกจากนี้การเรียนรู้ประสบการณ์และข้อมูลในขอบข่ายนั้นๆ เพิ่มเติม การได้แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในกลุ่ม จะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มเติมจากเพื่อนและเป็นการส่งเสริมส่วนประกอบอื่นๆ ในการเรียนรู้

2. ทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นตอนนี้จุดประสงค์ของคือเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมายนั้น ผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยครูจะเป็นผู้เลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเองคำ บางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้วหรือบางคำที่มีความหมายหลายความหมาย ครูผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของ

คำศัพท์นั้นในสถานการณ์ที่พบเห็นก็ได้ เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความสับสนและทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น หลักการดังกล่าวตรงกับความเห็นของ (Harris and Sipay, 1979) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆ อย่างรวมกันไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ในการทดสอบจะพบว่าหากคะแนนความเข้าใจของนักเรียนสูงคะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์ก็จะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ จะเป็นการปูพื้นฐานในการอ่าน ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ตรงกับความคิดของ Widdowson (1979) ที่อธิบายว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ต้องพยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคที่ไม่ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเช่นคำหรือวลีที่ยากๆ วิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้คือให้ผู้อ่านเรียนรู้คำศัพท์ก่อนอ่านทำให้เข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์ขั้นตอนต่อไปคือครูผู้สอนแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนด ซึ่งแต่ละเรื่องจะใช้เวลาแตกต่างกันกับเนื้อเรื่องปกติ คือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ เพื่อให้นักเรียนได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่องอันเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวตลอดเวลาเรียนเป็นการเรียนที่มีสมาธิและสติ เพราะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด นอกจากข้างต้น การกระตุ้นด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น กล่าวคือ เนื้อเรื่อง และคำถาม เป็นสิ่งเร้า (Stimulus) นักเรียนเขียนคำตอบคือ การตอบสนอง (Reponses) ซึ่งเป็นหลักเดียวกับทฤษฎีโปรแกรมและเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีของ (Dollard & Miller, 1982) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 องค์ประกอบการเรียนรู้ที่ดี

จากทั้ง 3 ขั้นตอน คือ การถามนำก่อนการอ่าน การทำความเข้าใจคำศัพท์และการอ่านเนื้อเรื่อง ขั้นตอนเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานความรู้ที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Widdowson (1979) ที่กล่าวว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี หมายความว่า จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนพูดหรือเขียนเป็นภาษาของตนเอง แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น ได้แก่ การเติมคำให้สมบูรณ์ (Competition) และเปลี่ยนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transformation)

4. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่กำหนดให้ ประโยคปลายเปิดเหล่านั้นจะเป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่านในการสร้างแบบฝึกหัดเติมข้อความนั้น ครูผู้สอนต้องพิจารณานักเรียนจะไม่สามารถไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้

แต่ถ้าครูผู้สอนเห็นว่าความสามารถของผู้อ่านไม่สามารถใช้ภาษาและสำนวนของตัวเองได้ อาจปรับเปลี่ยนวิธีการโดยหาประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่องมาเป็นประโยคให้นักเรียนเติมใจความให้สมบูรณ์ (Sentence-Completion Exercise) แทนก็ได้

5. การเชื่อมโยงข้อมูล (Transferring Information) คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่งใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมของข้อมูล แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นๆ ได้ Murdoch กล่าวว่า กิจกรรมเช่นนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนแก้ปัญหา ไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่ว ๆ ไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ Widdowson (1979) อธิบายว่ากิจกรรมเชื่อมโยงข้อมูล (Information Transfer) นี้เป็นการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียนแทนคำพูด เป็นการสรุปข้อมูลในอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หลังจากการอ่าน ครูอาจให้นักเรียนแสดงความสามารถในการอ่านโดยการเขียนแทนคำพูด ซึ่งอาจจะให้เขียนในรูปแผนผัง เป็นต้น Widdowson กล่าวว่า กิจกรรมแบบนี้พัฒนาความสามารถของนักเรียน 2 ทาง คือ พัฒนาความสามารถในการอ่าน คือ การสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้อ่านได้อ่านและอีกด้านหนึ่งพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คือ แปลงข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูด (Non-verbal) ไปสู่คำพูด (Verbal) แล้วสรุปข้อความนั้นเป็นภาษาเขียนของตน

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) คือ กิจกรรมที่ครูเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่งแล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์และให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน Murdoch กล่าวว่า แบบฝึกหัดเรียงโครงสร้างอนุเฉทมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการฝึกพูดและคิด นักเรียนต้องใช้สมาธิในการต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) เหล่านี้ กิจกรรมนี้อาจจะทำเป็นกลุ่มหรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคอนุเฉทต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น การทำกิจกรรมนั้นๆ ก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้องอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือทราบเรื่องที่เกิดขึ้น การทำกิจกรรมคือนักเรียนแต่ละคนนำข้อมูลมาต่อกัน ทำให้นักเรียนร่วมแก้ปัญหาพูดคุยและซักถามกันแล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้องจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) คือ การประเมินผล การเรียน ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานรวมอีกครั้งหนึ่ง และการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เน้นการฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ควบคู่กับทักษะอื่นๆ คือ ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งมีลำดับขั้นการสอน 7 ขั้นตอน คือ การถามนำก่อนการอ่าน การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ การอ่านเนื้อเรื่อง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูล การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และการประเมินผลและการแก้ไข และนอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนด้วย

ประโยชน์ของการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอน เช่น การให้นักเรียนช่วยกันเรียงเนื้อเรื่องตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจ ความหมาย ให้รู้จักคิดเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดก่อนที่จะเข้าใจเสียง และสัญลักษณ์ในลักษณะของการบูรณาการ
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกภาษาในทักษะต่างๆ ในลักษณะบูรณาการ (Integrate) ทุกขั้นตอน
4. ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อทำให้เกิดการยอมรับฟังความคิดเห็น มีข้อเสนอแนะ ข้อแย้ง ฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน และฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ได้ว่า เป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติที่ดี ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษควบคู่กับทักษะอื่นๆ ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฝึกการแปลความ การตีความ การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การสรุปความ และสร้างเสริมประสบการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่ม

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนผังความคิด (Mind Mapping)

1. ประวัติความเป็นมาของแผนผังความคิด

แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย โทนี บูซาน (Tony Buzan) (1997 อ้างถึงใน ธัญญา ผลอนันต์, 2550) ที่เป็นผู้คิดค้นเทคนิคการฝึกสมองให้ได้เต็มศักยภาพโดยการโยงใยของเซลล์ประสาทในสมองกว่าสิบล้านเซลล์ และแต่ละเซลล์มีการเชื่อมโยงกันด้วยส่วนที่เรียกว่า Dendrite ที่ยื่นออกไปทั่วทิศทางเพื่อรับรู้ข้อมูลจากเซลล์อื่นๆ และ Axon ที่ใช้ส่งข้อมูลไปยังเซลล์ประสาทอื่นๆ ทั้ง Dendrite และ Axon มีการโยงใยภายในสมองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งการทำงานนี้ Bruzan เรียกว่า การคิดรอบทิศทาง ซึ่งเป็นโครงสร้างและกระบวนการที่มีอยู่ในสมอง เขาเชื่อว่ามนุษย์มีสมองส่วนบนสองส่วน ซึ่งสมองสองส่วนนี้ทำงานแตกต่างกัน โดยสมองซีกซ้ายจะทำงานเกี่ยวกับตรรกะ ภาษา ความเป็นเหตุเป็นผล ตัวเลข การวัด และการวิเคราะห์ ซึ่งอาจเรียกกันว่า กิจกรรมทางวิชาการ ส่วนสมองซีกขวาทำงานเกี่ยวกับจังหวะ จินตนาการ สีสัน มิติภาพต่างๆ การค้นพบสมองทั้งสองซีกนี้ช่วยให้เราสามารถปรับระดับความจำ การจดบันทึก การสื่อสารมาเป็นแผนที่ความคิด (Mind Map) คือต้องการให้สมองโยงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การจัดรูปแบบบรรจุข้อมูลให้ง่ายที่สุดโดยการจัดลักษณะการบันทึกใหม่แทน การเขียนเป็นบรรทัดเส้น แล้วเขียนเป็นประโยค หรือเขียนเริ่มจากศูนย์กลางความคิดหลักแล้วแตกสาขาออกเป็นความคิดย่อย โดยผสมกันไประหว่างคำ รูปภาพ สัญลักษณ์

นอกจากนี้ Bruzan กล่าวถึงความสัมพันธ์ของแผนผังความคิดกับการทำงานของสมองซีกซ้าย ซีกขวา โดยอาศัยการค้นคว้าเรื่อง สมองซีกซ้ายและซีกขวาของ สเปนรี่ (Sperry) และออร์สไตน์ (Ornstein) ไว้ว่าสมองของคนเรานั้นจะจัดการกับข้อมูลได้ดียิ่งขึ้นถ้าข้อมูลนั้นค่อยๆ บรรจุเข้าไปในสมอง

สรุปได้ว่าการจัดบันทึกและเทคนิคการจัดกลุ่มความคิดซึ่งได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับการทำงานและความต้องการของสมองนั้น จะต้องมิใช่มีเพียงตัวหนังสือ รายการ ตัวเลข ลำดับและเส้นตรง เท่านั้น ต้องคำนึงถึงวิธีการสร้างภาพมิติสัญลักษณ์ ด้วย คือเป็นแผนผังความคิดนั่นเอง

ลักษณะสำคัญของ Mind Map (Buzan and BuZan, 1997) ได้สรุปคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ สร้างประเด็นที่สนใจขึ้นภายในภาพตรงกลาง สร้างหัวข้อหลักของประเด็นอยู่รอบภาพตรงกลางทุกทิศทางเปรียบเสมือนกิ่งก้านของต้นไม้ สร้างกิ่งก้านประกอบด้วยภาพหรือคำสำคัญที่เขียนไว้บนเส้นที่โยงใยกันและกิ่งก้านจะถูกเชื่อมโยงกันในลักษณะที่แตกต่างกันตามตำแหน่งและความสำคัญ

2. ความหมายของผังความคิด

แผนที่ความคิด เป็นหนึ่งในหลายๆรูปแบบของผังกราฟฟิก (Graphic Organizer) ซึ่งจุดประสงค์หลักคือ เพื่อจัดกระทำข้อมูลจากที่มีเพียงตัวอักษร ให้เป็นแบบแผนภาพ เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจและช่วยในการจัดมโนคติ ซึ่งในประเทศไทยมีนักการศึกษาได้ให้ชื่อเรียกแผนที่ความคิดต่างๆ กันไป เช่น ผังมโนทัศน์ ผังความสัมพันธ์ ผังความสัมพันธ์ แผนที่ความคิด แผนภาพ Webbing, Net working, Concept Mapping, Content Anaysis, Mind Mapping และอื่นๆ อีก ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความหมายของผังความคิดไว้ ดังนี้ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2544) ได้กล่าวถึงแผนผังความคิดว่า เป็นการนำทฤษฎีทางสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ แผนที่ความคิดเป็นการทำงานร่วมกันของสมองด้านซ้ายและด้านขวา สมองด้านซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ คำ สัญลักษณ์ ตรรกวิทยา สมองด้านขวาจะทำหน้าที่ในการสังเคราะห์ รูปแบบ สี รูปร่าง สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2551) ที่กล่าวว่า แผนที่ความคิด เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี เครื่องหมาย สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ ไสว พิกขาว (2544) สุวิทย์ คำมูล และอรทัย คำมูล (2544) รัชฎาภรณ์ คำพิชิต (2552) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดไว้คล้ายกันว่า แผนที่ความคิดเป็นแผนผังหรือแผนภาพประกอบแสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด (Concept) ที่เริ่มจากมโนทัศน์หลัก ซึ่งทำหน้าที่เป็นชื่อเรื่อง แล้วแตกแขนงไปสู่มโนทัศน์รองและมโนทัศน์ย่อยๆ กระจายออกไปโดยรอบคล้ายกับลักษณะของเซลล์สมองซึ่งจะทำให้เกิดภาพแห่งการเชื่อมโยงขององค์ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดลออทุกแง่มุม การสร้างผังความคิดเป็นการจัดกลุ่มความคิดรวบยอดเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของความคิดระหว่างความคิดหลักและความคิดรองลงไป Buzan and BuZan (1997) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นแผนผังหรือแผนภาพประกอบแสดงออกของความคิดรอบทิศทาง ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานที่ตามธรรมชาติของสมองมนุษย์ และเป็นเทคนิคการแสดงด้วยภาพประกอบมีพลัง นำไปสู่กฎแจสกาลที่จะใช้ไขประตูไปสู่ศักยภาพของสมอง แผนที่ความคิดนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกแง่มุมของชีวิต ซึ่งทำให้การเรียนรู้ได้รับการพัฒนาและเกิดความคิดที่ชัดเจนขึ้น จะนำไปสู่การพัฒนาการกระทำต่างๆ ของมนุษย์ ัญญา ผลอนันต์ (2550) กล่าวว่า Mind Map เป็นการสะท้อนภาพของการคิดเป็นรัศมี และจึงเป็นวิธีการทางานตามธรรมชาติของสมองมนุษย์ Mind Map เป็นเทคนิคการสะท้อนภาพที่ทรงพลังยิ่งอย่างหนึ่ง ซึ่งจักเป็นกฎแจสกาลพัฒน์ในการเปิดประตูสู่ศักยภาพของสมองมาใช้อย่างเต็มที่ Mind Map สามารถนำไปใช้ได้ในทุก

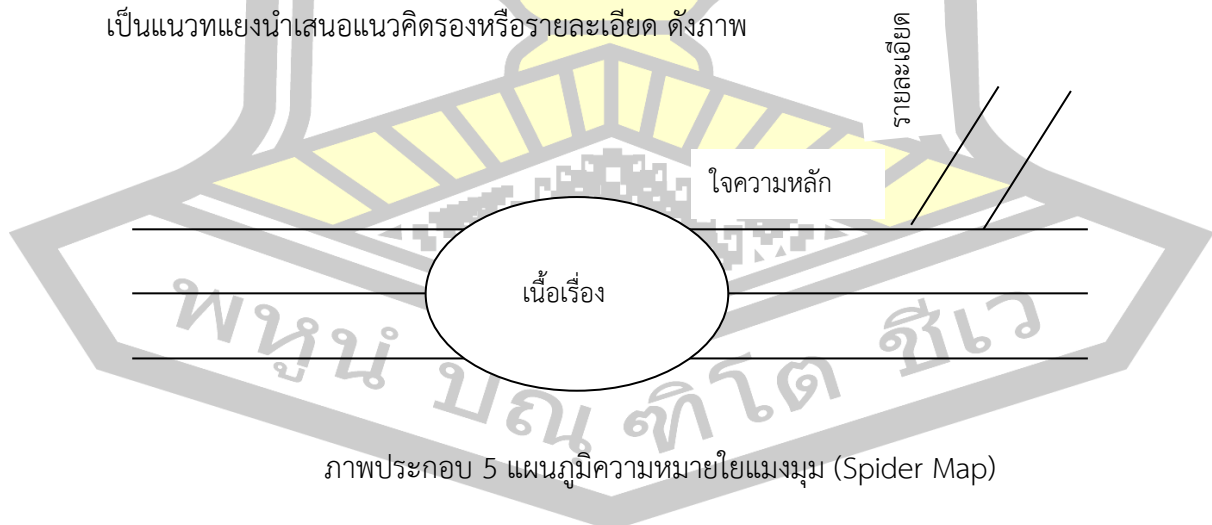
ภาคส่วนของชีวิตเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และคิดไว้ชัดเจน ซึ่งนำไปสู่การยกสมรรถนะของมวลมนุษยชาติให้สูงขึ้น Mind Map มีลักษณะสำคัญอยู่ 4 ประการอันได้แก่ หัวข้อคิด (หรือเรื่องที่สนใจ) จะตกผลึกเป็นภาพอยู่ตรงกลาง – แก่นแกน ประเด็นหลักของเรื่องจะพุ่งออกมาจากศูนย์กลางเป็นเส้นรัศมี – กิ่งแก้ว บนเส้นแขนงกิ่งแก้วจะมีภาพกุญแจ หรือคำกุญแจ ประเด็นที่มีความสำคัญน้อยกว่า (ประเด็นรองๆ) จะอยู่บนเส้นแขนงกิ่งก้อยที่ต่อเชื่อมกับเส้นแขนงกิ่งที่มีระดับที่สูงกว่า และเส้นแขนงกิ่งเหล่านี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างซึ่งมีจุดต่อเชื่อมออกไปเรื่อยๆ Mind Map จะดูสมบูรณ์และสวยงามขึ้นด้วยการใช้สี รูปภาพ รหัส และมิติ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ความสวยงาม และแสดงตัวตนของผู้เขียน สี รูปภาพ รหัส และมิติ จะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ จดจำที่ดีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยให้สามารถเรียกข้อมูลเหล่านั้นออกมาอีกได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดนักวิชาการข้างบน สรุปได้ว่า แผนผังความคิด หมายถึง แผนผังหรือแผนภาพประกอบแสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี เครื่องหมาย สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ นักเรียนสามารถนำเทคนิคที่จะไปช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ได้รับการฝึกกระตมสมองสามารถคิดเอง จัดระบบให้เข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องซึ่งการสร้างแผนผังความคิดเป็นการจัดกลุ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนำมาสร้างแผนภาพเพื่อบันทึกข้อมูลให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่จะศึกษาและสามารถทำให้จดจำและทำความเข้าใจในเรื่องที่ฟังและอ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3. ประเภทและรูปแบบของแผนที่ความคิด

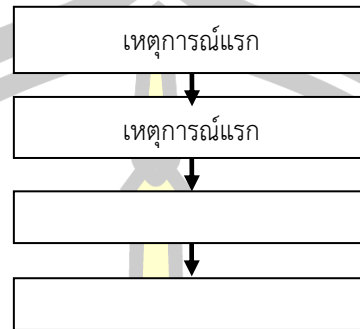
Schmidt (1986 อ้างถึงใน ศิริพร เกียรติรัตนเสวี, 2548) ได้แบ่งรูปแบบแผนภูมิความหมายออกเป็น 5 รูปแบบ ตามลักษณะโครงสร้างของบทอ่าน ได้แก่

1. แผนภูมิความหมายใยแมงมุม (Spider Map) เหมาะสำหรับบทอ่านที่แสดงแนวคิดหลักและรายละเอียดย่อย ใยแมงมุมที่ลากเป็นแนวนำเสนอแนวคิดหลักและใยแมงมุมที่ลากเป็นแนวแยงนำเสนอแนวคิดรองหรือรายละเอียด ดังภาพ

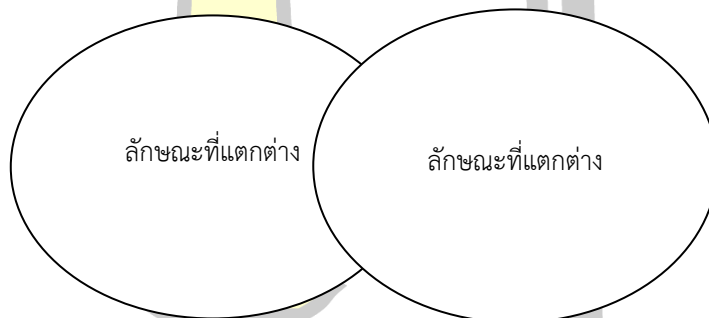
ภาพประกอบ 5 แผนภูมิความหมายใยแมงมุม (Spider Map)

2. แผนภูมิความหมายรูปขั้นบันได (Descending Ladder or Time Ladder Map) ใช้สำหรับเรียงลำดับเหตุการณ์หรือการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังภาพ

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิความหมายรูปขั้นบันได (Descending Ladder or Time Ladder Map)

3. แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบหรือข้อมูลตรงกันข้าม (Comparison /Contrast or Contrast Overlay Map) ใช้เปรียบเทียบความเหมือนหรือความต่าง ดังภาพ

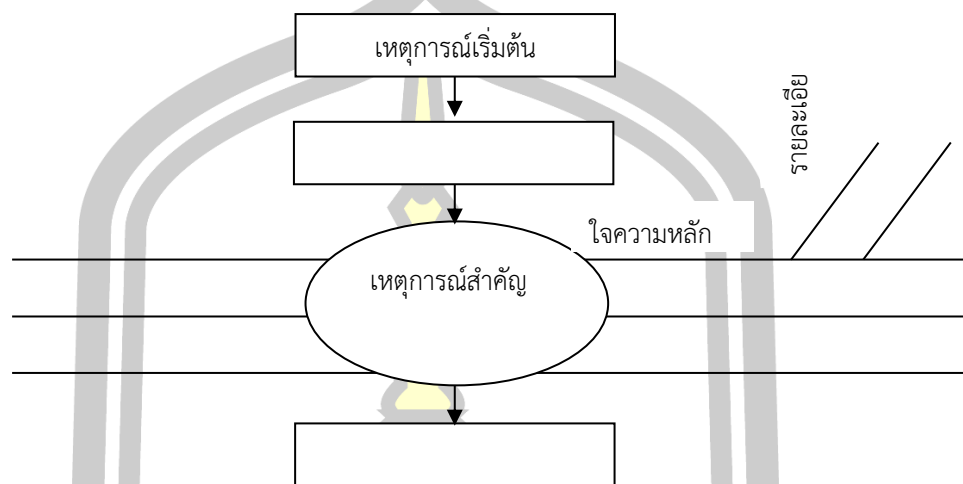
ภาพประกอบ 7 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบหรือข้อมูลตรงกันข้าม (Comparison /Contrast or Contrast Overlay Map)

4. แผนภูมิความหมายเหตุและผล (Cause / Effect Map) ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ดังภาพ

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิความหมายเหตุและผล (Cause / Effect Map)

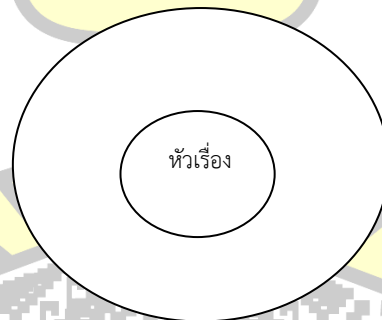
5. แผนภูมิความหมายแบบผสมผสาน (Combined Map) เป็นแผนภูมิที่นำเสนอความคิดเห็นที่มีความซับซ้อน โดยการนำแผนภูมิ 4 รูปข้างต้นมาผสมผสานกันเป็นแผนภูมิเดียว

ภาพประกอบ 9 แผนภูมิความหมายแบบผสมผสาน (Combined Map)

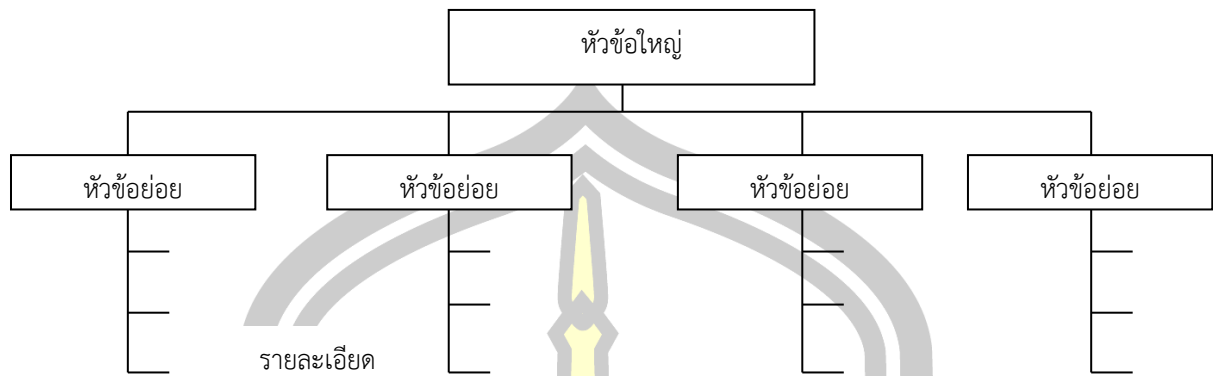
เฉลิมชัย พันธเลิศ (2553) กล่าวว่าแผนที่ความคิด ตามรูปแบบที่ Dr.David Hyerle ได้พัฒนาขึ้น แบ่งเป็น 8 ประเภท

1. แผนที่วงกลม (Circle Map) ใช้ในการจัดกระทำให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแง่มุมต่างๆ โดยกำหนดกรอบหัวเรื่องอยู่ตรงแกนกลางและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอยู่ในวงแหวน ดังภาพ

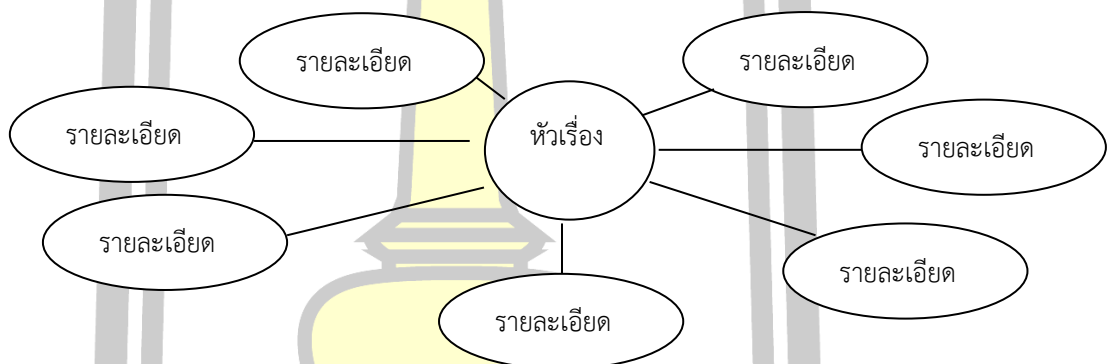
ภาพประกอบ 10 แผนที่วงกลม (Circle Map)

2. แผนที่ต้นไม้ (Tree Map) ใช้ในการจัดกระทำข้อมูลให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย ดังภาพ

ภาพประกอบ 11 แผนที่ต้นไม้ (Tree Map)

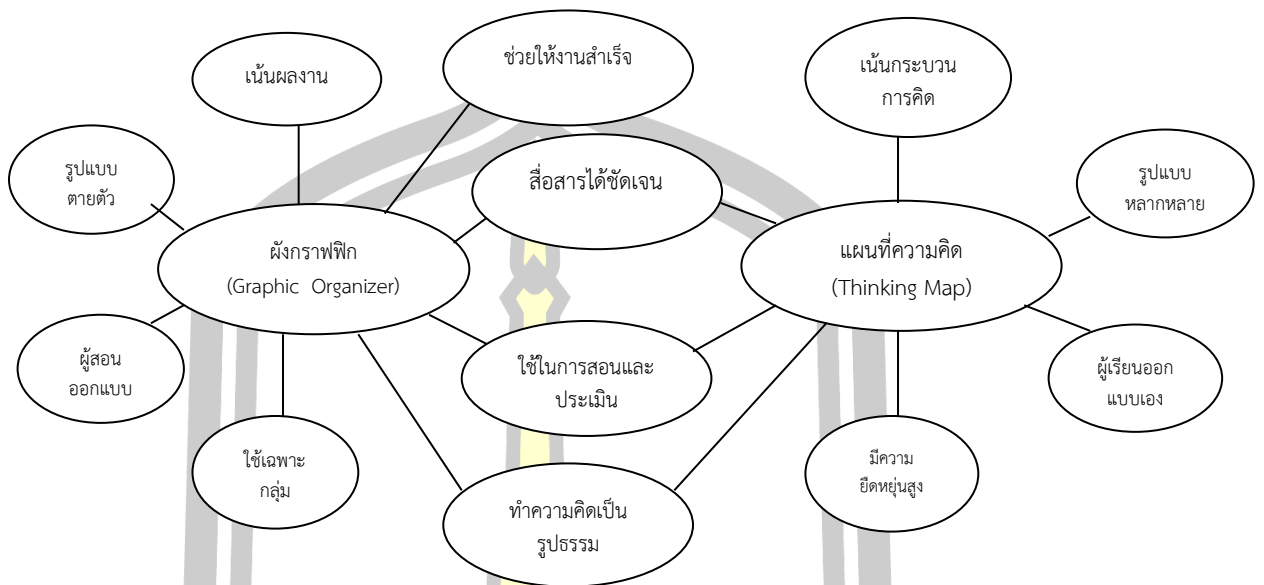
3. แผนที่ฟองน้ำ (Bubble Map) ใช้จัดกระทำข้อมูลโดยมีการกำหนดหัวเรื่องและเพิ่มเติมรายละเอียดเข้าไปด้วย ดังภาพ

ภาพประกอบ 12 แผนที่ฟองน้ำ (Bubble Map)

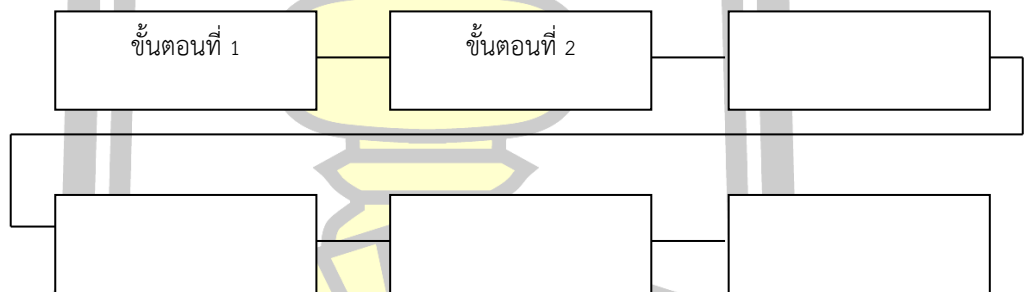
4. แผนที่ฟองน้ำสองด้าน (Double Bubble Map) ใช้ในการเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างของข้อมูล 2 ชุด ดังภาพ

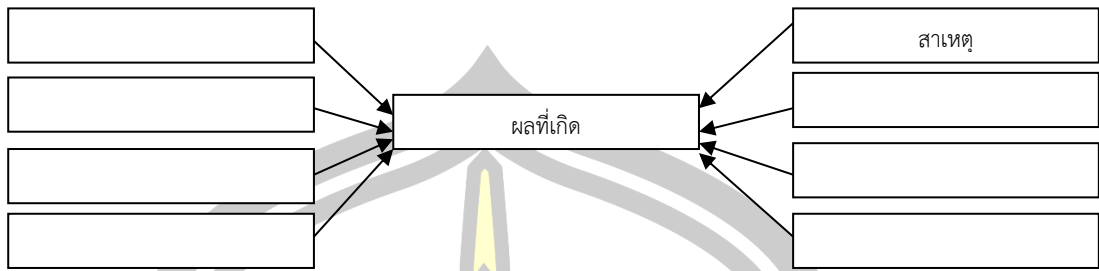
ภาพประกอบ 13 แผนที่ฟองน้ำสองด้าน (Double Bubble Map)

5. แผนที่เรียงลำดับ (Flow Map) ใช้ในการจัดกระทำและนำเสนอข้อมูลที่มีการจัดลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันเป็นลำดับ ดังภาพ

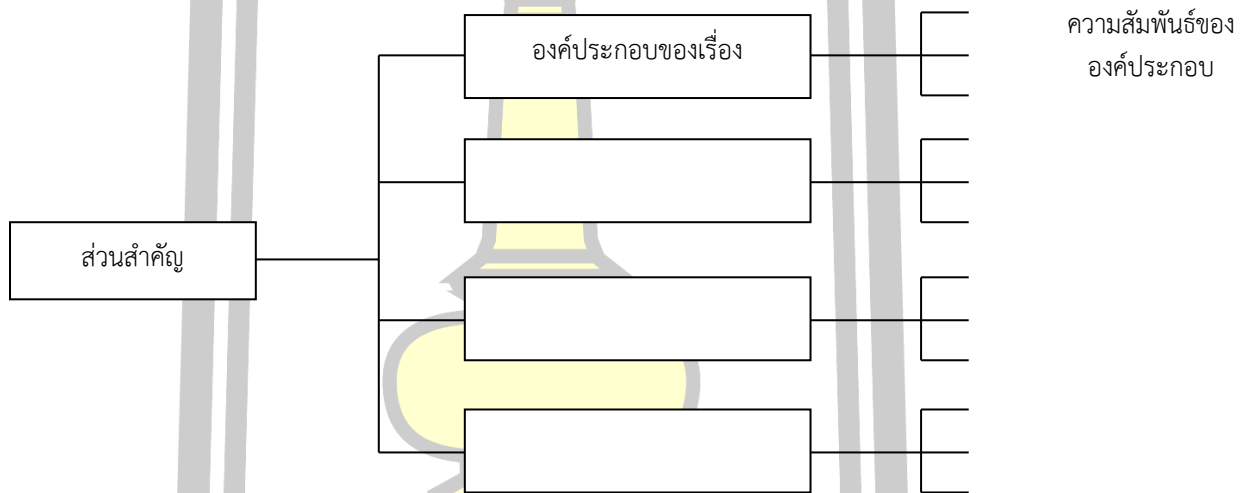
ภาพประกอบ 14 แผนที่เรียงลำดับ (Flow Map)

6. แผนที่เรียงลำดับแบบหลายมิติ (Multi Flow Map) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงให้เห็นสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นจากสาเหตุดังกล่าว ดังภาพ

ภาพประกอบ 15 แผนที่เรียงลำดับแบบหลายมิติ (Multi Flow Map)

7. แผนที่แบบเชื่อมโยง (Brace Map) ใช้ในการกำหนดส่วนสำคัญ องค์ประกอบของเรื่องที่น่าเสนอและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ดังภาพ

ภาพประกอบ 16 แผนที่แบบเชื่อมโยง (Brace Map)

8. แผนที่แบบสะพาน (Bridge Map) ใช้ในการนำเสนอข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกันหรือเปรียบเทียบ ดังภาพ

ภาพประกอบ 17 แผนที่แบบสะพาน (Bridge Map)

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแผนที่ความคิดตามรูปแบบของ Hyerle มาใช้เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพราะรูปแบบแผนที่ความคิดของ Hyerle นั้นมีความหลากหลาย เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการฝึกนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดที่มุ่งให้เด็กได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. หลักการสร้างแผนภาพหรือแผนที่ความคิด

ศิริพร เกียรติรัตนเสวี (2548 อ้างอิงจาก ปรียา ต้นสกุล, 2540) ได้รวบรวมแนวทางการนำแผนที่ความคิดของมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อังกฤษจากนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ สรุปว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดนั้นทำได้ 3 ด้าน คือ

1. การสอนคำศัพท์ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้ นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สนใจหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมา 1 คำ หรือ 1 เรื่อง แล้วเขียนคำศัพท์หรือหัวข้อนั้นลงบนกระดาษครุฑกระตุ้นให้นักเรียนคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับคำบนกระดาษให้มากที่สุด โดยใช้คำถามเร้าให้ผู้เรียนดึงเอาความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้หาคำตอบ แล้วจัดหมวดหมู่ของคำไว้เป็นหัวข้อย่อย ผู้เรียนเสนอคำศัพท์ รวบรวมคำศัพท์ที่นักเรียนนำเสนอทั้งหมดให้เป็นหมวดหมู่นำมาประกอบกันจนเป็นแผนภูมิความหมายของทั้งสองห้อง โดยฝึกการจำแนกคำศัพท์ออกเป็นหัวข้อย่อยๆ และผู้เรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของแผนภูมิคำศัพท์ ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องแปลความหมายของทั้งห้อง

2. กิจกรรมก่อนอ่าน การใช้แผนที่ความคิดเพื่อเตรียมผู้เรียนก่อนเข้าสู่กิจกรรมการอ่านนั้น ก็เพื่อช่วยในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน สืบหาความรู้และประสบการณ์เดิมและเสนอคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเจอในบทอ่านนั้น ขณะที่ผู้เรียนอ่านเรื่อง แผนที่ความคิดของผู้เรียนอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งหลังจากการอ่านผู้เรียนจะมีการอภิปรายเพื่อเติมเต็มความเข้าใจให้มีมากยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมหลังการอ่าน เมื่อเสร็จสิ้นการอ่านแล้ว ผู้เรียนสร้างแผนที่ความคิดเองแล้วนำมาอภิปรายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน การใช้แผนที่ความคิดจะช่วยให้ผู้เรียนใช้สมองในการคิดทบทวนย้อนกลับไปสู่สิ่งที่อ่าน สรุปเรื่องที่อ่านและออกแบบรูปแบบในการนำเสนอ

ธัญญา ผลอนันต์ (2550) สรุปหลักสำคัญของการเขียนแผนผังความคิด คือการใช้ภาพสี และเส้นร่วมกันในการจัดบันทึก โดยเริ่มจากตรงกึ่งกลางของหน้ากระดาษที่ไม่มีเส้น ความคิดต่างๆ อาจจะแทนด้วยคำสำคัญที่แทนประเด็นหลัก หรือภาพที่แทนความคิดนั้นมีเส้นเชื่อมโยงต่อกัน แบบเดียวกับที่สมองทำงาน คือ แก่นภาพ (กลางภาพ) มีขนาดพอเหมาะไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป ถ้าใหญ่ไปจะทำให้เหลือเนื้อที่สำหรับขยายกิ่งก้านสาขาของ Mind Map ออกไปได้น้อยลง แต่ถ้าเล็กไปก็ทำให้ไม่น่าสนใจ สมองไม่จำ ขนาดที่เหมาะสมสำหรับกระดาษ A4 คือ เหยียด 10 ห้ามล้อมแก่นแกนด้วยเส้นรอบวงใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นว่าจะมีนัยสัมพันธ์กับเรื่องนั้นๆ เช่น อาณาเขต เกาะหรือประเทศ ปกหนังสือ เส้นของกิ่งแก้วต้องโยงเชื่อมต่อกับแก่นแกนเสมอ ต้องมีจุดใดจุดหนึ่งสัมผัสกับส่วนใดส่วนหนึ่งของแก่นแกน เส้นจะลอยอยู่โดดๆ ไม่ได้ ในกิ่งแก้วเดียวกัน กิ่งก้อยที่แตกออกมาก็ต้องเชื่อมต่อกันด้วย คำยิ่งสั้นยิ่งดี หากเขียนเพื่อติดต่อต้องพยายามให้คำที่สั้นที่สุด เป็นคำมูลได้ยิ่งดี แต่หากเพื่อจดจำแล้วใช้คำมูลหลายคำได้ (คำมูล คือคำที่มีหนึ่งหรือหลายพยางค์และมีความหมายอย่างน้อยหนึ่งความหมาย เช่น กิน มะม่วง มะละกอ) เส้นต้องมีความสัมพันธ์กับคำหรือภาพ หากเส้นยาวมากไปจะ

ทำให้เสียพื้นที่ในการขยายไปโดยไม่จำเป็น นอกจากนั้นเมื่อเส้นยาวเท่าๆ กับคำแล้วยังช่วยในการฟื้นความจำไว้ เมื่อนึกคำ ไม่ออกกว่าคำนั้นควรจะสั้นหรือยาวอย่างไร ในส่วนกิ่งก้อย ที่แตกออกมาจากกิ่งแก้วกิ่งเดียวกันควรมีสีเดียวกันทั้งแขนง เพื่อช่วยให้จำง่าย จำเป็นชุดๆ ไป นอกจากนั้น หากเขียน Mind Map ชำนาญขึ้น เราอาจใช้สีประจำกับความคิดต่างๆ เช่น สีแดงกับเรื่องด่วน เมื่อใช้สีที่ส่อไปถึงเนื้อหาด้วยแล้ว ก็จะมีผู้โยงเรื่องไว้กับหลายๆ สิ่งทำให้เราจำง่ายขึ้น ต้องแตกกิ่งที่จุดสุดท้ายของเส้นเสมอ อย่าไปแยกกิ่งออกมาจากกลางเส้น ยกเว้นกรณีที่มีข้อย่อมากมายจนแตกจากปลายเส้นไม่หมด การแตกกิ่งจากกลางเส้นทำให้ความคิดไม่ลื่นไหลเท่าที่ควร เวลาเขียน Mind Map บนกระดาษแผ่นเดียวระวางอย่างหมุนกระดาษกลับเป็นวงกลมจนทำให้เขียนคำบางคำกลับหัวกลับหางอ่านยาก พยายามเอียงกระดาษไปทางซ้ายหรือขวาให้ไม่เกิน 50 องศา ไม่ควรใช้สีหรือประโยค ใน Mind Map เลือกคำที่เป็นประเด็นหลักเท่านั้น เลือกคำตอบที่สั้น กระชับ ตรงประเด็น เขียนแต่คำมูลเท่านั้นจะดีที่สุด เส้นทุกเส้น ของทั้งกิ่งแก้วและกิ่งก้อยต้องโยงเชื่อมต่อกัน อย่าเขียนเส้นให้ขาดหรือแหงเพื่อให้เกิดความคิดเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย และในส่วนของข้อห้ามคือ ห้ามเขียนภาพหรือคำแล้วล้อมด้วยวงกลมหรือรูปเหลี่ยม เพราะทำให้ความคิดไม่ลื่นไหล ทั้งยังเสียพื้นที่ในช่วงของเส้นที่ไม่มีคำไปโดยเปล่าประโยชน์ หากต้องการเน้นคำหรือภาพให้เขียนบนเส้น แล้วค่อยล้อมวงรอบให้วางอยู่ส่วนบนของเส้นเช่นเดียวกับคำหรือภาพที่ต้องการเน้น ห้ามเขียนคำ/ภาพปิดท้ายเส้น เพราะเป็นการปิดกั้นไม่ให้เราคิดต่อ ยกเว้นเมื่อเขียนจบแล้ว จะวาดภาพประกอบปิดปลายบางกิ่ง เพื่อความสวยงามได้ แต่จะให้ดีก็ควรมีเส้นรองรับไว้ด้วย และห้ามเขียนคำ/ภาพทั้งบนและใต้กิ่งเดียวกัน เช่น ไทยบนกิ่ง และอังกฤษใต้กิ่งเดียวกัน เพราะหากกิ่งนั้นแตกแขนงออกไป จะสับสนว่าข้อความที่แตกออกมา เชื่อมกับคำบนหรือคำล่าง ยกเว้นว่าจะเป็นเรื่องเดียวกันแต่เป็นคนละภาษาหรือใช้ศัพท์ ที่ต่างกัน

5. ประโยชน์ของแผนผังความคิด

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดต่อการเรียนรู้ในหลายๆ ด้าน ดังนี้ สุปรียา ตันสกุล (2540) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แผนผังความคิด ดังนี้ ครูใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่เรียนเป็นแผนที่ แผนภาพหรือแผนภูมิ เพื่อแสดงความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ช่วยในการสรุปประเด็นและช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ และช่วยในการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติการทดลองได้ตามวัตถุประสงค์

ลออ อ่างนันทน์ (2542) และ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดว่าครูผู้สอนสามารถนำแผนผังความคิด (Mind Mapping) มาใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนการสร้างหลักสูตร แผนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินโครงการ การเตรียมบทเรียน การเสนอผลงาน การบันทึกการประชุม การสรุป การอภิปราย ใช้ในการระดมความคิด การตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนและให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจจากบทเรียน ด้านผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำแผนผังความคิด (Mind Mapping) มาใช้สำหรับจัดบันทึกความรู้ การสรุป การอภิปราย ทบทวนความรู้เดิม การจัดระบบข้อมูลที่กระจัดกระจายให้เป็นระเบียบ ตลอดจนการวางแผนการทำงาน การเสนอผลงาน และการเขียนรายงาน ทวีศักดิ์ ภวานานันท์ (2545) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิด ไว้ว่าสำหรับข้อมูลที่ซับซ้อน หากเขียนด้วยแผนผังความคิด จะช่วยทำให้เกิดความรวดเร็วมากกว่าการเขียนเป็นคำหรือเป็นประโยค เนื่องจากแผนผังความคิดเป็นวิธีการคิดที่ต้องใช้สมองทั้ง

สองข้าง ซึ่งสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับ ความเป็นเหตุเป็นผล ตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงาม ศิลปะ จังหวะ โดยมีแถบเส้นประสาทคอร์ปัสคอลลอสัมเป็นเสมือนสะพานเชื่อม

กรมวิชาการ (2542) ได้สรุปถึงประโยชน์ของแผนผังความคิด ไว้ว่า ช่วยบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยพัฒนาความคิดรวบยอดให้ชัดเจนขึ้น ช่วยเน้นองค์ประกอบที่สำคัญของเรื่อง ช่วยพัฒนาการอ่าน การเขียน และการคิด ช่วยวางแผนในการเขียนการปรับปรุงการเขียน ช่วยในการอภิปราย ช่วยวางแผนการสอนของครู และเป็นเครื่องมือในการประเมินผล

ธัญญา ผลอนันต์ (2550) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดว่า เป็นการวางโครงเรื่องที่จะเขียนได้อย่างครอบคลุมประเด็นความคิดสำคัญๆ เพื่อ ลงรายละเอียดทีละประเด็น ช่วยขจัดปัญหาการเขียนซ้ำ สามารถนำไปใช้เขียนรายงาน จัดบันทึกได้ผลเป็นอย่างดี นอกจากนี้แผนผังความคิดยังช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความคิดหลักอย่างเด่นชัดกว่าเดิม มองเห็นความสัมพันธ์ที่สำคัญของแต่ละความคิดเชื่อมโยงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยความคิดที่สำคัญกว่าอยู่ใกล้จุดศูนย์กลางมากกว่าความคิดที่สำคัญน้อยจะอยู่ริมขอบ การสร้างแผนผังความคิดจึงเป็นการปลูกฝังนิสัยให้หยั่งรากฝังลึก และเป็นวิธีที่สมองได้รับการจัดระบบเชื่อมโยงเพื่อดึงความคิดออกมาโดยใช้คำ ใช้สีต่างๆ และใช้สัญลักษณ์ในการจัดระบบเชื่อมโยงช่วยในการพัฒนาสมองทั้งซีกซ้าย (การวิเคราะห์) ซีกขวา (การสังเคราะห์) รวมทั้งช่วยพัฒนาการคิดขั้นสูง จัดระบบข้อมูลให้เป็นระบบ ไม่กระจัดกระจาย ซึ่งการใช้แผนผังความคิดสามารถใช้ได้กับผู้เรียนตั้งแต่อายุ 5 ปีขึ้นไป

Kagan (ธัญญา ผลอนันต์, 2550 อ้างอิงจาก Kagan, 1998) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แผนผังความคิด ดังนี้ การใช้แผนผังความคิดทำให้มองเห็นกระบวนการคิดของผู้เรียนได้ การใช้แผนผังความคิดทำให้ผู้เรียนสามารถขยายทักษะการคิดเพิ่มขึ้น การให้ผู้เรียนทำแผนผังความคิด ซึ่งมีลักษณะเป็นทั้งภาพและข้อความ เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างตื่นตัวและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้สอนสามารถใช้แผนผังความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการสอนนำเสนอข้อมูลให้กับผู้เรียนได้

สรุปได้ว่า แผนผังความคิด (Mind Mapping) มีประโยชน์หลากหลาย ทั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำมาใช้ในการสรุปเนื้อหาในบทเรียนเพื่อให้จำ ได้นานๆ การจัดระบบเนื้อหาและความรู้ต่างๆ ให้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนและสะท้อนให้เห็นถึงความคิดของผู้เรียน และการวัดผลประเมินผล

6. การสร้างแผนผังความคิดสำหรับการอ่าน (Cognitive Map Reading)

Harris & Smith (1980) กล่าวว่า การอ่านมีลักษณะเป็นวงจร คำจำกัดความเกี่ยวกับการอ่านนำไปสู่การพัฒนาการอ่าน การสอนอ่านเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมการอ่านหลายลักษณะ การพัฒนาทักษะความคิด ความสนใจและทัศนคติ ใช้เป็นเครื่องมือนำทางในการจัดการเรียนการสอนเป็นกรอบการทำงานที่จะนำทางครูให้เริ่มต้นที่การเรียนการสอนและควบคุมชี้ทางให้นักเรียนก้าวไปข้างหน้าให้สามารถปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนให้สามารถพัฒนาการอ่านได้และจะช่วยครูให้รู้ความแตกต่างของการเรียนการสอนหลายลักษณะ รวมทั้งรู้ทิศทางที่จะปรับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลและเกิดประสิทธิภาพด้วย กรอบการทำงานนี้ คือ แผนผังความคิดสำหรับการอ่าน (Cognitive Map Reading)

แผนผังความคิดสำหรับการอ่าน จะช่วยกำหนดทิศทางและปูทางให้ครูและนักเรียนมองเห็นจุดประสงค์ของการทำงานเกี่ยวกับการอ่านได้ชัดเจน แผนผังความคิดสำหรับการอ่านจะเป็นความคิดรวบยอดหรือแบบแผน (Model) ให้ครูเข้าใจเรื่องการสอนอ่านและจะช่วยครูให้บรรลุผลสำเร็จในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ สามารถกำหนดจุดประสงค์ของการเรียน สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน สามารถอธิบายเหตุผลความจำเป็นในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน และสามารถสังเกตความสนใจและทัศนคติของนักเรียน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

วิธีการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (Murdoch Integration Approach : MIA) ซึ่ง ยอร์จเอสเมอร์ดีอค ได้เสนอไว้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นผู้เรียนคิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการที่ครูเตรียมไว้และกิจกรรมแต่ละคาบนั้น จะผสมทักษะต่างๆ ทางภาษาในหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคแผนผังความคิดมาแทรกในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในขั้นตอนที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปอื่น โดยผู้วิจัยเลือกแบบแผนผังความคิด (Mind Mapping) ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์และการคิดของนักเรียนได้ (กรมวิชาการ, 2542) กล่าวว่าการสอนอ่าน โดยการใช้เทคนิคสร้างภาพโครงเรื่องที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ การใช้แผนภาพโครงเรื่องในระหว่างการอ่าน จะเป็นการพัฒนา นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญประกอบภาพได้ จนก่อให้เกิดเป็นทักษะการอ่านจากประสบการณ์ตรง โดยหารลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนตามแนวคิดของเมอร์ดีอคร่วมกับการใช้แผนผังความคิด ดังนี้ ขั้นที่ 1 ตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading The Text) ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind Mapping) โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบตามความคิดของ David Hyerler มีทั้งหมด 8 รูปแบบ คือ แผนที่วงกลม (Circle Map) แผนที่ต้นไม้ (Tree Map) แผนที่ฟองน้ำ (Bubble Map) แผนที่ฟองน้ำสองด้าน (Double Bubble Map) แผนที่เรียงลำดับ (Flow Map) แผนที่แบบเรียงลำดับแบบหลายมิติ (Multi Flow Map) แผนที่แบบเชื่อมโยง (Brace Map) และแผนที่แบบสะพาน (Bridge Map) ผู้วิจัยนำรูปแบบแผนผังความคิดมาใช้ในแผนการเรียนรู้ดังนี้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 แบบแผนที่ฟองน้ำ Bubble Map แผนการเรียนรู้ที่ 2 แบบต้นไม้ Tree Map แผนการเรียนรู้ที่ 3 แบบเชื่อมโยง Brace Map แผนการเรียนรู้ที่ 4 แบบวงกลม Circle Map และแผนการเรียนรู้ที่ 5 นักเรียนเลือกตามความสนใจตามความคิดของ Dr.David Hyerler (อั้งอิง เฉลิมชัย พันธเลิศ, 2553) ขั้นตอนที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) และขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

คำว่า “ความพึงพอใจ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่วๆ ไปว่า “ระดับ ความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” และมีนักวิชาการและนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้ ดังนี้ มุลินส์ (Mullins, 1985 อ้างถึงใน ประภาส เกตุแก้ว, 2546) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลายๆ ด้านเป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเกิดจากมนุษย์จะมีแรงผลักดันบางประการในตัวบุคคลซึ่งเกิดจากการที่ตนเองพยายามจะบรรลุถึงเป้าหมายบางอย่างเพื่อที่จะสนองตอบต่อความต้องการหรือความคาดหวังที่มีอยู่และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้วจะเกิดความพอใจเป็นผลสะท้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นเป็นกระบวนการหมุนเวียนต่อไปอีก ประภาส เกตุแก้ว (2546) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์จากการได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งแสดงออกมาทางพฤติกรรมซึ่งสังเกตได้จากส่ายตาคำพูดและการแสดงออกทางพฤติกรรม ยุพร วนาดอนศาล (2547) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามาถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น กาญจนา อรุณสุขขุจิ (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออก ทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคล มีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้น การสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น นอกจากนี้

โวลแมน (Wolman, 1973 อ้างถึงใน อ้างถึงใน ประภาส เกตุแก้ว, 2546) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ สอดคล้องกับคอตเลอร์ (Kotler & Clarke, 1987) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลเมื่อได้รับความสุขหรือความผิดหวังซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบการรับรู้กับความคาดหวังในผลลัพธ์ของสิ่งที่ต้องการถ้าการรับรู้ ต่อสิ่งที่ต้องการพอดีกับความคาดหวังลูกค้านั้นจะเกิดความพึงพอใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติ หรือเจตคติ ในแง่ดีหรือในเชิงบวกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นจากความพอใจ เมื่อได้รับผลสำเร็จจากสิ่งนั้นตามที่ต้องการหรือคาดหวังไว้

2. ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นมากน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการและความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ หรือสิ่งจูงใจต่างๆ ซึ่งมีนักการศึกษาได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆ ไว้ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's hierarchical theory of needs)

มาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างถึงใน สายใจ ฉิมมณี, 2555) ได้เสนอทฤษฎี ความต้องการตามลำดับขั้นซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นๆ อีกต่อไป และความต้องการจะเรียงลำดับขั้นตอนตามความสำคัญจากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ซึ่งลำดับขั้นของความต้องการมีลำดับดังนี้ (1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physical needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอากาศ อาหาร น้ำ การพักผ่อน ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ฯลฯ (2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะเกิดความต้องการความปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคง ปลอดภัย การได้รับความคุ้มครอง การได้อยู่ในสังคมที่เป็นระเบียบ มีกฎหมายที่จะช่วยคุ้มครอง ให้พ้นภัยอันตรายต่างๆ (3) ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นความต้องการมีมิตรสัมพันธ์กับบุคคล ทั่วๆ ไป ต้องการให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิกได้มีส่วนร่วมในสังคม (4) ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs) ต้องการได้รับการยกย่องเคารพนับถือจากคนในสังคม รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ (5) ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs) เป็น ความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ขั้น ข้างต้นแล้ว เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะเกิดความต้องการอยากเป็นในสิ่งที่ตนอยากเป็น แต่ก็เป็นกรอยากลำบากที่จะบรรลุถึงความต้องการขั้นนี้ได้

ตามทฤษฎีข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและไม่มีที่สิ้นสุด โดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานไปจนถึงความต้องการขั้นสุดยอด สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในทางบวกต่อการเรียนได้ และยังจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้

3. การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดด้านเจตคติ ซึ่งเจตคติเป็นคุณลักษณะภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งตัวเราเองเท่านั้นที่ทราบ การวัดเจตคติเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่การศึกษา เจตคตินั้นสามารถกระทำได้ ดังนั้น การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามสร้างเครื่องมือ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลแสดงการตอบสนองออกมาให้ได้

เจตคติสามารถวัดได้โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อถามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 7 วิธี คือ (สุวิทย์ บุญช่วย และคณะ, 2541)

1. วิธีลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ท เริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน และครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมด และข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านใน

เรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบคละกันไป และนำข้อความ ที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดค่าตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุนหรือเป็นบวก ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไปจนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดเจตคติ ซึ่ง ลิเคิ์ทถือว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความ ที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็ม้น้อยและโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. วิธีเทอร์สโตน สเกล (Thurstone Scale) วิธีการวัดแบบเทอร์สโตนนี้เน้นปัญหา ด้าน การมีช่วงเท่ากัน มากกว่าการวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติ หมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสเกล ข้อความแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากัน โดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า “คุณลักษณะใดๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้นจะมีตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุดไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด” โดยจะแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่าๆ กัน ความคิดเห็นแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกันไป จะอยู่ในช่วงไหนนั้นก็แล้วแต่ข้อความคิดเห็นนั้น

3. วิธีกัทแมน สเกล (Guatman Scale) จากข้อบกพร่องของเทอร์สโตนและลิเคิ์ทสเกลในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกัน ตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกลเพื่อใช้แก้ข้อบกพร่องที่กัทแมนได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

4. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Deferential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้ คือ ชาร์ล ออสกู๊ด (Charles Osgood) และผู้ร่วมงาน เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่างๆ ตาม ความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษา โดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด อาจจะเป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ การประมาณค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ ซึ่งตรงกันข้าม และมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง รวมทั้งหมด 7 อันดับ (บางครั้งใช้ 5 หรือ 3 อันดับ) ในการที่จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามากหรือน้อยนี้ทำให้เชื่อได้ว่า แบบวัดนี้สามารถใช้วัด เจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ได้ และสามารถเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่างๆ ได้

5. วิธีแบบทดสอบ (test) ชุดของสิ่งเร้าที่นำไปใช้กระตุ้นบุคคลตอบสนองออกมา 400 ชุด ของสิ่งเร้ามักอยู่ในรูปของข้อคำถาม ซึ่งอาจให้เขียนตอบ ให้แสดงพฤติกรรม หรือให้พูดทางวาจา มี 3 ประเภท คือ Achievement test จะวัดเกี่ยวกับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า Intelligence and Aptitude test เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดศักยภาพระดับสูงสุดของบุคคลว่า สมรรถภาพในการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน และควรเรียนด้านใดหรือทำงานด้านใด จึงจะประสบความสำเร็จอย่างดี และ Personal - Social test วัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพหรือ

การปรับตนเองของบุคคล ในสังคม วัดความสนใจในสิ่งต่างๆ เช่น แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความวิตกกังวล

6. วิธีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สร้างขึ้นเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรจำนวนมาก แบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วัดทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) ประเภทของแบบสอบถามมี 2 ประเภทคือ ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-end Form or Unstructured Questionnaire) และข้อคำถามแบบปลายปิด (Closed Form or Structured Questionnaire) สามารถเลือกเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ และเลือกคำตอบเดียวจากหลายคำตอบหรือเลือกได้หลายคำตอบ

7. วิธีแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการสอบถามปากเปล่า โดยการใช้การโต้ตอบทางวาจาเป็นหลัก ใช้ได้ดีสำหรับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น และทัศนคติ ในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) และบางโอกาสก็อาจใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความคิดต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive domain) ประเภทของการสัมภาษณ์ มี 2 ประเภทคือการสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ ที่กำหนดตัวคำถามและคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว คำตอบจะเป็นแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบอย่างใด อย่างหนึ่ง ในแบบตรวจสอบคำตอบ (Check list) จะเป็นแบบให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญของคำตอบแบบ Rating scale เช่น การสำรวจสภาวะประชากร เป็นต้น และการสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างแน่นอน (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่กำหนดคำตอบล่วงหน้า คำถามที่ใช้และลำดับคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงได้

4. คุณลักษณะเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการทำงานเป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจมากในปัจจุบันทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงานจะสนับสนุนให้มีการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลมากขึ้น เพราะฉะนั้นการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถามควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ คือความถูกต้องแบบสอวัดความพึงพอใจในการทำงานจะต้องวัดสิ่งที่มุ่งหมายจะวัดคำถามต่างๆ จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมาก ความเชื่อถือได้แบบสอวัดความพึงพอใจในการทำงานจะต้องได้ผลลัพธ์ที่แน่นอนและมีคำถามหลายข้อที่วัดแต่ละลักษณะของความพึงพอใจในการทำงาน เนื้อหาแบบสอวัดความพึงพอใจในการทำงานจะต้องระบุปัจจัยที่กระทบต่อชีวิตการทำงานและควรมีประสิทธิภาพขององค์กรและภาษาคำถามที่จะถามต้องชัดเจนไม่คลุมเครือและใช้ได้กับองค์กรหลายประเภท

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีส่วนช่วยศึกษาความพึงพอใจของบุคคลต่างๆ เพราะความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความตั้งใจที่จะบรรลุความสำเร็จในการทำงานวิธีวัดความพึงพอใจที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นสามารถวัดความพึงพอใจของบุคคลได้ทั้งสิ้นแต่การจะนำไปใช้กับใครในสถานการณ์แบบใดนั้นควรพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวัดความพึงพอใจว่าองค์กรต้องการทราบเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ใดขององค์กร

5. ระดับความพึงพอใจ

แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย พอใจน้อยที่สุดหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผล ดังนี้

- 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจหรือเจตคตินั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แต่วิธีที่เป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย คือ วิธีลิเคิร์ตสเกล ซึ่งสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีลิเคิร์ตสเกล มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางเพื่อวัดความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าอยู่ ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยวิธี MIA ร่วมกับการใช้แผนที่ความคิด (Mind mapping) ที่มีต่อความสามารถทางการอ่านได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ศิริพร เกียรติรัตนเสวี (2548 อ้างถึงใน ภิญญา ยีหมัดอะหลี, 2556) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม มีการสอบก่อนและสอบหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิความหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าจากนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิความหมาย มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าจากนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรินทร์ โพธิ์ (2549) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจ ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสำโรง (คุรุประชาสามัคคี) จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่อง ก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านหลังการเรียน จะแตกต่างจากก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี และผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของ

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคกับวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุซุพร บถพิบูลย์ (2550) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ มีพฤติกรรมในการเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

สุษ์พีรญา บุรินทร์อุทัยกุล เจริญชัย (2551) ได้ทำการพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนชุมชนหนองเม็ก จังหวัดขอนแก่น โดยกิจกรรมเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย การอ่านคำศัพท์ ข้อความ ประโยค การอ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนสรุปเรื่อง รายละเอียดของเรื่อง หรือรายละเอียดของเหตุการณ์ต่างๆ ลงในแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า การใช้ผังความคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทำให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 89.47 ของนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.14 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ถนอมเพ็ญ ชูบัว (2552) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนและความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษระดับการแปลความ การตีความ และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมและขั้นตอนการสอนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของ เมอร์ดีอค ในระดับมาก ($X = 4.03, S.D. = 0.37$)

สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี (2556) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

นวลฉวี ไชยทองดี (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.30 คิดเป็นร้อยละ 48.25 และหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.90 คิดเป็นร้อยละ 72.25 และพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชุตินา ป่าสนธ์ (2558) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 70.27 และมีจำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับคือ คือ ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านรูปแบบการสอน และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

เสาวรส บุพพรรณ (2557) ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค หลังการทดลองสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค หลังการทดลองสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Choobua & Sripetpun (2010) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจในการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับสูง ภายหลังได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านบูรณาการของเมอร์ดีอค

รัทญาภรณ์ คำพิชิ (2552) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสภณกเต็นประชาอุปถัมภ์ จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แผนผังความคิดประกอบรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านของกระทรวงศึกษา เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านคำศัพท์ ข้อความ ประโยคและการอ่านเนื้อหนึ่ง ผลปรากฏว่า การจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังความคิด (Mind Mapping) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน เป็นไปตาม

เกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือนักเรียนจำนวน 20 คน จาก 23 คน ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 86.95

อภิัญญา วงศ์กลิ่นกรุด (2553) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จะเห็นว่าการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งผลดีต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในด้านการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แผนผังความคิดพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจงานวิจัยในประเทศไทย ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สุษ์พิรญา บุรินทร์อุทัยกุล เจริญชัย (2551) ได้ทำการพัฒนานักกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนหนองเม็ก ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังความคิดด้วยรูปแบบการสอนอ่าน สามารถพัฒนา ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่องในแต่ละวงจรและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอัตราส่วนร้อยละ 81.14 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนจำนวน 34 คน ที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ผังความคิดอยู่ในระดับมาก

ลักษณะพร ศชโคตร (2552) ได้ศึกษาผลของการใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า จากแบบบันทึกคะแนนผลการตรวจการเขียนแผนผังความคิด นักเรียนมีระดับคะแนนเพิ่มจากเดิมในทุกๆ แผน โดยคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากแผนที่ 1 ถึงแผนที่ 10 คือ ร้อยละ 23.60, 26.52, 31.30, 41.95, 63.04, 71.52, 72.60, 81.95, 92.17 และ 97.17 โดยสรุปผลของการใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้แผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียน

สุดารัตน์ ศักดิ์คำดวง (2552) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเขียนแผนภูมิ Mind Mapping ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจตุรมิตรวิทยาการ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนแผนภูมิ Mind Mapping ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 75.56 ของ

นักเรียนทั้งหมด และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเขียนแผนภูมิ Mind Mapping ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รัทญาภรณ์ คำพิชิต (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสมกนกเตนประชาอุปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังความคิดมี นักเรียนจำนวน 20 คนจากจำนวนนักเรียน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 86.95 มีคะแนนผ่าน จากการวิจัย ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังความคิด จะช่วยจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน และทำให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยในประเทศที่กล่าวอ้างข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนการ สอนโดยเฉพาะการสอนอ่านจำเป็นที่จะต้องมิกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อให้ผู้เรียนได้มี โอกาสพัฒนาทักษะครบทั้ง 4 ทักษะอย่างเป็นธรรมชาติและเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ การที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ทักษะต่างๆได้ดั่งนั้น ครูผู้สอนควรเสริมกิจกรรมให้ หลากหลายเพื่อพัฒนาให้แก่ผู้เรียนเพื่อใช้เป็นพื้นฐานและเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้มาก ขึ้นด้วย การสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) และแผนที่ ความคิดก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านให้สูงขึ้น เนื่องจากรูปแบบการสอน อ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนร่วม กิจกรรมการสอนทุกขั้นตอน พัฒนาทักษะทางภาษาแบบบูรณาการ เน้นความเข้าใจจนเกิดความคิด รวบรวม ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานจากการร่วมกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอนและการใช้แผนผัง ความคิด ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น เพราะแผนผังความคิดจะเป็นการนำเสนอที่ทำให้ เห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการจำอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึง คิดว่าถ้านำแผนผังความคิดเข้าไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) จะ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนให้ดีขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เดลานีย์ (Delaney, 1985) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับ นักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดย ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียน 33 คน โดย ฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญๆ เอาไว้ และทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญ เหล่านั้นเท่าที่จะทำได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผล การทดลองปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

เมอร์ดีค Murdoch (1986) ซึ่งได้สอนนักศึกษามหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ฝึกการอ่านโดยใช้ วิธีเอ็มไอเอ (MIA) และพบว่าการกระตุ้นด้วยกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของวิธีเอ็มไอเอ ทำให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์มีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมากขึ้นและยังมีงานวิจัยที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับการสอนอ่านโดยวิธี MIA คือเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญใช้ความสามารถหลายด้านด้วยกัน เพื่อแก้ปัญหาและเป็นกระบวนการคิดทางภาษาได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกโคลของโรเจอร์ส และยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Folley (1978) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้แผนภูมิโน้ตส์ ที่มีต่อการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนในการวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม แล้วให้ฝึกกิจกรรมการอ่านที่มีความแตกต่างออกไป คือ กลุ่มที่ 1 ฝึกการใช้แผนภูมิโน้ตส์ตั้งแต่เริ่มต้นจนสามารถสร้างแผนผังได้ด้วยตนเอง กลุ่มที่ 2 ฝึกสร้างแผนภูมิโน้ตส์แบบการได้รับการช่วยเหลือแนะนำ โดยให้นักเรียนเติมคำในแผนภูมิโน้ตส์ที่ผู้วิจัยสร้างเตรียมไว้ กลุ่มที่ 3 ไม่ใช้แผนภูมิโน้ตส์ในการสอน แต่สอนโดยวิธีให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่หนึ่งสามารถจดจำสาระเนื้อหาที่อ่านได้ดีกว่าสองกลุ่มหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Mazure (2001 อ้างถึงใน สกุลการ สังข์ทอง, 2548) ได้ศึกษาผลของการใช้ผังกราฟฟิกเพื่อการระลึกได้และทักษะคิดที่มีต่อการเรียนของนักเรียน โดยกลุ่มทดลองสอนด้วยกราฟฟิกและกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านด้วยผังกราฟฟิกช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจำและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าการสอนอ่านด้วยวิธีปกติ

Millet (2001) ได้ศึกษาผลของการใช้ผังกราฟฟิกในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้กราฟฟิก กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านโดยใช้กราฟฟิกช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบปกติ

Bao (2002) ได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำผังความคิดมาใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูล โดยใช้ Internet Explorer ในการนำเสนอข้อมูลรวมถึงผังต้นไม้ในรูปแบบผังต้นไม้แบบย่อสรุป และการค้นคว้าหาเป้าหมาย การเปรียบเทียบการทดสอบที่ใช้วัดพฤติกรรมของผู้ใช้เพื่อหาข้อมูลในเว็บไซต์ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการนำเสนอข้อมูลด้วยผังความคิดนั้นมีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ข้อมูลและความรู้ใหม่ๆ

Lynn (2004) ได้ศึกษาวิธีการสอนไวยากรณ์ โดยใช้กระบวนการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความได้ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความได้เป็นเป็นขั้นตอน สามารถแยกส่วนประกอบและหาความสัมพันธ์ของประโยคได้ดีขึ้น โดยวิเคราะห์ออกมาเป็นแผนผังรูปภาพ เพราะแผนผังรูปภาพช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหลักและประโยคย่อยๆ ได้ชัดเจนขึ้น นักเรียนยังสามารถเชื่อมโยงประโยคและโยงความคิดเห็นในประโยคหลักและประโยคย่อยต่างๆ ได้

Oliver (2009 อ้างอิงจาก สุทธิพิรญา บุรินทร์อุทัยกุล เจริญชัย, 2551) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้แผนที่ความคิดกับการอ่านหนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เกรด 6 พบว่าการใช้แผนภูมิความคิดสามารถจำแนกคำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์เป็นหมวดหมู่ได้ดีกว่าการให้นักเรียนเรียนจำแนกตามรูปแบบที่กำหนดไว้ให้นักเรียนที่ใช้แผนที่ความคิดในการอ่านต่างระดับไม่มีความแตกต่างกัน สองในสามของนักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านโดยใช้แผนที่ความคิดมากกว่าการอ่านแบบธรรมดา

Long & Carlson (2011 อ้างอิงจาก สุทธิพิรญา บุรินทร์อุทัยกุล เจริญชัย, 2551) ได้ทำการศึกษาผลการใช้แผนที่ความคิดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิจารณ์ของนักเรียนเกรด 8 โรงเรียน Magnet Traditional School ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสำรวจ สังเกตและทดสอบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากผลการสรุปได้ว่า ภายหลังจากการเรียนรู้อ่านโดยใช้แผนที่ความคิด

นักเรียนมีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่าแผนที่ความคิดช่วยอำนวยความสะดวกแก่ทั้งครูผู้สอนและนักเรียน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นความสำคัญว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด(Mind mapping) เป็นการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนและเป็นวิธีการนำไปสู่การเรียนรู้ทางภาษาได้ดี อีกทั้งยังเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอเกี่ยวกับ กลุ่มเป้าหมาย การออกแบบวิจัย ขอบข่ายของการวิจัย ตัวแปรที่วิจัย ระยะเวลาในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าทุ่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นห้องเรียนของผู้วิจัยและเป็นครูประจำชั้น และเคยผ่านกระบวนการพัฒนาด้วยแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีคะแนนการวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) คือรูปแบบที่มีการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีแบบแผนการทดลองดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	Pre – test	Treatment	Post – test
A	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

A	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
T ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด
T ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังการทดลอง (Post – test)

ขอบข่ายของการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอิงเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ Around wonderful world ในหนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง แต่ละเรื่องมีเนื้อหาและแทรกรูปแบบแผนที่ความคิดที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการคิด ดังนี้

1. Ant families
2. Save our sea turtles
3. The vegetable orchestra
4. The planets
5. Under food chain

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ทั้งนี้ได้ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งผู้ศึกษาเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น ตั้งแต่วันที่ 11 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งจะเป็นคาบเรียนที่ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านเหล่าอู้ง ได้กำหนดเป็นคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วันเวลาในการดำเนินการทดลอง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กำหนดวันและเวลา ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัน เดือน ปี	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลาที่ใช้
8 พ.ย. 2562	ปฐมนิเทศและการทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน	1 ชั่วโมง
	หน่วยที่ 1 Around wonderful world	15 ชั่วโมง
11-13 พ.ย. 2562	เรื่อง Ant Families	3 ชั่วโมง
18-20 พ.ย. 2562	เรื่อง Save our sea turtles	3 ชั่วโมง
25-27 พ.ย. 2562	เรื่อง The vegetable orchestra	3 ชั่วโมง
2-4 ธ.ค. 2562	เรื่อง The planets	3 ชั่วโมง
16-18 ธ.ค. 2562	เรื่อง Underwater food chain	3 ชั่วโมง
23 ธ.ค. 2562	การทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนและวัดความพึงพอใจ	1 ชั่วโมง
รวม		15 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนรู้จำนวน 5 แผน โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนละ 3 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสังเกตการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลประเมินผลของผู้เรียนจากการสัมภาษณ์นักเรียนมีจำนวน 5 ข้อและการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนมี อยู่ 2 ด้าน ได้แก่ด้านการอ่านภาษาอังกฤษและด้านการใช้เทคนิคการสอน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ

การสร้างและนำเครื่องมือมาใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่ายูง พุทธศักราช 2551

2) ศึกษาโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษและคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านเหล่ายูง พุทธศักราช 2551

3) ศึกษาหนังสือเรียน ตำราและเอกสารรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนโรงเรียนบ้านเหล่ายูง เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบเมอร์ดีออคและเทคนิคแผนผังความคิด

4) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการสอนที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีออคและแผนผังความคิด และฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเมอร์ดีออคและแผนผังความคิด

5) ให้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

6) ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบเมอร์ดีออคและแผนผังความคิด

7) ทบทวนและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ชื่อเนื้อหา	รูปแบบแผนที่ความคิด	เวลาเรียน
หน่วยที่ 1 Around wonderful world			
	ปฐมนิเทศและการทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน		
1	Ant families	Bubble Map แบบฟองน้ำ (หัวเรื่องและรายละเอียด)	3
2	Save our sea turtles	Tree Map แบบต้นไม้ (เห็นความสัมพันธ์ หัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย)	3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แผนที่	ชื่อเนื้อหา	รูปแบบแผนที่ความคิด	เวลาเรียน
3	The vegetable orchestra	Brace Map แบบเชื่อมโยง (กำหนดส่วนสำคัญ องค์ประกอบของเรื่องที่นำเสนอและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ)	3
4	The planets	Circle Map แบบวงกลม (แนวคิดหลักและรายละเอียดย่อย)	3
5	Under food chain	ผู้เรียนออกแบบเอง	3
การทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนและวัดความพึงพอใจ			
รวม			15

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษา สาระมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี และสาระการเรียนรู้รายปี ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือครู หนังสือแบบเรียน

2) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อโดยใช้เนื้อหา Ant Families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planets และ Underwater food chain

3) นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีเกณฑ์ได้คะแนนดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4) วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแบบทดสอบโดยใช้สูตร IOC

5) ทบทวนและแก้ไขแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

3. แบบสังเกตการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งของงานวิจัยที่มีประโยชน์ โดยการสังเกต กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนเข้าร่วมในชั้นเรียนได้ถูกสังเกตพฤติกรรมขณะการจัดการเรียน การสอนที่เกิดขึ้น แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อให้ข้อมูลในการพัฒนาการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของ เมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ

ประกอบด้วย 2 ประเภท คือ (1) แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนและ (2) แบบการเขียนแสดง ความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยหลากหลายมิติเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการ สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

2) ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วยแบบ สัมภาษณ์ผู้เรียนและแบบการเขียนแสดงความคิดของผู้เรียน

3) ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ การสอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสังเกตพฤติกรรมใน ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

4) ทบทวนและแก้ไขแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญ

5) นำแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้ถามผู้เรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด โดยสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ภาพ สี และลักษณะข้อความ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ตามแบบลิเคิร์ท (Likert) มาตรฐานประมาณค่าระดับ ดังตาราง 3

1) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณา ความเหมาะสมและตรวจสอบความถูกต้องแล้วแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อไป

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตารางที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ลำดับ	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.เนื้อหา						
1	1) มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย					
2	2) ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
3	3) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน					
2.การสอน						
4	1) กิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเวลาและนักเรียน					
5	2) ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรและสอนสนุก					
6	3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน					
7	4) บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้					
8	5) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและให้คำปรึกษาระหว่างการเรียนและทำกิจกรรม					
3. สื่อการเรียนการสอน						
9	1) สื่อการสอนมีความหลากหลายและแปลกใหม่					
10	2) สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน					
11	3) สื่อการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการอ่าน					
4. การวัดผลประเมินผล						
12	1) ครูใช้เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมและสร้างสรรค์					
13	2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน					
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน						
14	1) นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
15	2) นักเรียนสามารถไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาอื่นๆ ได้					

* ประยุกต์ใช้จากงานวิจัยของนางโนรี เกษมจิตร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และนางรัตนา เอี่ยมพิทักษ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตารางที่ 5 การแปลความหมายคะแนนจากค่าเฉลี่ยของการตอบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้จัดเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน
4.51 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าอยู่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 คน โดยดำเนินการ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) และทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 เรื่อง ก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบระหว่างเรียนทุกครั้ง โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างเรียน จำนวน 5 แผน ๆ ละ 10 ข้อ จนครบทุกเรื่อง
3. หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้ง 5 แผน ผู้วิจัยได้ทำการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน (การสัมภาษณ์นักเรียนและการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน)
4. หลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 แผน นักเรียนทั้ง 18 คน ในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ ชุดเดียวกันกับก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอีกครั้ง

5. หลังจากทำการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 5 แผนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ได้ทำการสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อแสดงความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
6. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน
7. สรุปผลและอภิปรายการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ดังนี้

ในด้านข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในด้านข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์และการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนที่สะท้อนความคิดเห็นในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของคะแนน โดยใช้สูตร t - test (Dependent Samples)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการสัมภาษณ์นักเรียนและการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. วัดผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) (หลังเรียนจบทั้ง 5 แผน) โดยหาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)
- 1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)
- 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าความสอดคล้อง IOC

2.2 หาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2.2.2 การหาค่าความยาก (Difficulty) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตรของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2.2.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตรของโลเวท (Lovett Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

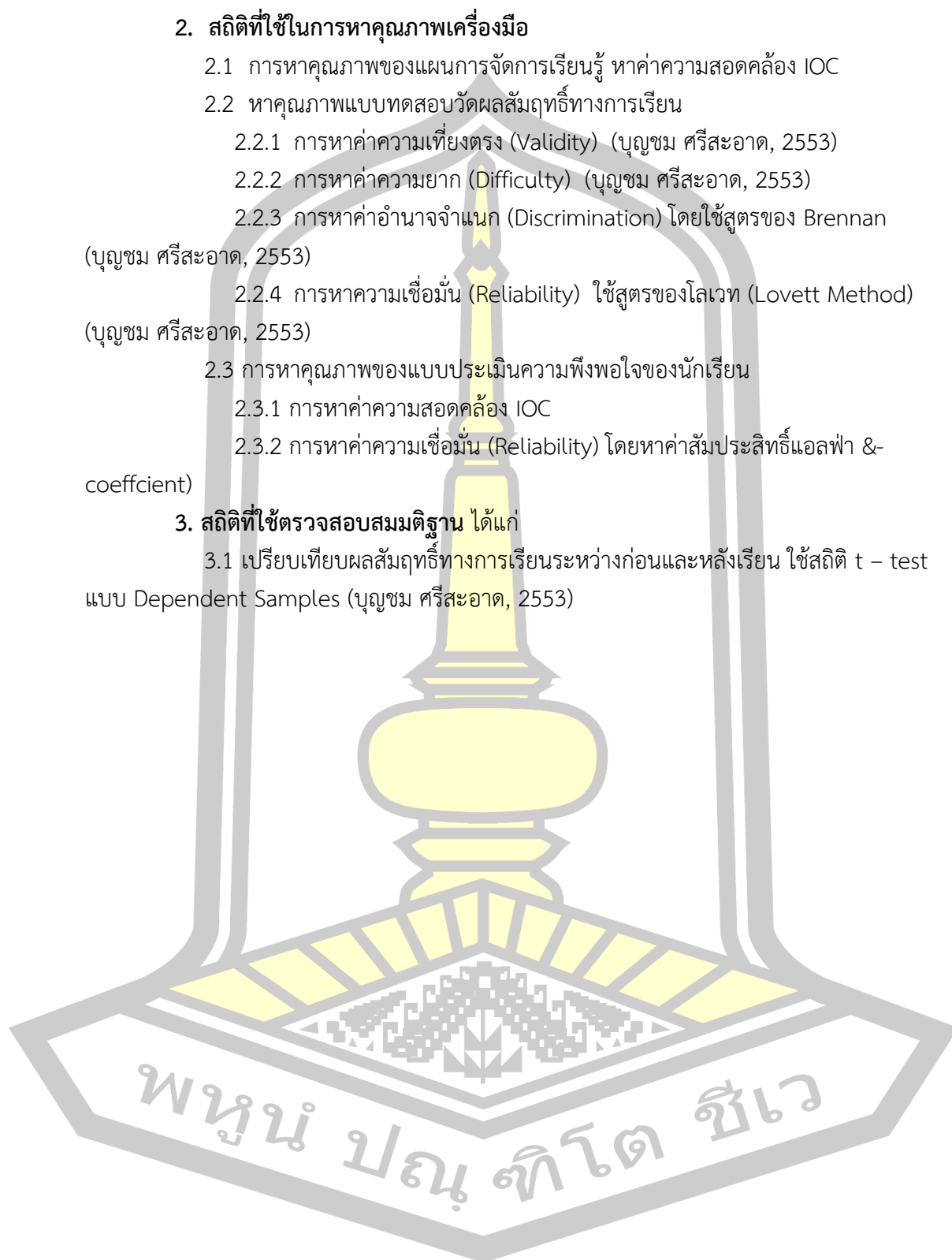
2.3 การหาคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2.3.1 การหาค่าความสอดคล้อง IOC

2.3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา &-coefficient)

3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน ใช้สถิติ t – test แบบ Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับคำถามการวิจัยดังนี้ (1) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และ(2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ ระดับใด

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน (การสัมภาษณ์นักเรียนและการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนและครู)
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนตามแผนการเรียนรู้ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน เป็นข้อสอบแบบปรนัยมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอิงเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ Around wonderful world ในหนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง แต่ละเรื่องมีเนื้อหาและแทรกกิจกรรมรูปแบบแผนที่ความคิด ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการคิด ดังนี้

1. Ant families
2. Save our sea turtles
3. The vegetable orchestra
4. The planets
5. Under food chain

ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนในภาพรวม ดังตารางที่ 6

พหุ ประถมศึกษา

ตารางที่ 6 ตารางแสดงผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของ
เมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนแตกต่าง
	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้	
1	13	25	12
2	12	24	12
3	14	26	12
4	18	28	10
5	15	25	10
6	20	27	7
7	12	22	10
8	11	22	11
9	17	27	10
10	18	28	10
11	21	29	8
12	17	26	9
13	16	27	11
14	22	29	7
15	20	27	7
16	16	24	8
17	14	24	10
18	15	25	10
รวม	291	465	174
\bar{X}	16.17	25.83	9.67
S.D.	4.47	2.27	5.01
%	53.89	86.11	32.22
E.I.		0.70	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) จำนวน 18 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.47 คิดเป็นร้อยละ 53.89 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 คิดเป็นร้อยละ 86.11

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน

2.1 จากการสังเกตการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งกิจกรรมการสอนตามแนวคิดแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ร่วมกับแผนผังความคิด 7 ขั้นตอน ดังรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าเสนอต่อไปนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน

เริ่มต้นครูกระตุ้นความรู้พื้นฐาน ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับนิทาน เรื่องสั้นหรือหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านหรือเรื่องที่จะนำมาสอนนักเรียน ถามนักเรียนถึงประสบการณ์การอ่านและมีหลักการอ่านอย่างไร และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ในขั้นนี้นักเรียนก็แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูผู้สอนพูดซักถามเรื่องที่จะเรียนกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน

ครูจัดแบ่งกลุ่มให้นักเรียน กลุ่มละ 4-5 คน ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง หลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด หลังจากนั้นให้นักเรียนร่วมอภิปรายและสรุปหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยครูจะคอยอธิบายเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปด้วยกันในห้องเรียน จากนั้นครูเขียนหัวข้อเรื่องที่จะเรียนและให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมระดมความคิดและแสดงอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ ครูจะคละเด็กเรียนเก่ง เรียนเก่งปานกลางและเด็กเรียนอ่อนให้อยู่กลุ่มด้วยกัน เพราะเด็กเรียนเก่งและเรียนปานกลางจะได้ช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อน และทำให้เด็กเรียน อ่อนไม่รู้สึกรำคาญพวกเขาถูกทอดทิ้งและกังวลในการเรียนและสามารถทำกิจกรรมไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้ เมื่อแต่ละกลุ่มได้รับใบงาน ใบความรู้ จากนั้นครูก็ให้แต่ละกลุ่มทำการศึกษาและร่วมอภิปรายหาข้อสรุป ผลปรากฏว่าแต่ละกลุ่มต่างขะมักเขม้นในการทำงาน ช่วยกันระดมความคิด หากไม่เข้าใจก็จะถามนักเรียนในกลุ่มอื่นและถามครูผู้สอนในห้องเรียน

ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน

ครูแจกเนื้อเรื่องอ่านให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนช่วยกันทำความเข้าใจกับเนื้อหาและในขั้นการสอนนี้ นักเรียนทุกกลุ่มได้รับเนื้อเรื่องเหมือนกัน ครูก็พาฝึกอ่านออกเสียงเสียก่อนเพื่อให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง หาคำตอบจากเนื้อเรื่อง โดยครูนำกิจกรรมการสอน 7 ขั้นตอนของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด มาใช้ดำเนินการสอน จากการสังเกตในขั้นนี้ นักเรียนพยายามหาคำตอบโดยการฝึกแปลเนื้อเรื่อง สอบถามเพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ถามครูผู้สอนให้อธิบายแต่ละ

ย่อหน้าของเนื้อเรื่องให้เข้าใจ จากนั้นนักเรียนเขียนคำตอบลงในใบงานที่ครูแจกให้ ซึ่งแต่ละคนจะถูกแบ่งหน้าที่กันในการทำงานและระดมความคิดกันผ่านกระบวนการทำงานกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด เมื่อทำงานเสร็จแล้วนักเรียนแต่ละกลุ่มจะซักถามคำตอบซึ่งกันและกัน อธิบายเนื้อหาที่อ่านให้เพื่อนในกลุ่มฟังเพื่อให้เข้าใจและสรุปความคิดในแผนผังความคิด

ในการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ant families พบว่าผู้เรียน ยังเรียนรู้ช้า เพราะยังไม่ชินกับขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวทางของเมอร์ตือคร่วมกับแผนผังความคิด แต่ผู้เรียนที่เรียนเก่งจะเรียนรู้ได้เร็ว ชอบซักถามกับครูผู้สอนเป็นประจำ กล่าวออกเสียง เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี และสามารถสรุปแผนผังความคิดได้ถูกต้องสวยงาม สำหรับนักเรียนเรียนดีปานกลางก็มีการตื่นตัว แต่จะขำนิดหนึ่งยังไม่กล้าออกเสียงมากนักเพราะกลัวการออกเสียงผิด แต่มีความตั้งใจเรียนดี ปฏิบัติกิจกรรมตามครุมอบหมายดี และนักเรียนกลุ่มเรียนอ่อน ทำงานช้า เฉื่อยในการเรียนรู้ ไม่กล้าแสดงออก ครูถามอะไรก็ไม่ค่อยจะตอบ ปล่อยให้ทำงานก็ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มมากนัก มีความกังวลในการเรียนรู้ ไม่สามารถสรุปเนื้อเรื่องเป็นแผนผังความคิดได้ด้วยตนเองคอยให้เพื่อนแนะนำ ในภาพรวมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามที่ครุมอบหมายอยู่ในระดับพอใช้

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Save our sea turtles ใช้เวลาจัดการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง แบ่งชั้นการสอนออกเป็น 7 ขั้นตอนตามแนวทางของเมอร์ตือคร่วมกับแผนผังความคิด นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ทำการศึกษาและอ่านเนื้อเรื่องอ่านที่ครูกำหนด โดยมีภาพประกอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอรรถรสและเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนในแผนนี้เหมือนกับแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 พบว่า นักเรียนเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน เริ่มตื่นตัวในการเรียน เริ่มตั้งแต่การหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ไม่รู้ การออกเสียงก็ชัดเจนขึ้น ในขั้นการอ่าน ทุกคนในกลุ่มต่างก็ช่วยกันฝึกอ่าน บางคนก็หาความหมายของคำศัพท์ใช้จากพจนานุกรม บางคนก็ถามเพื่อนต่างกลุ่ม บางคนก็ถามครูให้ครูอธิบายให้ฟัง และนำข้อมูลที่ได้มาอธิบายให้เพื่อนกลุ่มฟัง ค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน และสามารถสรุปแผนผังความคิดมานำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ดี ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 พบว่าเด็กเรียนเก่งก็เรียนรู้ได้เร็ว มีไหวพริบเร็วขึ้น โต้ตอบระหว่างครูและเพื่อนได้ดี ทำงานได้ตรงต่อเวลา เด็กเรียนดีปานกลางก็มีการพัฒนาการทำงานและเรียนรู้ มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูมากยิ่งขึ้น สามารถอธิบายเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น นักเรียนกลุ่มเรียนอ่อนก็ยังตามเพื่อน แต่มีการเปลี่ยนแปลงตัวเองเล็กน้อย กล่าวออกเสียง ค้นหาความหมายจากพจนานุกรม และทำงานส่งครูบ้าง โดยภาพรวมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง The vegetable orchestra ใช้เวลาจัดการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง แบ่งชั้นการสอนออกเป็น 7 ขั้นตอนตามแนวทางของเมอร์ตือคร่วมกับแผนผังความคิด สมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันศึกษาและอ่านเนื้อเรื่อง โดยมีภาพประกอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอรรถรสและเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนในแผนนี้เหมือนกับแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 พบว่า นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอนดีขึ้น เมื่อครูให้ทำกิจกรรมและใบงาน แต่ละกลุ่มตั้งใจในการเรียนรู้ มีความพร้อมในการเรียนรู้ ค้นหาความหมายของคำศัพท์เร็วขึ้น เริ่มมั่นในการอ่านออกเสียง และมุ่งมั่นในการค้นหาความตอบ เมื่อไม่เข้าใจก็จะถามเพื่อนในกลุ่ม และ

ถามครูเด็กเรียนเก่งก็อธิบายเนื้อหาของบทความที่อ่าน ทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมอย่างตั้งใจ และสามารถสรุปแผนผังความคิดได้ถูกต้องครอบคลุมเนื้อหา สามารถออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนอย่างมั่นใจ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนต่างกลุ่มและเปรียบเทียบข้อมูลกัน โดยภาพรวมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนดีขึ้นมากมีความเข้าใจและสามารถสรุปรายละเอียดของเรื่องให้เพื่อนได้เข้าใจ

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The planets ใช้เวลาจัดการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง แบ่งชั้นการออกเป็น 7 ขั้นตอนตามแนวทางของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด สมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันศึกษาและอ่านเนื้อเรื่อง โดยมีภาพประกอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอารมณ์และเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนในแผนนี้เหมือนกับแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 พบว่านักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอนดีขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียนรู้ ความพร้อมในการทำกิจกรรม นำพจนานุกรมมาค้นหาความหมายของคำศัพท์ และมุ่งมั่นในการค้นหาความตอบ เมื่อไม่เข้าใจก็จะถามเพื่อนในกลุ่ม และถามครู เด็กเรียนเก่งก็อธิบายเนื้อหาของบทความที่อ่าน ทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมอย่างตั้งใจและ สามารถสรุปแผนผังความคิดได้ถูกต้องครอบคลุมเนื้อหา สามารถออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนอย่างมั่นใจ โดยภาพรวม ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนดีขึ้นมากมีความเข้าใจและสามารถสรุปรายละเอียดของเรื่องให้เพื่อนได้เข้าใจ

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Under food chain ใช้เวลาจัดการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง แบ่งชั้นการสอนออกเป็น 7 ขั้นตอนตามแนวทางของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด การจัดการเรียนการสอนในแผนนี้เหมือนกับแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่า นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอนดีขึ้น เรียนรู้ได้เร็ว รู้จักแบ่งหน้าที่กันในการทำงาน เด็กเรียนเก่งก็จะอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เด็กเรียนเก่งปานกลางก็ตั้งใจเรียนมากขึ้นกว่าเดิม สามารถอธิบายเรื่องราวที่อ่านได้ดี และสามารถออกแบบรูปแบบแผนผังความคิดตามความสนใจของตนเองและสามารถสรุปความเข้าใจของตนเองเป็นแผนผังความคิดได้ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อ เด็กเรียนอ่อนก็ตั้งใจเรียนแต่จะเรียนช้ากว่าเพื่อน เด็กกลุ่มนี้จะเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ เริ่มกล้าที่จะพูด มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูมากกว่าเดิม ไม่กังวล ไม่อาย ตั้งใจทำงานมากขึ้น สังเกตจากชิ้นงานมีความเรียบร้อย ลายมือในการเขียนแผนผังความคิดอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยภาพรวม ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ครูก็มีการอธิบายการเรียนรู้เรื่อย ๆ ในแต่ละขั้นตอน และชี้แจงกระบวนการทำงาน วิธีการหาความตอบจากเรื่องที่อ่าน วิธีการพุดนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและการเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด ในการสังเกตการณ์เรียนรู้ครั้งนี้พบว่า การทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้เด็กเรียนเก่งอยู่กับเด็กเรียนดีปานกลางและเรียนอ่อน ทำให้เด็กกลุ่มนี้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและการทำงานเป็นกลุ่มและการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดีเพราะ เทคนิคการสอนอ่านนี้มีกระบวนการที่ดีและช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบและผู้เรียนมีความสุขกับการทำกิจกรรมระหว่างเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนตามแผนการเรียนรู้ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 7 แสดงความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมหลังจากเรียนตามแผนการเรียนรู้ ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind mapping)

ลำดับ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.ด้านเนื้อหา				
1	1) มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย	4.56	0.51	มากที่สุด
2	2) ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	4.67	0.49	มากที่สุด
3	3) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน	4.78	0.43	มากที่สุด
รวม		4.67	0.47	มากที่สุด
2.ด้านการสอน				
4	1) กิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเวลาและผู้เรียน	4.72	0.46	มากที่สุด
5	2) ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรและสอนสนุก	4.61	0.50	มากที่สุด
6	3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน	4.61	0.50	มากที่สุด
7	4) บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	4.50	0.51	มาก
8	5) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและให้คำปรึกษา ระหว่างการเรียนและทำกิจกรรม	4.56	0.51	มากที่สุด
รวม		4.60	0.50	มากที่สุด
3. สื่อการเรียนการสอน				
9	1) สื่อการสอนมีความหลากหลายและแปลกใหม่	4.56	0.51	มากที่สุด
10	2) สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	4.67	0.49	มากที่สุด
11	3) สื่อการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการอ่าน	4.72	0.46	มากที่สุด
รวม		4.65	0.49	มากที่สุด
4. การวัดผลประเมินผล				
12	1) ครูใช้เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมและสร้างสรรค์	4.56	0.51	มาก
13	2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน	4.61	0.50	มากที่สุด
รวม		4.58	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน				
14	1) นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.56	0.51	มากที่สุด
15	2) นักเรียนสามารถไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาอื่นๆ ได้	4.50	0.51	มาก
รวม		4.53	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.61	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 สรุปผลได้ดังนี้ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ต็อค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในรายด้านทั้ง 5 ด้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ในรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อันดับที่ 2 ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อันดับที่ 3 ด้านการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อที่ 3 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 อันดับที่ 2 ข้อที่ 4 กิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเวลาและผู้เรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และ ข้อที่ 11 สื่อการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการอ่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และรายข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดและมากตามลำดับ

นอกจากนี้ นักเรียนยังได้เขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ต็อคร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

“...ผมเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับครูแล้วสนุกและเข้าใจ ทำให้ผมและเพื่อนๆ อยากรเรียนภาษาอังกฤษบ่อยๆ ...” (คนที่ 1)

“...เมื่อก่อนหนูไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ รู้สึกว่ามันยากมากและน่าเบื่อค่ะ เพราะครูบูรณาการกิจกรรมอันหลากหลาย หนูรู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น อยากรเรียนภาษาอังกฤษกับครูทุกวันเลยค่ะ...” (คนที่ 2)

“...การสอนของครูทำให้ผมเข้าใจมากเลยครับ ครูทำให้รู้สึกที่ภาษาอังกฤษไม่ยากอย่างที่เคยเรียนมาครับ...” (คนที่ 3)

“...หนูชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากค่ะ เวลาครูให้ทำงานกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หนูชอบการเขียนสรุปเรื่องเป็นแผนผังความคิด สนุกมากค่ะหนูชอบใช้สื่อบายภาพ ทำให้หนูไม่เครียด...” (คนที่ 4)

“...คุณครูให้เล่นเกมและเต้นประกอบเพลง ทำให้ผมสนุกสนานและกล้าแสดงออกมากขึ้น ครับ...” (คนที่ 5)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4. จากการสัมภาษณ์นักเรียน

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเรียนรู้แบบ บูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อให้ได้ข้อมูลว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไร ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มสัมภาษณ์นักเรียนเป็นบางคน แบบสัมภาษณ์ มีจำนวน 5 ข้อ ดังนำเสนอข้อมูลดังนี้

1) ก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนเป็นอย่างไร

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่ทำการ ทดลองครั้งนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนมากให้คำตอบว่าระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับปรับปรุง คือ อ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ หรือบางคนอ่านไม่ได้และแปลไม่ ออกหรือบางคนอ่านได้บ้างและแปลถูกบ้างผิดบ้าง ดังคำสัมภาษณ์ผู้เรียนบางส่วน ดังนี้

ด.ญ. จอย : “การอ่านของหนู หนูอ่านได้บางคำและไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ที่อ่านค่ะ”

ด.ช. ต้ม : “ผมอ่านไม่ได้ครับ อ่านแล้วไม่รู้ความหมาย”

2) นักเรียนคิดว่านักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจหรือไม่ จากการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนส่วนมากให้คำตอบและอธิบายว่า นักเรียนได้รับการ พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น เพราะได้เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ที่มีกิจกรรมการสอนที่เป็นขั้นเป็นตอน มีความชัดเจนและ สนุกสนาน ดังคำสัมภาษณ์ผู้เรียน บางส่วน ดังนี้

ด.ช. จีอบ: “ได้รับการพัฒนาการอ่านครับครู ในช่วงแรกเรียนแล้วยังไม่เข้าใจ มากครับ แต่พอเรียนไปเรื่อยๆ ผมรู้สึกว่ามันเริ่มเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น”

ด.ญ.หนูนา : “ได้รับการพัฒนาค่ะครู ได้พาฝึกอ่านออกเสียง และได้เล่นเกมต่อประโยค สนุกดีค่ะ”

3) นักเรียนคิดว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planets และ Under food chain ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนส่วนมากให้คำตอบว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะนักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเนื้อหาที่เรียนไม่ค่อยยากมาก เนื้อเรื่องมีความกะทัดรัด อีกทั้งมีภาพประกอบที่สวยงาม น่าอ่าน ดังคำสัมภาษณ์ผู้เรียนบางส่วน ดังนี้

ด.ญ.ปลาย “ช่วยปรับปรุงการอ่านภาษาอังกฤษค่ะ เพราะได้อ่าน เรื่องครอบครัวมด สนุกดีค่ะ เรื่องที่อ่านก็ไม่ยาวค่ะครู ดูภาพประกอบทำให้หนูเข้าใจมากขึ้นค่ะ

ด.ญ.แจน: “ช่วยค่ะ สนุกดีค่ะ หนูชอบระบายสีแผนผังความคิดและได้ช่วยเพื่อนฝึกอ่านพร้อมกันค่ะ”

4) อุปสรรคใดที่นักเรียนพบเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planets และ Under food chain

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนมากให้คำตอบว่า ปัญหาที่พบระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนและเนื้อหาดังกล่าว คือ เพื่อนในกลุ่มบางคนไม่ค่อยช่วยเพื่อนทำงาน หยอกล้อกันระหว่างทำงานกลุ่ม ทำให้งานไม่เสร็จทันเวลา ส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนชายซึ่งเป็นนักเรียนเรียนอ่อน อีกประการหนึ่ง คือ ขาดอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีในการสืบค้นหาคำศัพท์ ดังคำสัมภาษณ์ผู้เรียนบางส่วน ดังนี้

ด.ช.โจ้ : “การเปิดคำศัพท์จากดิกชันนารีช้า คำศัพท์มีหลายความหมายทำให้หาความหมายยากและแปลเรื่องที่อ่านไม่ทัน”:

ด.ญ.หมีว “การอ่านและการฝึกแปลค่ะ หนูยังไม่ค่อยเข้าใจและ เพื่อนไม่ค่อยสนใจและตั้งใจทำงานค่ะ”

5) นักเรียนคิดว่าประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planetsและ Under food chain ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่าผู้เรียนส่วนมากให้คำตอบว่า ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ คือ นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น มีการปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือเกื้อกูล และแก้ปัญหาด้วยกันผ่านการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีความสนุกสนานตลอดการทำกิจกรรมต่างๆ ดังคำสัมภาษณ์ผู้เรียนบางส่วน ดังนี้

ด.ช.เอส : “เป็นวิธีการที่ดีครับ เรียนแล้วสนุกครับ สนุกกับเรื่องทีอ่านและการระบายสีครับ และเป็นการสอนที่ช่วยในการอ่านครับ เพราะได้ช่วยกันทำงานครับ”

ด.ช.แมน : “ดีครับ สนุกมากในการเรียนครับ วิธีการสอนก็เป็นขั้นตอนเพื่อนๆ ก็ทำงานตามที่ได้รับกันในกลุ่ม ผมชอบและผมรู้สึกว่าการอ่านของผมดีขึ้นครับ”

5. จากการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น จำนวน 2 ข้อ ดังนำเสนอข้อมูลดังนี้

1) นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไร

จากข้อคิดเห็นของนักเรียน สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เพราะครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษส่งเสริมความมั่นใจและกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์ ให้เพื่อนช่วยเพื่อนภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม แก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนและเข้าร่วมกิจกรรมไปด้วยกันอย่างสนุกสนาน ทำให้นักเรียนเกิดความอิสระในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้นได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย ได้ฝึกอ่านคำศัพท์และประโยคที่ถูกต้องตามหลักภาษา นักเรียนมีความสุข สนุกสนานและเพลิดเพลินในการเรียนรู้จากการระบายสีและสรุปความคิดในแผนผังความคิด

2) ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอย่างไรจากข้อคิดเห็นของนักเรียน สรุปได้ว่า นักเรียนรู้สึกชอบกับวิธีการเรียนรู้ดังกล่าว เพราะ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนยิ่งขึ้น และส่งเสริมการฝึกสมาธิได้อย่างดี เพราะนักเรียนได้ใช้สมาธิในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง คำศัพท์และประโยค วิธีการสอนนี้มีประสิทธิภาพสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อย่างสร้างสรรค์

จากการศึกษาการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด ที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไร พบว่า วิธีการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนมีความรู้

ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น และได้ช่วยเหลือเพื่อนๆ ในกลุ่มและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนต่างกลุ่ม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับแผนผังความคิด ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ไปพร้อมกัน

บทที่ 4 สรุปได้ว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 5 จะนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังรายละเอียดปรากฏตามลำดับดังนี้

สรุปผล

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่ายังสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) พบว่าคะแนนสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 คิดเป็นร้อยละ 53.89 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.83 คิดเป็นร้อยละ 86.11 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลคะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) จากผลการศึกษาศาสามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping)

จากการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อ

พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการทำความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนให้อ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) สูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.47 คิดเป็นร้อยละ 53.89 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 คิดเป็นร้อยละ 86.11 สืบเนื่องมาจากการสอนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถปรึกษาหารือกันได้ โดยมีครูคอยแนะนำในกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมให้นักเรียนสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเต็มที่นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ จากการประเมินการอ่านและคะแนนจากใบงาน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และทราบข้อคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค ในการพัฒนาการอ่านเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียน ว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมีการยอมรับแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค ว่า ช่วยในการพัฒนาการอ่านของตนเองได้ ทำให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง และยังสามารถเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการต่อยอดกับข้อมูลอื่นๆ ได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงฤทัย เทพอักษร (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อทำความเข้าใจ โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อทำความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อาจเป็นเพราะข้อเท็จจริงที่ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ดีอค เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถปรึกษาหารือกันได้ โดยมีครูคอยแนะนำในกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมให้นักเรียนสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเต็มที่นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ยังมีกระบวนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนมีพร้อมก่อนเรียน สร้างความสนใจของนักเรียนและครูมีการแนะนำคำศัพท์ก่อนทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วและเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากนี้ความเข้าใจในเรื่องราวและวิธีการถ่ายทอดสิ่งที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนการเตรียมการในขั้นตอนการอ่านเท่านั้น เมื่ออ่านเนื้อเรื่องอ่านแล้ว นักเรียนก็อ่านซ้ำอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบ นักเรียนตอบ

คำถามที่แทรกในส่วนการอ่าน นักเรียนได้รับการสอนให้เปลี่ยนเนื้อหาในบทที่อ่านเพื่อสร้างแผนผังความคิด นักเรียนได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้และทบทวนเนื้อหาจากวิธีการเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฌอนมเพ็ญ ชูบัว (2552) ได้วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจของนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจกับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมาก จากการประเมินการอ่านและคะแนนจากใบงาน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้วิจัยได้ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และทราบข้อคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการของเมอร์ต็อคในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ว่า นักเรียนมีการยอมรับแนวคิดบูรณาการของเมอร์ต็อค ว่า ช่วยในการพัฒนาการอ่านของตนเองได้ ทำให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง และยังสามารถเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการต่อยอดกับข้อมูลอื่นๆ ได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงฤทัย เทพอักษร (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อคสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกฝนการนำความรู้ที่ได้จากเรื่องราวที่อ่านมานำเสนอในรูปแบบแผนผังความคิดในที่ขั้นตอนที่ 5 ของ MIA นักเรียนสามารถอภิปรายเนื้อหาและเรียนรู้ประเด็นสำคัญจากสิ่งนี้ แผนผังความคิดหรือองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องและใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านมากขึ้น ดังที่ Hyerle (2011) กล่าวถึง แผนผังความคิดช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการ สอดคล้องกับ สุชีพิรญา บุรินทร์ และอุทัยกุล เจริญชัย (2551) กล่าวว่า การใช้แผนผังความคิดบูรณาการกับการจัดการแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค MIA ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ช่วยให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์และแยกเนื้อหาออกเป็นประเด็นอย่างเป็นระบบ สิ่งนี้นำไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหา ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และสามารถสรุปได้

สำหรับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind Mapping) ที่รวมอยู่ในการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีข้อดีหลายประการในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความรวดเร็ว ความง่าย การปรับตัว การจัดการ การกระตุ้น และการวางโครงสร้าง (Dominik, 2014; Ingemann, 2008) เห็นได้ชัดว่าแผนผังความคิดช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ ๆ ในระหว่างการระดมความคิดได้ นอกจากนี้ แผนผังความคิดยังช่วยกระตุ้นความสามารถของสมองในการเชื่อมโยงแนวคิดและกระตุ้นความคิดที่ไม่เป็นเส้นตรง อันเนื่องมาจากการใช้องค์ประกอบภาพ เช่น สี รูปภาพ และแบบอักษร จากข้อมูลของ (Toi, 2009) ในขณะที่การสอนแบบบูรณาการของ

เมอร์ดีค (MIA) ช่วยเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอ่านที่กำหนด การทำแผนผังความคิดสามารถช่วยให้เด็กๆ จดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการปรับปรุงหน่วยความจำได้ถึง 32% นอกจากนี้ การทำแผนผังความคิดเป็นแบบฝึกหัดที่สนุกสนาน ซึ่งนักเรียนสามารถใช้สี รูปภาพ และวิดีโอ เพื่อทำให้เกิดความท้าทายในผลงานและเกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ในระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) สามารถใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ในขั้นตอนต่างๆ สามารถใช้ในการระดมความคิด จดบันทึก สรุป และวิเคราะห์ข้อความที่อ่านเป็นแนวคิดหลักและแนวคิดย่อยได้

เป็นเรื่องปกติที่แผนผังความคิดจะมีข้อเสีย ไม่ว่าจะใช้อย่างอิสระหรือใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น กล่าวคือ บางครั้งแผนผังความคิดอาจตีความได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีข้อมูลจำนวนมาก นักเรียนอาจเชื่อว่าการทำแผนผังความคิดใช้เวลานานเนื่องจากสี ภาพถ่าย และไอคอนตามที่ Budd (2003) กล่าวไว้ สอดคล้องกับ Merchie & Keer (2012) อ้างว่า แม้ว่าจะมีข้อกังวลเล็กน้อย แต่การทำแผนผังความคิดควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นกลยุทธ์การสร้างที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนข้อความเชิงเส้นเป็นภาพกราฟิกและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดและแนวคิดย่อยเพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) มีขั้นตอนการสอนอย่างเป็นระบบและทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนดังนี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงฤทัย เทพอักษร (2557) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภารัตน์ คำไสย์ทอง (2558) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีค โดยใช้ชุดฝึกอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาจำนวนมากที่ประเมินทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้การทำแผนผังความคิดในห้องเรียน Boyle & Weishaar (1997) (Cain, Oakhill, & Lemmon, 2004; Holland, Holland, & Davies, 2003; Siddiqi, 2007) ดังที่เห็นได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวถึงข้างต้น การทำแผนผังความคิดได้พิสูจน์ให้เห็นถึงประสิทธิผลของทักษะทางภาษาต่างๆ โดยทั่วไปและต่อความเข้าใจในการอ่านโดยเฉพาะ เมื่อนำเทคนิค Mind Mapping มารวมเข้ากับวิธีการของ MIA ยังได้เน้นย้ำถึงอิทธิพลที่สามารถเปลี่ยนกันได้ต่อศักยภาพทางปัญญาและจิตใจของนักเรียน

สรุปได้ว่า จากนักวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบงานวิจัยจำนวนมากที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยส่วนมากนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจ โดยรวมแล้วการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind Mapping) ในการสอนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นมีประสิทธิภาพ เมื่อนำทั้งสองเทคนิครวมกันแล้ว วิธีการเหล่านี้ถือว่ามีประสิทธิภาพมาก ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความคิด ใช้ทักษะทางสังคมผ่านการทำงานเป็นกลุ่ม พัฒนาการอ่าน และใช้คำศัพท์ เป็นวิธีการสอน อีกวิธีหนึ่งที่คุ้มค่าที่จะนำไปปรับใช้ในอนาคตในบริบทที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อให้การนำผลการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

Muhib et al. (2014) กล่าวว่าข้อเสียของ Mind Mapping คือต้องใช้เวลามากในสร้างสรรค์งานและค้นหาคำสำคัญนั้นๆ ดังนั้น บางครั้งจึงเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนที่จะสร้างแผนผังความคิดแบบครอบคลุม เนื่องจากต้องใช้เวลาพอเพียงในการทำกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับ เทคนิคแผนผังความคิด(Mind Mapping) ในขั้นตอนที่ 5 ขึ้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนวางแผนและออกแบบแนวความคิด โดยจะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความเข้าใจอย่างครอบคลุมหรือเข้าใจลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ทำในทางตรงกันข้าม คนบางกลุ่มกล่าวว่าการสร้างแผนผังความคิดนั้นค่อนข้างยาก น่าเบื่อ ใช้เวลานาน และไม่ใช่ว่าประโยชน์ต่อการถ่ายโอนข้อมูล ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ชอบสร้างแผนผังความคิด นี่อาจเป็นข้อเท็จจริงได้หากใช้เทคนิคนี้ในสถานการณ์การสอบ เนื่องจากนักเรียนพบว่าเป็นการยากที่จะทำความเข้าใจกับแนวคิดของการทำแผนผังความคิดในสภาวะดังกล่าว นักเรียนที่มีทักษะการวาดภาพไม่เก่งต้องใช้เวลาในการสร้างแผนผังความคิด เนื่องจากปกติพวกเขาจะเน้นเฉพาะการสร้างแผนผังความคิดที่ดีมีภาพสวยงาม โดยไม่ได้คำนึงถึงการกำหนดเวลา อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนนี้สามารถแก้ไขได้โดยครูที่ให้คำแนะนำที่ชัดเจน เพื่อขจัดข้อสงสัยของนักเรียน และให้กรอบเวลาที่จำกัดแก่นักเรียนในการสร้างแผนผังความคิดที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การทำเช่นนี้จะเป็ประโยชน์ต่อการผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อช่วยแก้ปัญหา

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จากผลการวิจัยที่กล่าวข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และเทคนิคการทำแผนผังความคิด (Mind mapping) ว่าเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับที่เห็นจากการวิจัยครั้งก่อนซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และเทคนิคการทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

จากการศึกษาวิจัยนี้ พบว่ามีประโยชน์สำหรับการสอนของครูและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูควรใช้เทคนิคการทำแผนผังความคิดในขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลใน MIA ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดของตนเองนำไปสู่ทักษะการเขียนสรุปความตามความเข้าใจจากเรื่องี่อ่านมา ดังนั้นครูควรเน้นการทำแผนผังความคิด มาเป็นเทคนิคการสอนในขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลเพื่อจูงใจนักเรียนและกระตุ้นความรู้เดิมที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความคิดใหม่อย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

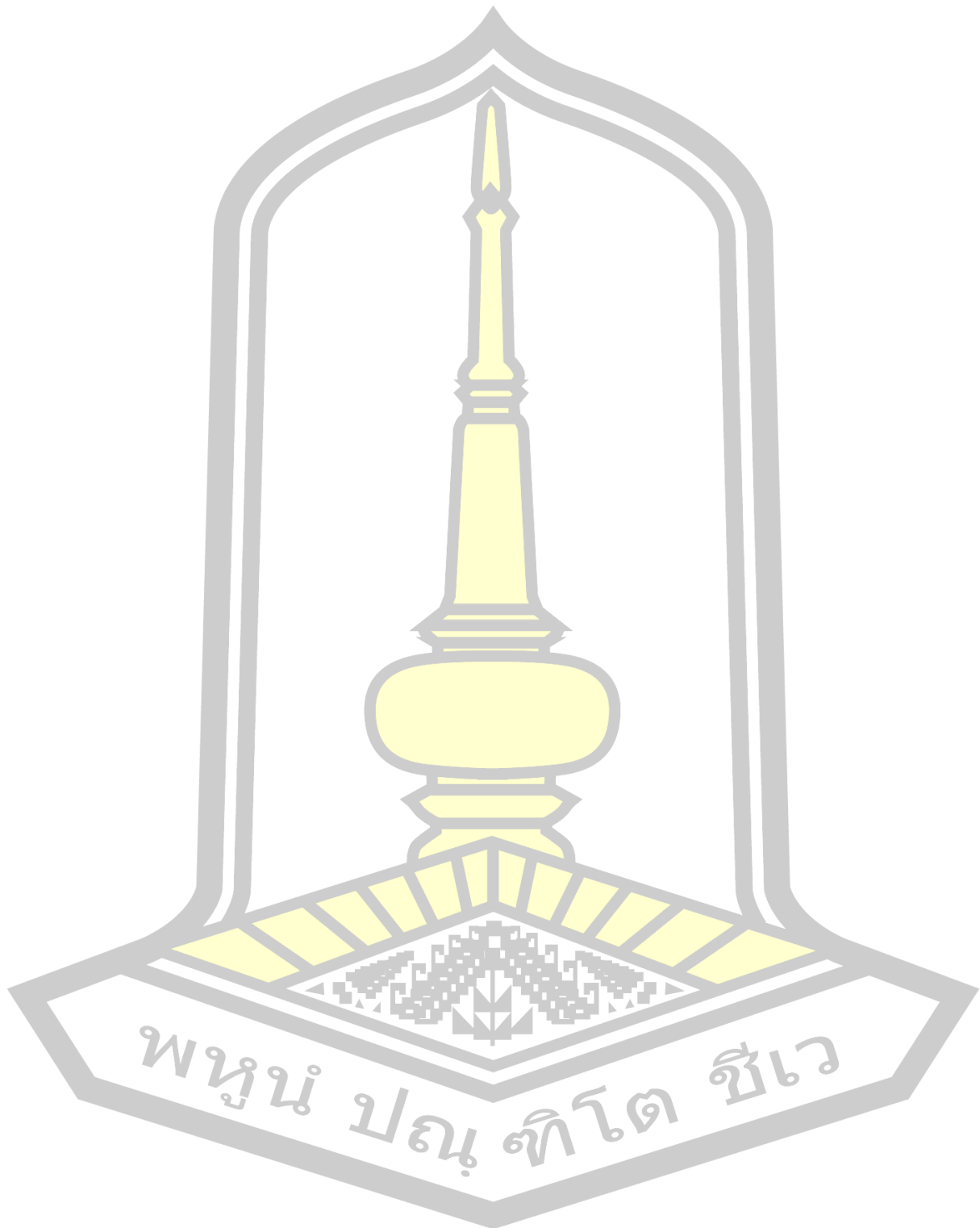
2.1 ควรมีการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนจากรูปแบบนี้ในระดับต่างๆ

2.2 ในการทำวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรตามเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) ควรเพิ่มตัวแปรอื่นตามด้วย เช่น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมในรูปของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) กับผู้เรียนที่หลากหลายและมาจากภูมิภาคหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*
กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลีน สระทองเนียม. (2556). *อ่านเถิดเด็กไทยอ่านถวายเจ้าฟ้าพันกอ่าน*. วันที่ค้นข้อมูล 3 เมษายน 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/moe/th>.
- กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). *การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). *ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตร อำเภอยะปราชญ์ จังหวัดเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึก คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- จิตรลดา คนยืน. (2550). *การใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus เพื่อพัฒนาการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*.
- จิรา พัน โอเย็น. (2556). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจคำศัพท์และทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เฉลิมชัย พันธเลิศ. (2553). *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด. ใน Curriculum Issues 2010 เอกสารเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. (หน้า 82-105)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ชนิดา พงษ์นารถัน. (2550). *การใช้กลวิธีแก้ปัญหาผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การสรุปความและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ชุติมา ป่าสมนต์. (2558). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ถนอมเพ็ญ ชูบัว. (2552). *ประสิทธิภาพของวิธีการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA) ต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา นานาชาติ (พิเศษ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- ทวีศักดิ์ ภูวานันท์. (2545). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่นำเสนอด้วยเทคนิคการเขียนแผนที่ความคิดเรื่องการเพาะเลี้ยงปลา กัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตร และวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ทิตนา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนกลยุทธ์องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ธัญญา ผลอนันต์. (2550). *พิชิต Mind Map. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว 94.*
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- นรินทร์ โพธิ. (2549). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA) กับวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*

- นวลฉวี ไชยทองดี. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้
หลักการบูรณาการ MIA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุณริกษ์ ชนุนันท์. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความด้วย
รูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคจิ๊กซอว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประภาส เกตุแก้ว. (2546). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของฝ่ายทะเบียนรถ
สำนักงานขนส่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับ
ปรับปรุงใหม่ล่าสุด). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชยา สุขพัชรภรณ์. (2552). การใช้กิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและ
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรราตี อักษรพิมพ์. (2554). การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นสาระทาง
จริยธรรมจากเรื่องเล่าพื้นบ้านภาคใต้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพียงฤทัย เทพอักษร. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีสอนอ่าน
แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2544). การอ่านเพื่อความเข้าใจตามชนิดของการอ่าน. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ยุพร วนาอนศาล. (2547). ความพึงพอใจในวิชาการงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
เครือข่ายคอนแวนต์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน
สมเด็จเจ้าพระยา พระนครศรีอยุธยา.

- รอสณี บูชามัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์ตือคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัทญาภรณ์ คำพิชิต. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสกนกเต็นประชา อุบลัมภ์. รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัทญาภรณ์ คำพิชิต. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสกนกเต็นประชาอุบลัมภ์. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ล่อ อ่างนันทน์. (2542). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องสิ่งแวดล้อมทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักษณะพร คชโคตร. (2552). ผลของการใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- ศศิธร พูลทอง. (2546). ผลของการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด ท้องถิ่นของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทแผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริจิตร ปีตาฝ่าย. (2555). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิลปิน บุญจันทร์ศรี. (2555). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- สกุลการ สังข์ทอง. (2548). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทคนิคการใช้และไม่ใช้ผังกราฟฟิก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2544). *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมุทร เซ็นเขาวนิช. (2545). *เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายใจ ฉิมมณี. (2555). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางช้างใต้*. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชีพพรญา บุรินทร์อุทัยกุล เจริญชัย. (2551). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนหนองเม็ก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดารัตน์ ศักดิ์คำดวง. (2552). *ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแผนภูมิ Mind Mapping ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4*. รายงานการค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุปรียา ต้นสกุล. (2540). *ผลของการใช้รูปแบบการลอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการแก้ปัญหา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎี บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภิญญา ยีหมัดอะหลี. (2556). *ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุวิทย์ คำมูล และอรทัย คำมูล. (2544). *เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ บุญช่วย และคณะ. (2541). *เจตคติของครูผู้ปกครองและนักเรียน ต่อโครงการขยาย โอกาสทางการศึกษาใน 3 จังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- เสาวรส บุพพรณ. (2557). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการ ของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี.
- ไสว พักขาว. (2544). แนวทางการใช้แผนที่ความคิด MIND MAP เพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- อภิญา วงศ์กลิ่นกรุด. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัญชัญ พิมุ. (2552). การส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดขุนคอง จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารยา คำก้อน. (2552). ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการอ่านแบบบูรณาการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุซุพร บณพิบูลย์. (2550). ผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเดชะปัตตตนยานุกูล จังหวัด ปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุบลรัตน์ อ่วมด้วง. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปี ที่ 1 สาขาวิชาเอกเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขต วังไกลกังวล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขต วังไกลกังวล.

- อุมาภรณ์ ทองเสมอ. (2548). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานและรูปภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.*
- Bao, G. (2002). *Application of Concept Mapping on Web Browsing.* Utah: Utah State University, Dept. of Computer Science.
- Boyle, J.R. & Weishaar, M. (1997). The Effects of Expert-Generated Versus Student-Generated Cognitive Organizers on the Reading Comprehension of Students with Learning Disabilities. *Learning Disabilities Research & Practice*, 12(4), 228-235.
- Brown, J. & Hudson, T. (1998). The alternative assessment: A process that promotes collaboration and reflection. *TESOL*. 32(1), 4.
- Budd, J. W. (2003). *Mind Maps as Classroom Exercises.* Minnesota: University of Minnesota.
- Buzan, T. and BuZan, B. (1997). *The Mind Map Books: Radiant Thinking.* London BBC.
- Crawley, Sharon. (1995). *Strategies for guiding reading.* New York: A Simon & Schuster.
- Cain, K., Oakhill, J., & Lemmon, K. (2004). Individual Differences in the Inference of Word Meanings from Context: The Influence of Reading Comprehension, Vocabulary Knowledge, and Memory Capacity. *Journal of Educational Psychology*, 96(4), 671–681.
- Choobua, T., & Sripetpun, W. (2010). *Effectiveness of Murdoch Integrated Approach (MIA) on reading comprehension and Satisfaction of Matthayom 2 Students.* Paper presented at the 2 nd International Conference on Humanities and social science, Prince of Songkla University.
- Davis, Z. T. & M. P. M. D. (1989). Story Map Instruction: A Reading Map for Reading Comprehension. *The Reading Teache*, 43 (December 1989), 232-240.
- Day, R. & Bamford, J. (1998). *Extensive reading in the second language classroom.* New York: Cambridge University.
- Delaney, N. M. (1985). The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test. *Dissertation Abstract International*, 46(1), 111–A.

- Dollard, J. & Miller, N. E. (1982). *Personality and psychotherapy*. New York: McGraw Hill.
- Dominik, S. (2014). *Mind mapping using semantic technologies*. Diploma Thesis. From: https://dip.felk.cvut.cz/browse/pdfcache/salaidom_2014dipl.pdf.
- Finocchiaro, M. & Brumfit, C. (1983). *The functional-notional approach: From theory to practice*. New York: Oxford University Press.
- Flood, J. & Lapp, D. (1990). Reading comprehension instruction for at-risk students : research-based practices that make a difference. *Journal of reading*, 33 (7), 490.
- Folley, A. E. (1978). The Effects of a Mapping Program on the Reading Comprehension of Middle School students. *Abstract International*, 47 (June) 476-A.
- Goodman. Y.M. & Burkf C. (1980). *Rea. Reading International*, 47(June), 476-A.
- Harris, A.J. and Sipay, R. E. (1979). *How to Teach Reading a Competency-Based Program*. London : Longman.
- Harris. A.L. & Smith. B. Carl. (1980). *Reading Instruction : Diagnostic Teaching in the Classroom*. Richard C. Owen Publishers.
- Heimlich, Joan E. and Pittleman, S. D. (1986). *Semantic Mapping: Classroom Applications*. Newark, Del: International Reading Association.
- Holland, B., Holland, L. & Davies, J. (2003). *An investigation into the concept of Mind Mapping and the use of Mind Mapping software to support and improve student academic performance, Learning and Teaching Projects 2003/2004, pp 89-94*.
- Hyerle, D. N. (2011). Thinking Maps as a Transformational Language for Learning. In D.N. Hyerle & L. Alper (Eds). *Student Successes with Thinking Maps: School-Based Research, Results, and Models for Achievement Using Visual Tools (pp. 1-2)*, 2nd ed. Thousand Oaks. CA: Corwin Press.
- Ingemann, M. (2008). *The power of mind mapping!* Retrieved December 5, 2014, From <http://www.FortuneWell.com>.
- Kotler, P., & Clarke, R. N. (1987). *Marketing for health care organizations*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Labb, D. and J. F. (1983). *Teaching Reading to Every Child*. London : Macmillan Publishing Company Inc.
- Lynn, S. (2004). How to teach Grammar Analytical Thinking, and Writing: a Method that Works. *English Journal*, 20 (2), 57-65.
- Merchie, E. & Keer, H. (2012). Spontaneous mind map use and learning from texts: the role of instruction and students' characteristics. *Procedia-social and behavioural sciences*, 69, 1387-1394. From www.sciencedirect.com.
- Miller, W. H. (. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. United States of American: The Center for Applied Research in Education.
- Millet, Courtney Porteous. (2001). *The effects of graphic oraganizes on reading comprehension Achievement of second grade students (Thailand).[n.p.]*.
- Muhib, A., Anggani LB, D., & Hartono, R. (2014). Mind Mapping and Everybody Writes Techniques for Students with High and Low Writing Achievement. *English Education Journal*, 4, 99-105.
- Murdoch, G. (1986). A more Integrated Approach to teaching of reading. *English Teaching Forum*, 34(1), 9-15.
- Nuttal, C. (1996). *Teaching reading skill in a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Rubin, D. (1993a). *A practical Approach To Teaching Reading*. 2 nd ed. New York: Simon & Schuster.
- Ruddell, Martha Rapp. (1997). *Teaching Content Reading and Writing*. 2nd ed. Needham Heights: Allyn & Bacon.
- Ryder, Randall J., and Graves, M. F. (1994). *Reading centers fluency practice*. Cambridge: University.
- Siddiqi, M. (2007). *The Effect of Using Computer-Assisted Semantic Mapping on the Achievement of EFL Students in Reading Comprehension at the Second Year in Secondary School in Makkah*. Master Thesis. Umm Al-Qura University in Makkah, Saudia Arabia.
- Smith, F. and Gay, S. P. (1990). *Teachers and Research: Language Learning in the Classroom*. New York: International Reading Association.

Tinker, M. A. (1968). *Teaching Elementary Reading*. New York: Appleton Century Croft.

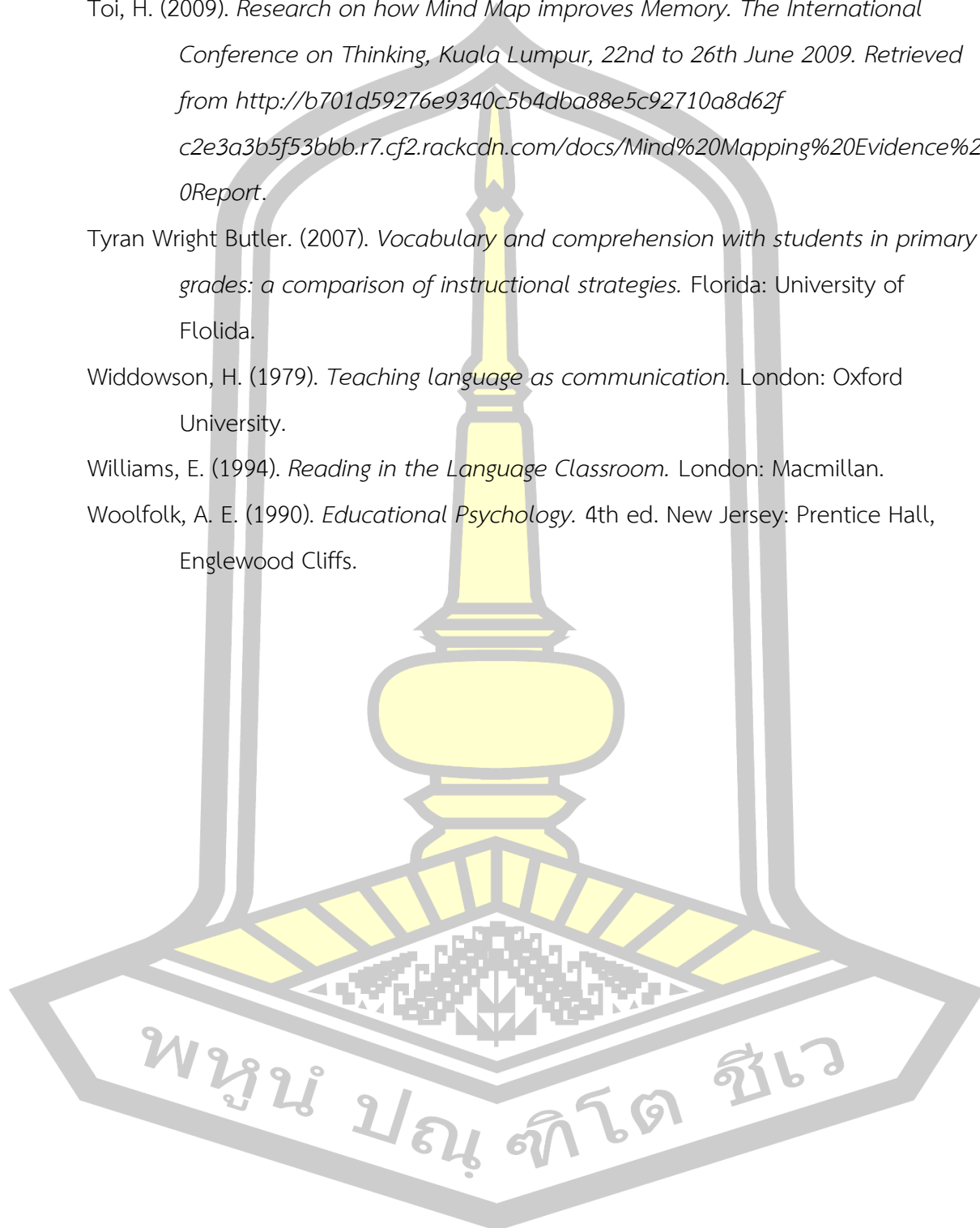
Toi, H. (2009). *Research on how Mind Map improves Memory*. *The International Conference on Thinking, Kuala Lumpur, 22nd to 26th June 2009*. Retrieved from <http://b701d59276e9340c5b4dba88e5c92710a8d62fc2e3a3b5f53bbb.r7.cf2.rackcdn.com/docs/Mind%20Mapping%20Evidence%20Report>.

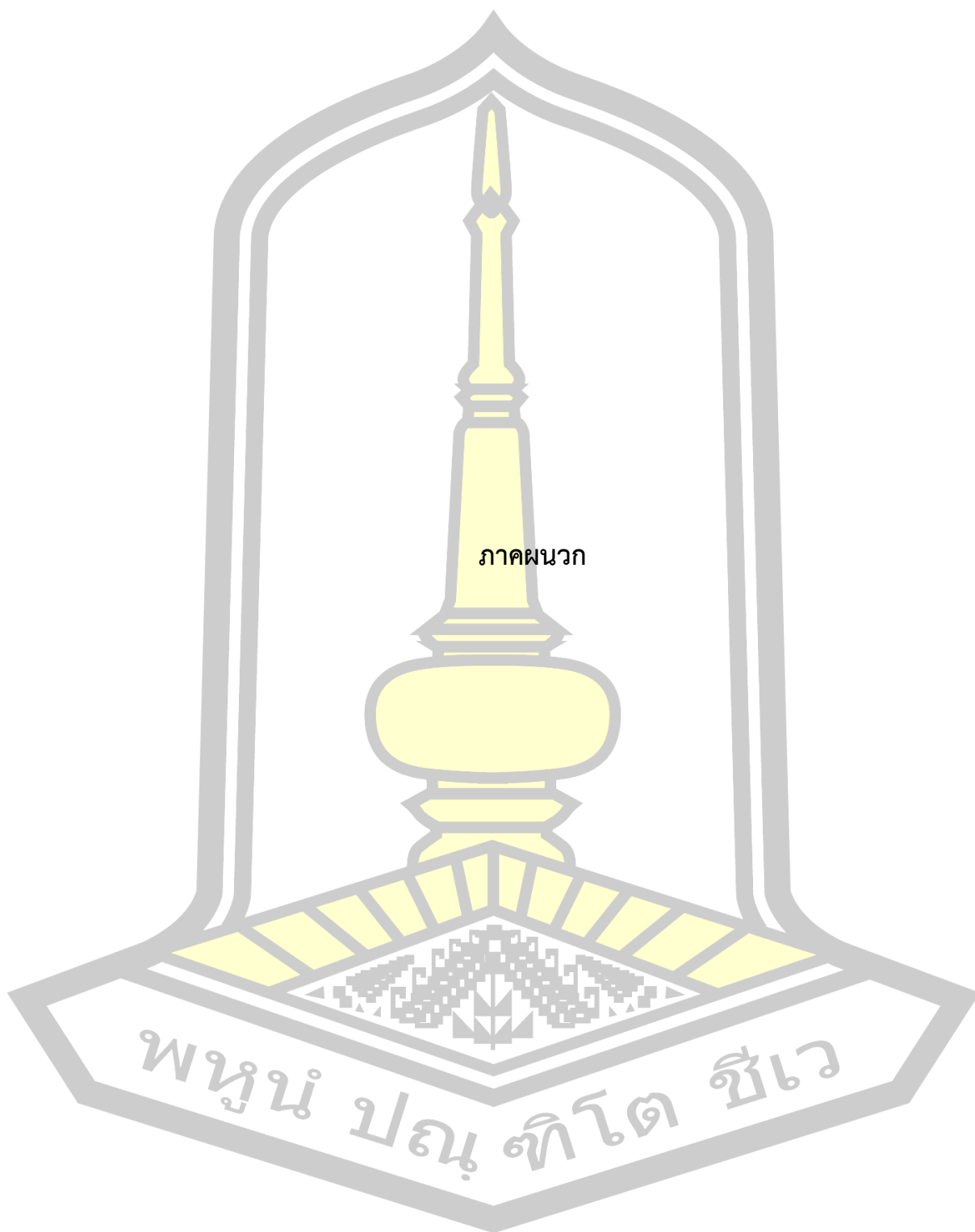
Tyran Wright Butler. (2007). *Vocabulary and comprehension with students in primary grades: a comparison of instructional strategies*. Florida: University of Florida.

Widdowson, H. (1979). *Teaching language as communication*. London: Oxford University.

Williams, E. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.

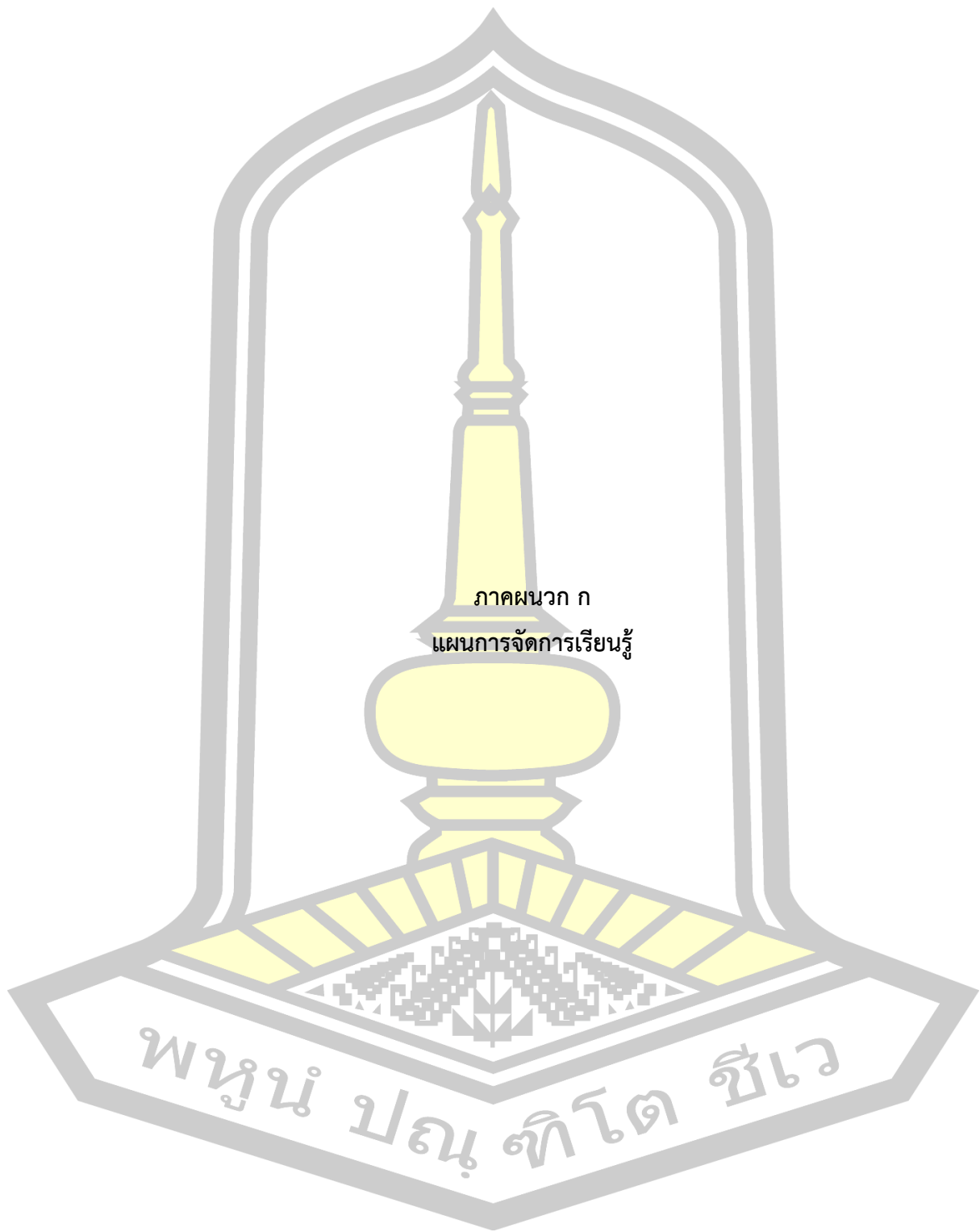
Woolfolk, A. E. (1990). *Educational Psychology*. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยาลัย

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ16101)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Around wonderful world	เวลา 15 ชั่วโมง
เรื่อง Ant Families (เล่มที่1)	เวลา 3 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ.	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. สาระสำคัญ (Concept)

การอ่านเรื่องสั้น ผู้อ่านต้องเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวข้อง เดาความหมาย คำศัพท์ได้ตามบริบทของเรื่องจึงจะสามารถจับใจความสำคัญ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives of Learning)

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทของเนื้อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถหาความหมายของคำที่มีความหมายเชื่อมโยงกันได้
3. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้
4. นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และเข้าใจในรายละเอียดของเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้
6. นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานหน้าชั้นด้วยความมั่นใจ

3. สาระการเรียนรู้ (Contents)

3.1 ความรู้ (Knowledge)

3.1.1 เนื้อหา (Subject Matter) บทอ่านเรื่อง Ant Families

3.2 คำศัพท์ (Vocabulary)

- คำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง Ant Families : colony ,nest, queen, drone, worker ants, tidy, clean food, leaves

3.3 ทักษะกระบวนการ (Process)

3.3.1 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.3.2 ทักษะการอ่านตามขั้นตอนของเมอร์ดีอค: Priming Questions, Understanding Vocabulary, Reading the text, Understanding the text, Information Transfer, Jigsaw Exercise & Paragraph และ Evaluation & Correction

3.3.3 ทักษะการใช้คิดตามแผนผังความคิดของ Dr.David Hyerler

3.3.4 ทักษะการใช้สารสนเทศและเทคโนโลยี

3.4 เจตคติ (Attitude)

3.4.1 ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

3.4.2 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และบทเรียน

3.4.3 การทำงานเป็นทีม มีความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

4. ทักษะการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ เมอร์ดีอค (MIA)ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind Mapping)

4.1 **ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)** คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยครูตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนคิดเพื่อคาดเดาเนื้อเรื่องและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

4.2 **ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)** คือ ขั้นที่นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ (แบบฝึกหัดที่ 1)

4.3 **ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)** คือ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและในระหว่างที่อ่านอาจมีการทำแบบทดสอบที่แทรกในเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์และครุคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา (แบบฝึกหัดที่ 3 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์)

4.4 **ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)** คือ เป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนเติมข้อความลงในประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ (แบบฝึกหัดที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์)

4.5 **ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)** คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้นำเสนอในรูปแบบอื่นคือ แผนผังความคิด ซึ่งมีหลายประเภทตามความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งถ้าผู้เรียนทำได้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้

4.6 **ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเขต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure)** คือ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนช่วยกันต่อชิ้นส่วนของประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเขต (paragraph) ที่ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 4)

4.7 **ขั้นการประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correcting)** คือ เป็นการประเมินผลในภาพรวมและให้ข้อมูลย้อนกลับในการใช้ภาษาในแบบฝึกหัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง (แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์)

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นที่ 1 ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)

- 1.1 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Ant Families จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที ครูรวบรวมกระดาษคำตอบและนำไปตรวจแล้วแจ้งคะแนนในคาบเรียนต่อไป
- 1.2 นักเรียนชมวีดิทัศน์ National Geographic Wild City Of Ants จาก <https://www.youtube.com/watch?v=55tXhnlZoOg> เพื่อเชื่อมโยงพื้นความรู้เดิมเข้าสู่เนื้อหาที่จะเรียน
- 1.3 ครูให้นักเรียนดูภาพในหน้าที่ 11 เรื่อง Ant Families และให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำถาม Pre – reading Questions ในหน้าที่ 11 และช่วยกันตอบคำถาม
- 1.4 นักเรียนในแต่ละกลุ่ม (ตามที่แบ่งไว้ในชั่วโมงที่ 1) ช่วยกันระดมความคิดเห็น ถึง คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับ Ant families เช่น สมาชิกของฝูงมด การดำรงชีวิตของฝูงมด เป็นต้น
- 1.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับวิดีโอที่ได้ชม ครูถามและอธิบายเนื้อเรื่องที่นักเรียนจะอ่านในวันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิดีโอที่ครูเอาให้ดู นักเรียนช่วยกันเดาว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)

- 2.1 ครูติดภาพฝูงมดบนกระดาน และถามนักเรียน Do you know who are they? แล้วให้นักเรียนช่วยกันออกเสียงตามคำศัพท์เรียกชื่อสัตว์นั้น พร้อมนำคำที่ครูเตรียมไว้ไปติดใต้ภาพ
- 2.2 ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง Understanding Vocabulary โดยใช้คำสั่ง
 - Match the vocabulary with the pictures
 - You can use the dictionary.

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)

- 3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทอ่านเรื่อง Ant Families โดยช่วยกันหาคำศัพท์ที่นักเรียนรู้จัก และไม่รู้จัก หลังจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ในบทอ่าน เรื่อง Ant Families ในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยขั้นตอนนี้นักเรียนสามารถใช้ ICT หรือพจนานุกรมมาใช้ในการแปล เพื่อศึกษาบริบทของคำศัพท์ตลอดจนตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบการอ่าน ดูหัวเรื่องที่อ่าน จากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องสนใจคำศัพท์ที่ยังไม่เข้าใจ จากนั้นให้นักเรียนลองบอกประเด็นสำคัญจากเรื่องที่นักเรียนอ่านตามความเข้าใจของตนเอง
- 3.3 ครูอ่านเนื้อหาในบทอ่านเรื่อง Ant Families ให้นักเรียนฟังก่อน 1 รอบ หลังจากนั้นครูพานักเรียนฝึกอ่านออกเสียง โดยเริ่มจากอ่านคำศัพท์ ประโยค และเนื้อเรื่องในบทอ่าน ครูฝึกการอ่านออกเสียงให้นักเรียนโดยให้นักเรียนอ่านตามครูในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาในบทอ่านดังกล่าวได้อย่างคล่องแคล่ว

3.4 นักเรียนช่วยกันสรุป และเล่าเนื้อหาที่นักเรียนสามารถจับใจความได้จากการอ่านเนื้อเรื่อง และการดูจากรูปภาพประกอบ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวในบทอ่านได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นตอนที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)

- 4.1 ครูทบทวนคำศัพท์ในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Ant Families
- 4.2 นักเรียนอ่านบทอ่าน เรื่อง Ant Families เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาในชั่วโมงที่ผ่านมา
- 4.3 ครูสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียน ให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา
- 4.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในบทอ่านเรื่อง Ant Families เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยครูวาดแผนผังลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องบนกระดาน และนักเรียนช่วยเติมลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน
- 4.5 นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่อง Critical reading : True or False และครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบ

ขั้นตอนที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)

- 5.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกทำใบงานที่ 3 ซึ่งนักเรียนต้องนำข้อมูลจากเรื่องที่อ่านมาเติมในแผนผังความคิด แบบ Bubble Map แบบฟองน้ำ โดยนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแง่มุมต่างๆ โดยสรุปเป็นหัวข้อและรายละเอียดย่อยๆ
- 5.2 นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและนำไปติดที่ป้ายนิเทศ

(ชั่วโมงที่ 3)

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure)

- 6.1 ครูแจกชิ้นส่วนของประโยคในใบงานที่ 4 Word Order Puzzle ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้ถูกต้อง
- 6.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันนำเสนอผลงานในการต่อชิ้นส่วนประโยค โดยให้นักเรียนตัวแทนกลุ่มอ่านประโยคที่กลุ่มเรียงลำดับประโยค จนครบทุกประโยค
- 6.3 ครูเฉลยแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคโดยติดประโยคที่ถูกต้องบนกระดาน
- 6.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันนำประโยคที่ถูกต้องจากการต่อชิ้นส่วนประโยคไปเรียงลำดับรายละเอียดของเนื้อเรื่องแล้วนำไปติดลงในใบงานที่ 4 โดยใช้คำสั่ง Put the correct order. 10 minutes for this task.

ขั้นที่ 7 ขั้นการประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correcting)

7.1 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 10 ข้อ ภายในเวลา 10 นาที เพื่อทราบความก้าวหน้าทางการเรียน

7.2 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

7.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านร่วมกันอีกครั้ง

7.4 ครูชี้แจงและสรุปถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาสากล และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในยุคที่สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไร้ขอบเขต และชี้แจงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน และเพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยม และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

6. สื่อการเรียนรู้ (Materials)

6.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ญาณเพื่อจับใจความ เรื่อง Ant Families

6.2 พจนานุกรม

6.3 Learning application: Google translate, dictionary online

6.4 วีดิทัศน์

6.5 สื่อนำเสนอ Power point

7. แหล่งเรียนรู้ (Resources)

7.1 หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร

7.2 ห้องเรียนภาษาอังกฤษ

7.3 ห้องสมุด

7.4 อินเทอร์เน็ต

พูน ปณ ทิโต ชีเว

8. การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)

สิ่งที่วัดผล/ประเมินผล	วิธีการวัดผล/ประเมินผล	เครื่องมือวัดผล/ประเมินผล
1. ความเข้าใจคำศัพท์	1. ตรวจสอบแบบฝึกหัดจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Ant Families 2. ตรวจสอบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง Ant Families	1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Ant Families 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง Ant Families 3. ใบงานที่ 1
2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	1. จากการตรวจสอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่อง Ant Families 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง Ant Families	1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เรื่อง Ant Families 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง Ant Families 3. ใบงานที่ 1-4
3. ทักษะการคิด	1. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้ 2. ตรวจสอบการทำแบบฝึกหัด	1. ใบงานที่ 1-4
4. ความกระตือรือร้นในการทำงาน	1. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้	1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ 2. แบบประเมินพัฒนาการเรียนรู้ระหว่างเรียน

เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล (Evaluation Criteria)

เกณฑ์การวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. แบบทดสอบ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดให้ 0 คะแนน	ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ 13 – 15 คะแนน ดีมาก 10 – 12 คะแนน ดี 10 คะแนน ผ่านการประเมิน 0 – 9 คะแนน ปรับปรุง	ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

9. ความเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่าชุม

...../...../.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บัตรคำศัพท์

colony

nest

food

Queen

drone ant

worker
ants

plants

insects

leave

บทอ่าน
เรื่อง Ant families

Instruction : Read the text below and answer the questions.

Ants live in families call colonies. In each colony, ants work together in groups and help one another. Most colonies of ants live in nests and every colony has one queen ant. The Queen's job is to make lots and lots of eggs for the colony. There are also drone ants and worker ants in colonies. The drones help the queen ant to make eggs, and the worker ants do all of the other jobs. There are always lots of worker ants. Some of them can live for up to 30 years. Some of them make the nest and keep it clean and tidy. Other worker ants find food, like leaves, insects, plants and bring it back to the nest.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6) :page 23)

Reading Questions

1. What are ant families called?
2. What is the home of ants?
3. Where do ants live in?

Worksheet 1

Instructions : Match the vocabulary with the pictures.

1. colony

2. nest

3. queen

4. drone

5. worker ants

6. eggs

7. insects

8. plants

9. tree

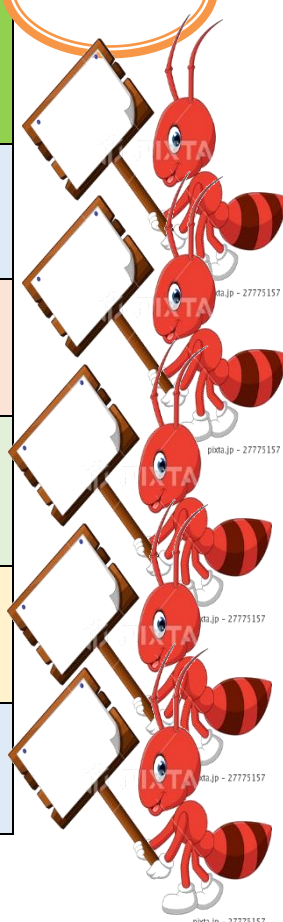

10. leaves

Worksheet 2

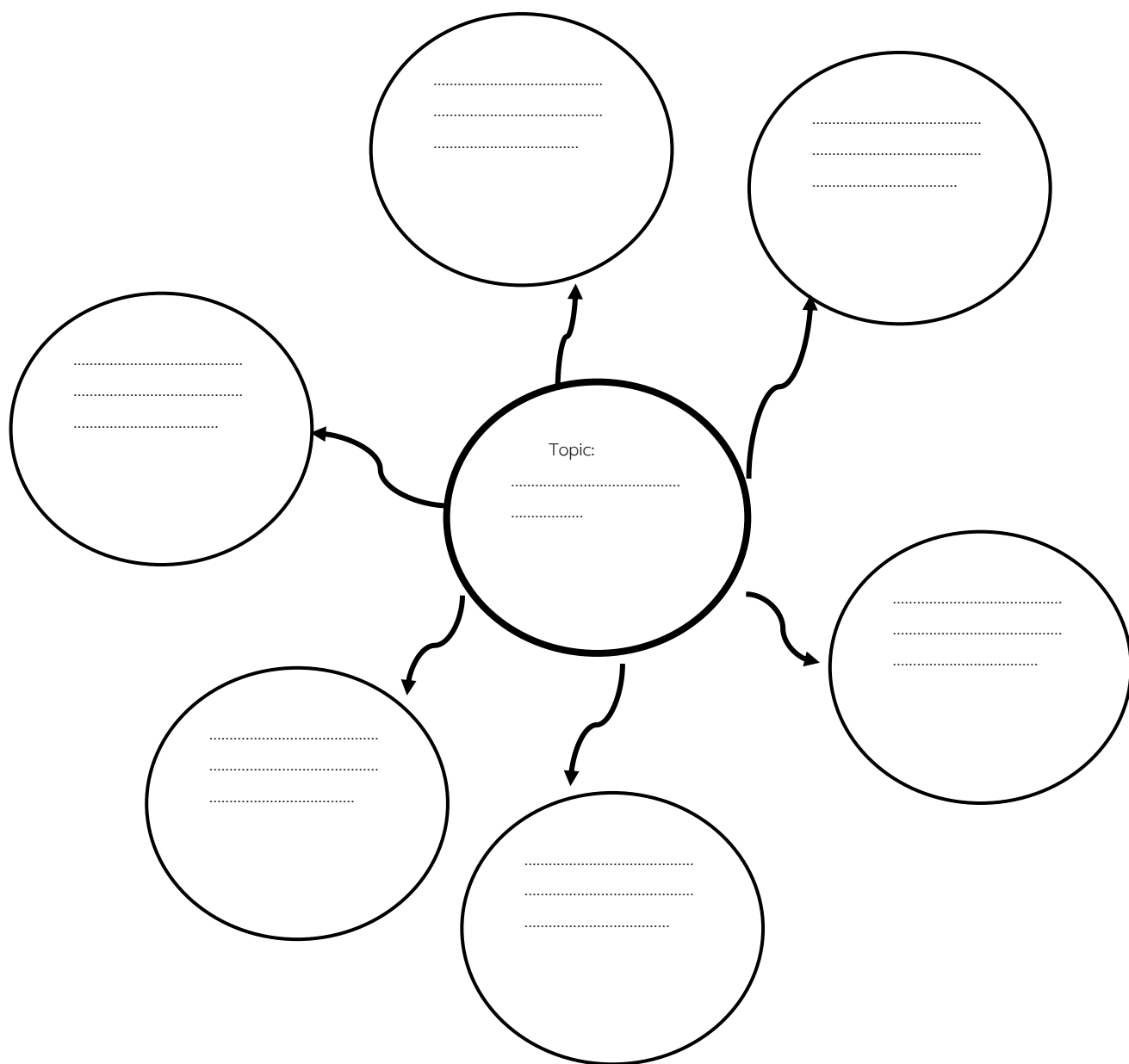
Instructions : Write T behind of the statements that are TRUE and F behind of the statements that are FALS (ให้นักเรียนเขียน T/ True ท้ายประโยคที่ถูกต้องและเขียน F/ False หน้าประโยคที่ผิด)

Statements		T/F
		☐
1. A family of ants is called a colony.		☐
2. Ants works together in group.		☐
3. Families of ants live in room.		☐
4. All ant colonies have three queens.		☐
5. Some workers ants bring stones to the nest.		☐

Worksheet 3

Instructions : Use the bubble map to tell what're the detail of ant families have read about.

Worksheet 4

Word Order Puzzle

Instructions : Put the words to make into the correct sentences order.

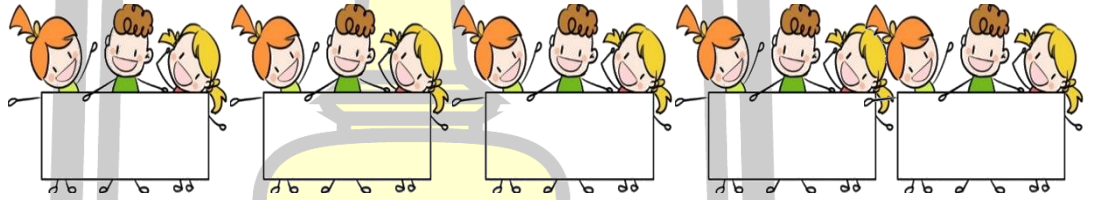
1. can/ ants / live to/ 5/ years.

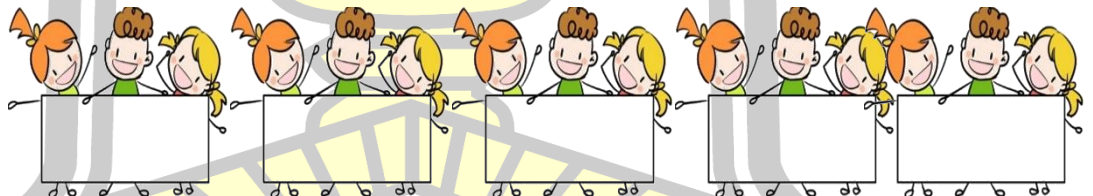
2. bring / they / the nest/ back to/food

3. queen ant /Every/ has /king/ colony

4. nest/ Ants /work/ in/ together

5. live in/ call /families/ colonies/ Ants

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ก่อน-หลังเรียน)

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. คำถามทุกข้อเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ

Ant families

Ants live in families call colonies. In each colony, ants work together in groups and help one another. Most colonies of ants live in nests and every colony has one queen ant. The Queen's job is to make lots and lots of eggs for the colony. There are also drone ants and worker ants in colonies. The drones help the queen ant to make eggs, and the worker ants do all of the other jobs. There are always lots of worker ants. Some of **them** can live for up to 30 years. Some of them make the nest and keep it clean and tidy. Other worker ants find food, like leaves, insects, plants and bring it back to the nest.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6) :page 23)

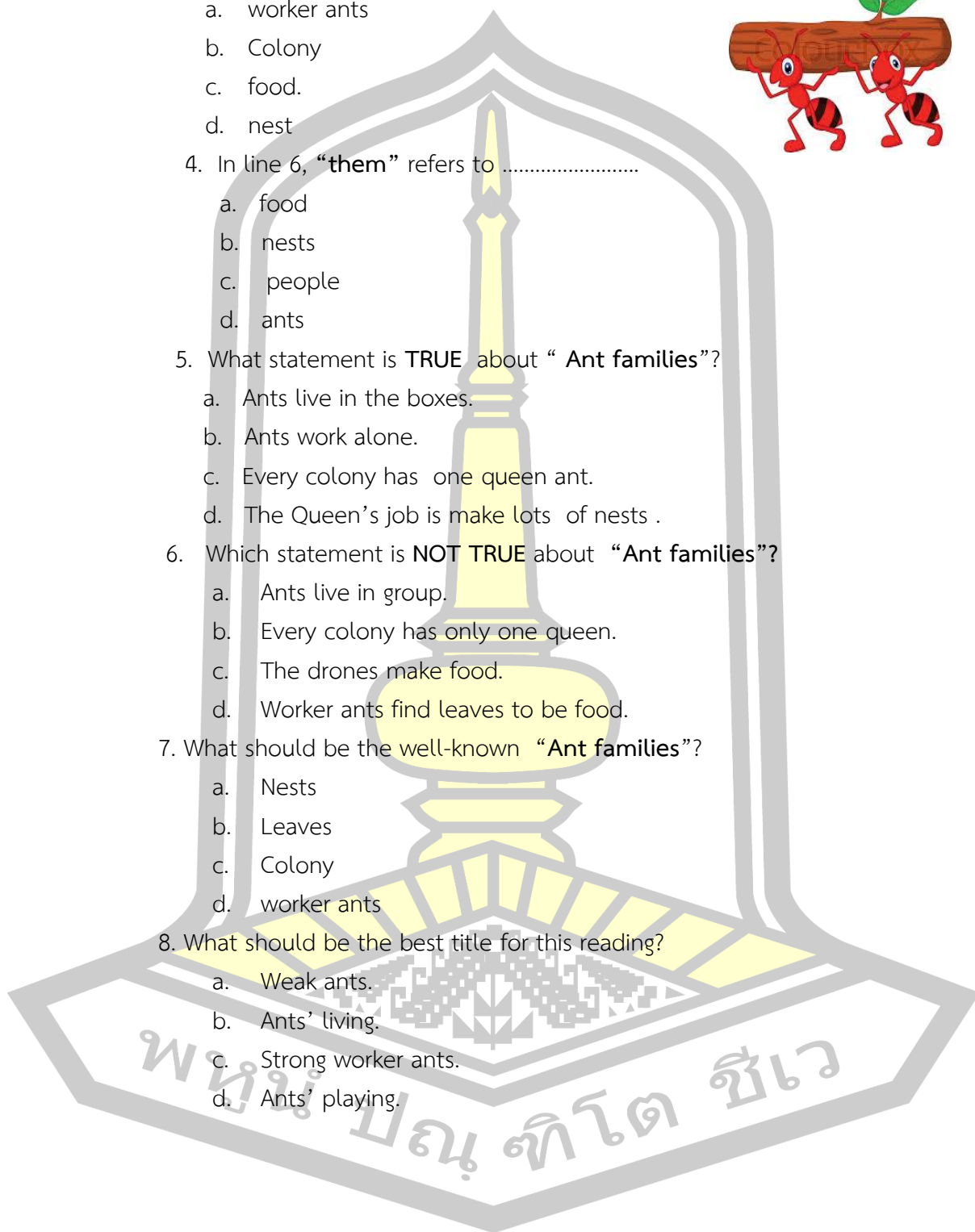
1. A: What are they?
B: They are.....
a. queen ants
b. colonies
c. worker
d. Drone

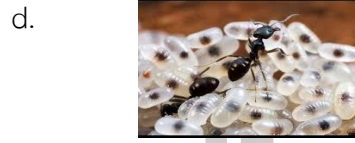
2. A: Where do the ants live?
B: They live in
a. trees.
b. water.
c. nest.
d. boxes.

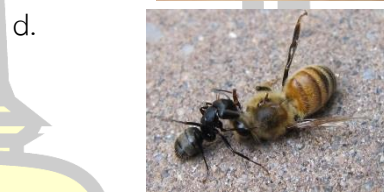
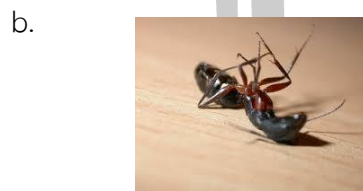
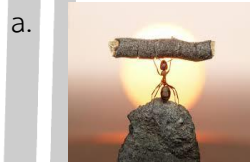
3. They are the..... who work hard.
 - a. worker ants
 - b. Colony
 - c. food.
 - d. nest
4. In line 6, “them” refers to
 - a. food
 - b. nests
 - c. people
 - d. ants
5. What statement is **TRUE** about “Ant families”?
 - a. Ants live in the boxes.
 - b. Ants work alone.
 - c. Every colony has one queen ant.
 - d. The Queen’s job is make lots of nests .
6. Which statement is **NOT TRUE** about “Ant families”?
 - a. Ants live in group.
 - b. Every colony has only one queen.
 - c. The drones make food.
 - d. Worker ants find leaves to be food.
7. What should be the well-known “Ant families”?
 - a. Nests
 - b. Leaves
 - c. Colony
 - d. worker ants
8. What should be the best title for this reading?
 - a. Weak ants.
 - b. Ants’ living.
 - c. Strong worker ants.
 - d. Ants’ playing.

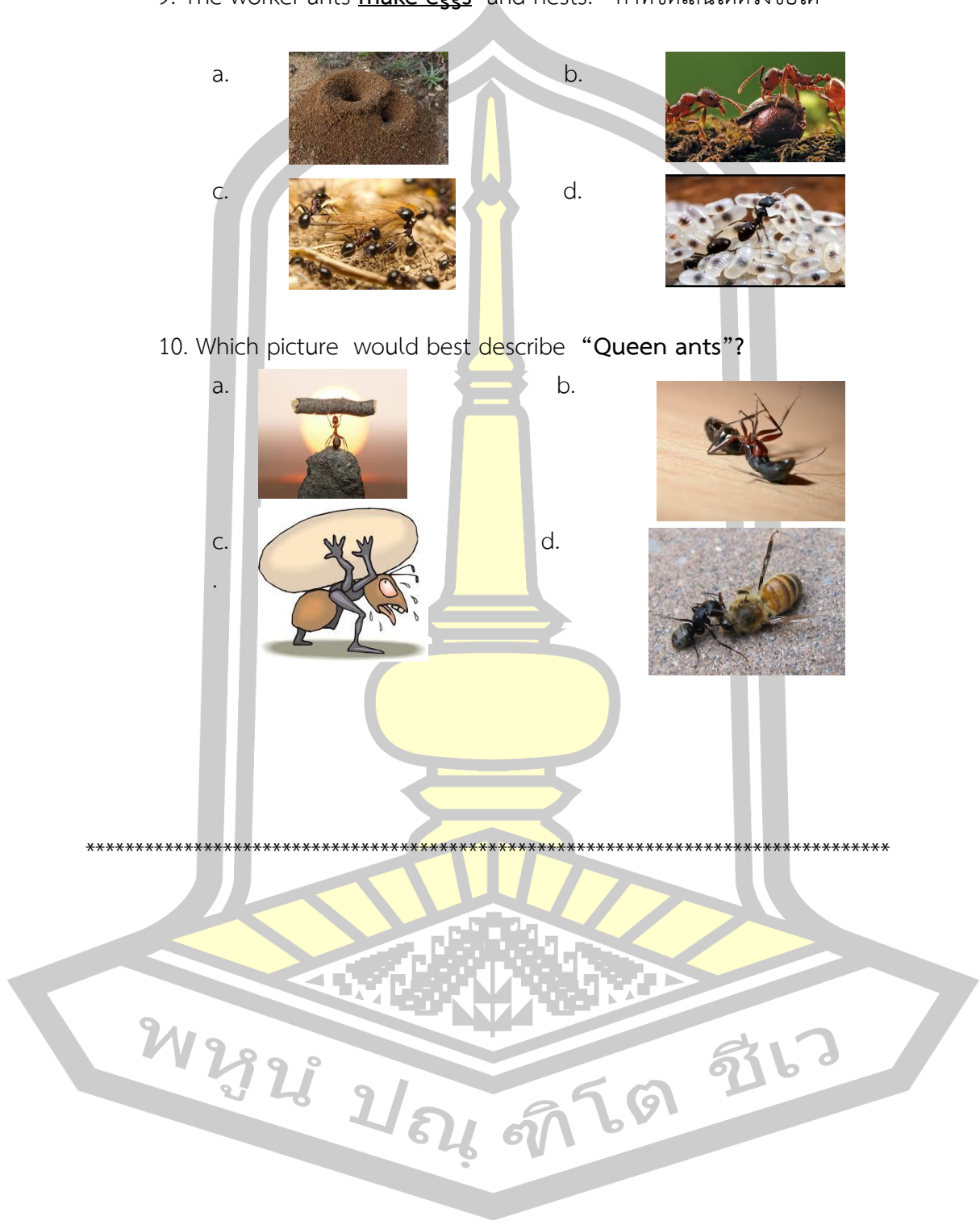

9. The worker ants make eggs and nests. คำที่ขีดเส้นใต้ตรงข้อใด

10. Which picture would best describe "Queen ants"?

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (หลังเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. คำถามทุกข้อเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ

Ant families

Ants live in families call colonies. In each colony, ants work together in groups and help one another. Most colonies of ants live in nests and every colony has one queen ant. The Queen's job is to make lots and lots of eggs for the colony. There are also drone ants and worker ants in colonies. The drones help the queen ant to make eggs, and the worker ants do all of the other jobs. There are always lots of worker ants. Some of them can live for up to 30 years. Some of them make the nest and keep it clean and tidy. Other worker ants find food, like leaves, insects, plants and bring it back to the nest.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6) :page 23)

1. A: Where do the ants live?

B: They live in

- a. trees.
- b. water.
- c. nest.
- d. boxes.

2. A: What are they?

B: They are.....

- a. queen ants
- b. colonies
- c. worker
- d. Drone

3. They are the..... who work hard.

- a. worker ants
- b. Colony
- c. food.
- d. nest

4. What statement is **TRUE** about “ Ant families”?

- a. Ants live in the boxes.
- b. Ants work alone.
- c. Every colony has one queen ant.
- d. The Queen’s job is make lots of nests .

5. Which statement is **NOT TRUE** about “Ant families”?

- a. Ants live in group.
- b. Every colony has only one queen.
- c. The drones make food.
- d. Worker ants find leaves to be food.

6. What should be the well-known “Ant families”?

- a. Nests
- b. Leaves
- c. Colony
- d. worker ants

7. What should be the best title for this reading?

- a. Weak ants
- b. Ant’s living
- c. Strong worker ants
- d. Ants’ playing

8. The worker ants make eggs and nests. คำที่ขีดเส้นใต้ตรงข้อใด

a.

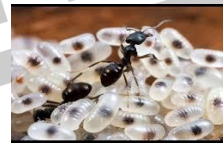
b.

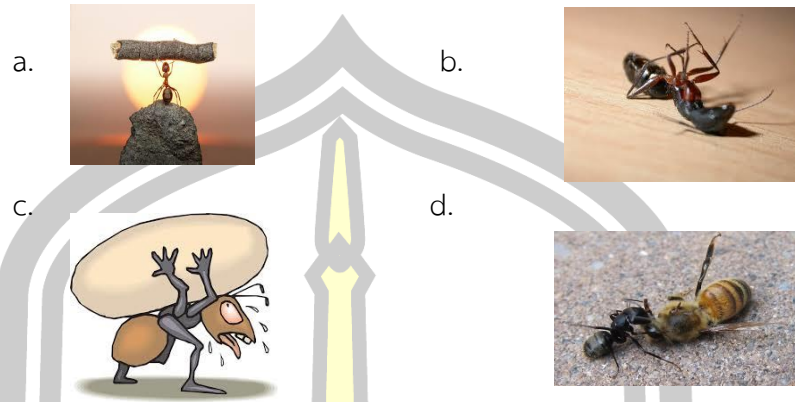
c.

d.

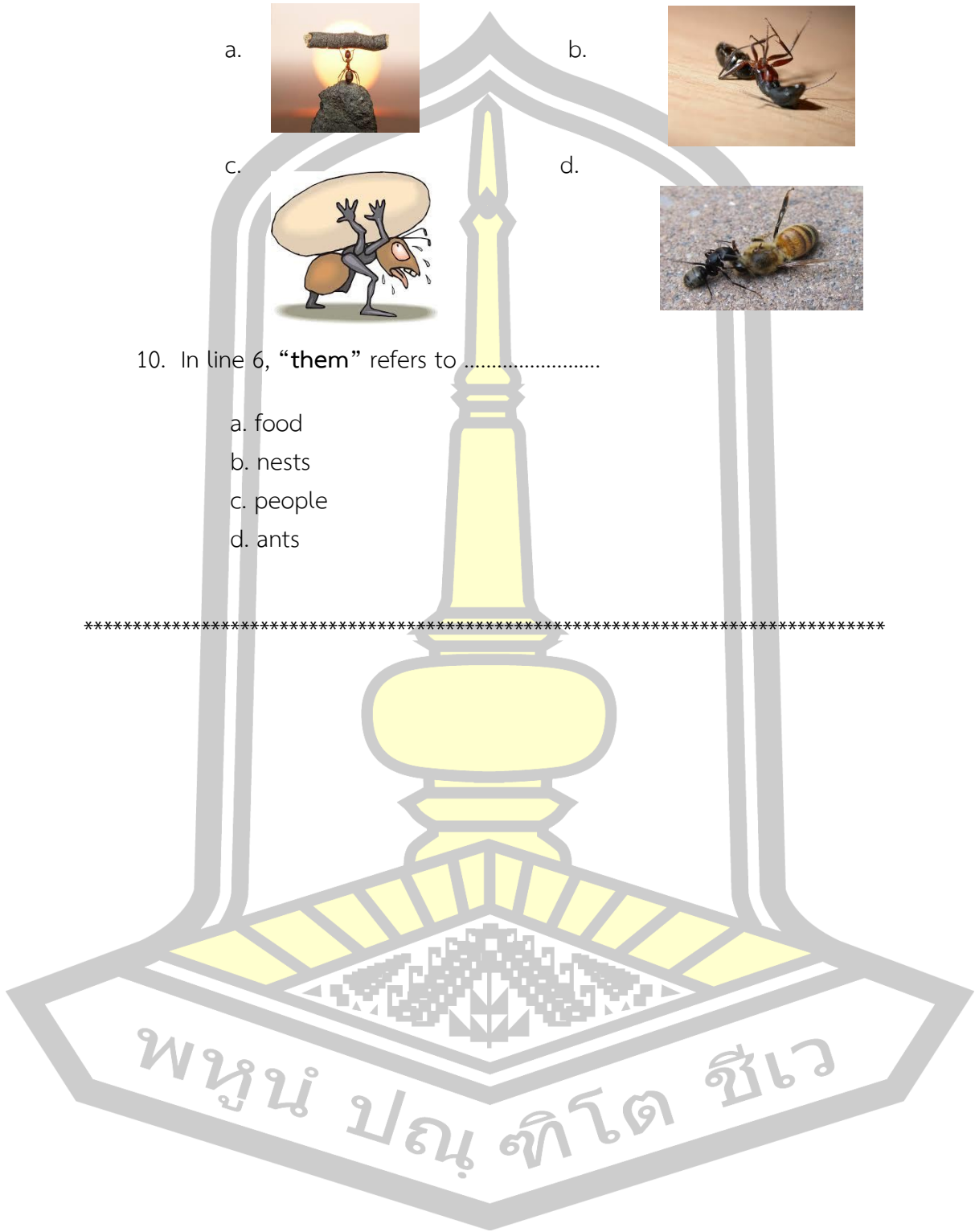

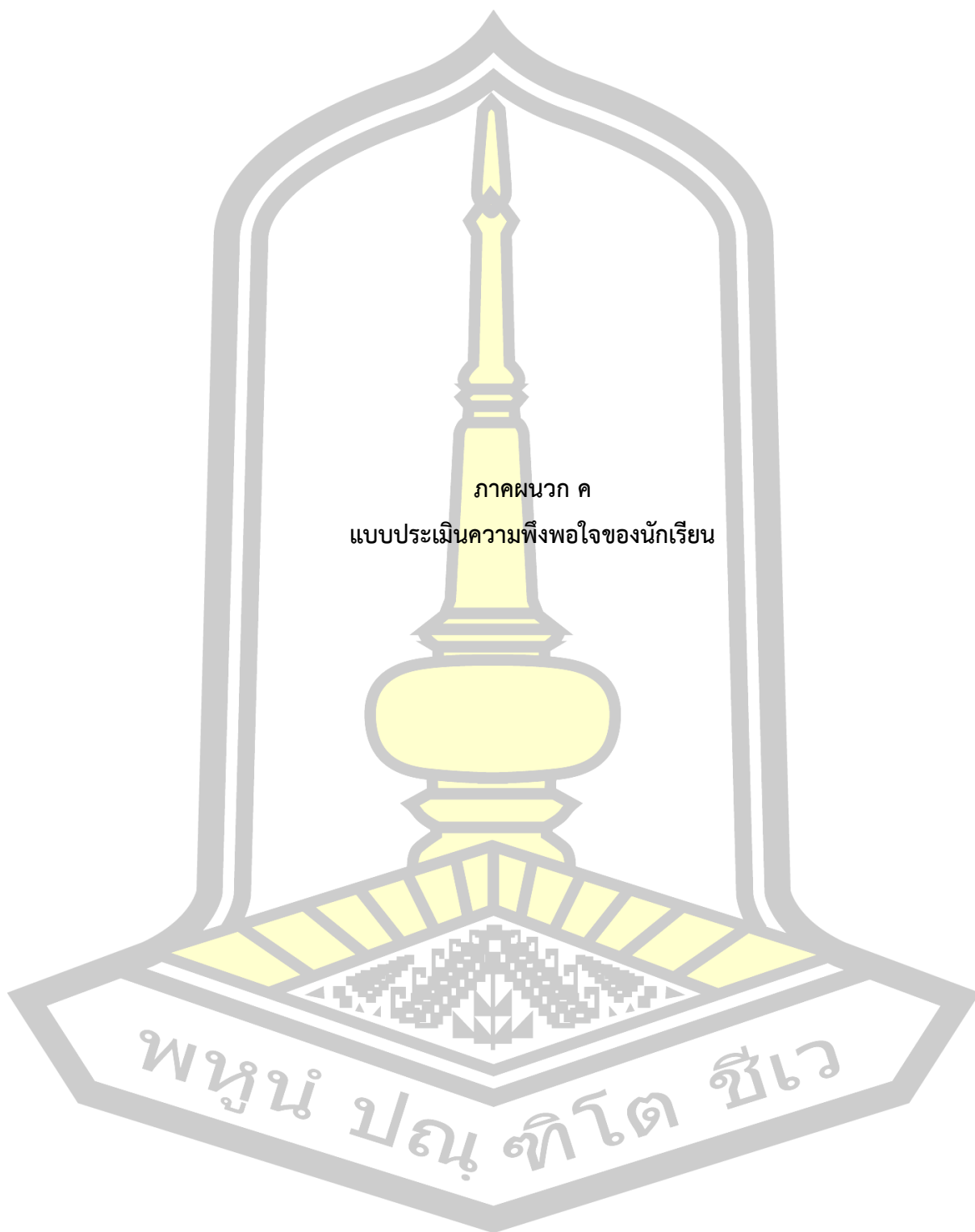
9. Which picture would best describe “Queen ants”?

10. In line 6, “them” refers to

- a. food
- b. nests
- c. people
- d. ants

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

แบบวัดความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามที่เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยหมายเลข 1-5 มีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจพอใช้
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยมาก

ลำดับ	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.เนื้อหา						
1	1) มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย					
2	2) ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
3	3) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน					
2.การสอน						
4	1) กิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเวลาและผู้เรียน					
5	2) ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรและสอนสนุก					
6	3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน					
7	4) บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้					
8	5) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและให้คำปรึกษาระหว่างการเรียนและทำกิจกรรม					
3. สื่อการเรียนการสอน						
9	1) สื่อการสอนมีความหลากหลายและแปลกใหม่					
10	2) สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน					
11	3) สื่อการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการอ่าน					

ลำดับ	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4. การวัดผลประเมินผล						
12	1) ครูใช้เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมและสร้างสรรค์					
13	2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน					
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน						
14	1) นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
15	2) นักเรียนสามารถไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาอื่นๆได้					

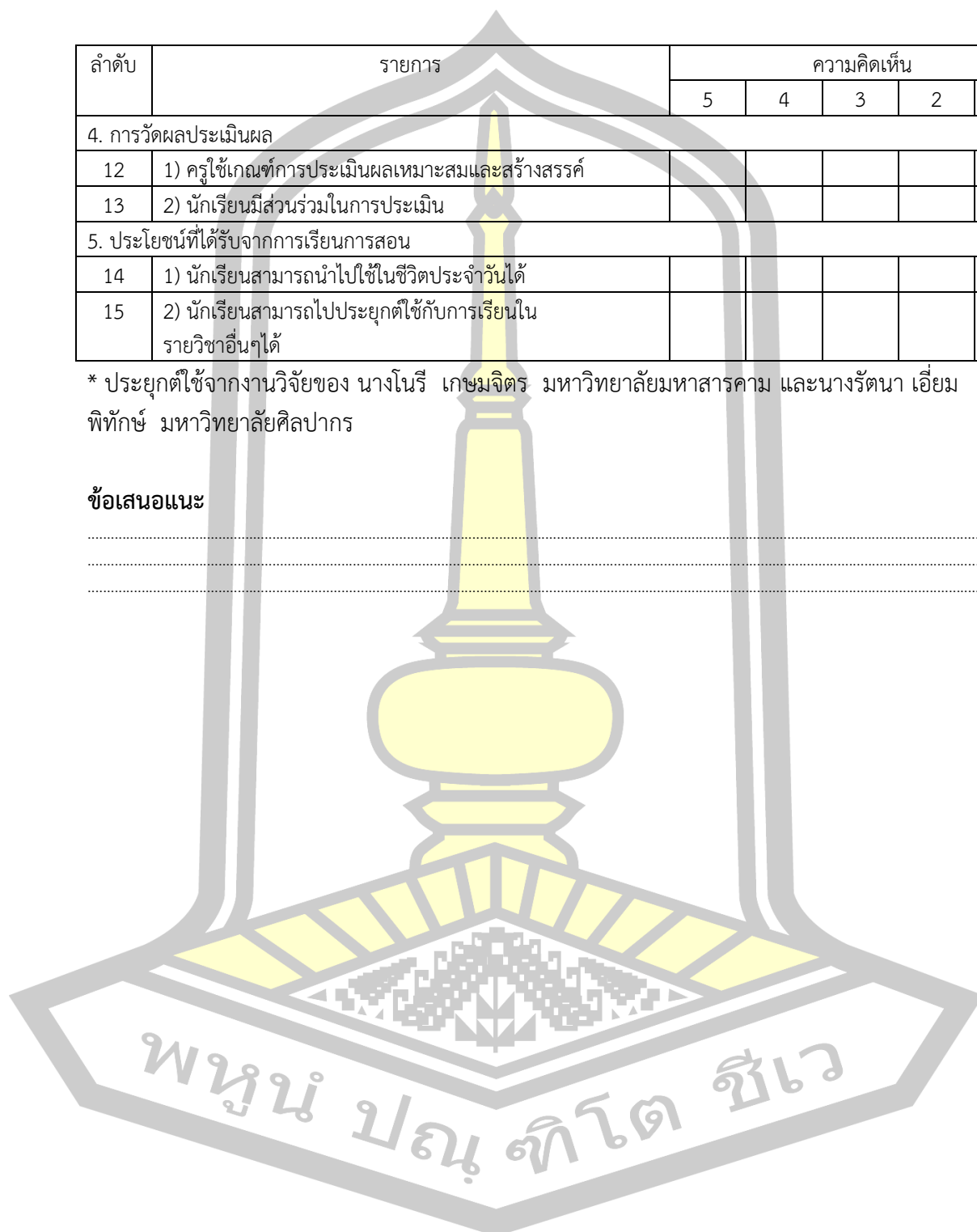
* ประยุกต์ใช้จากงานวิจัยของ นางโนรี เกษมจิตร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และนางรัตนา เอี่ยมพิทักษ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

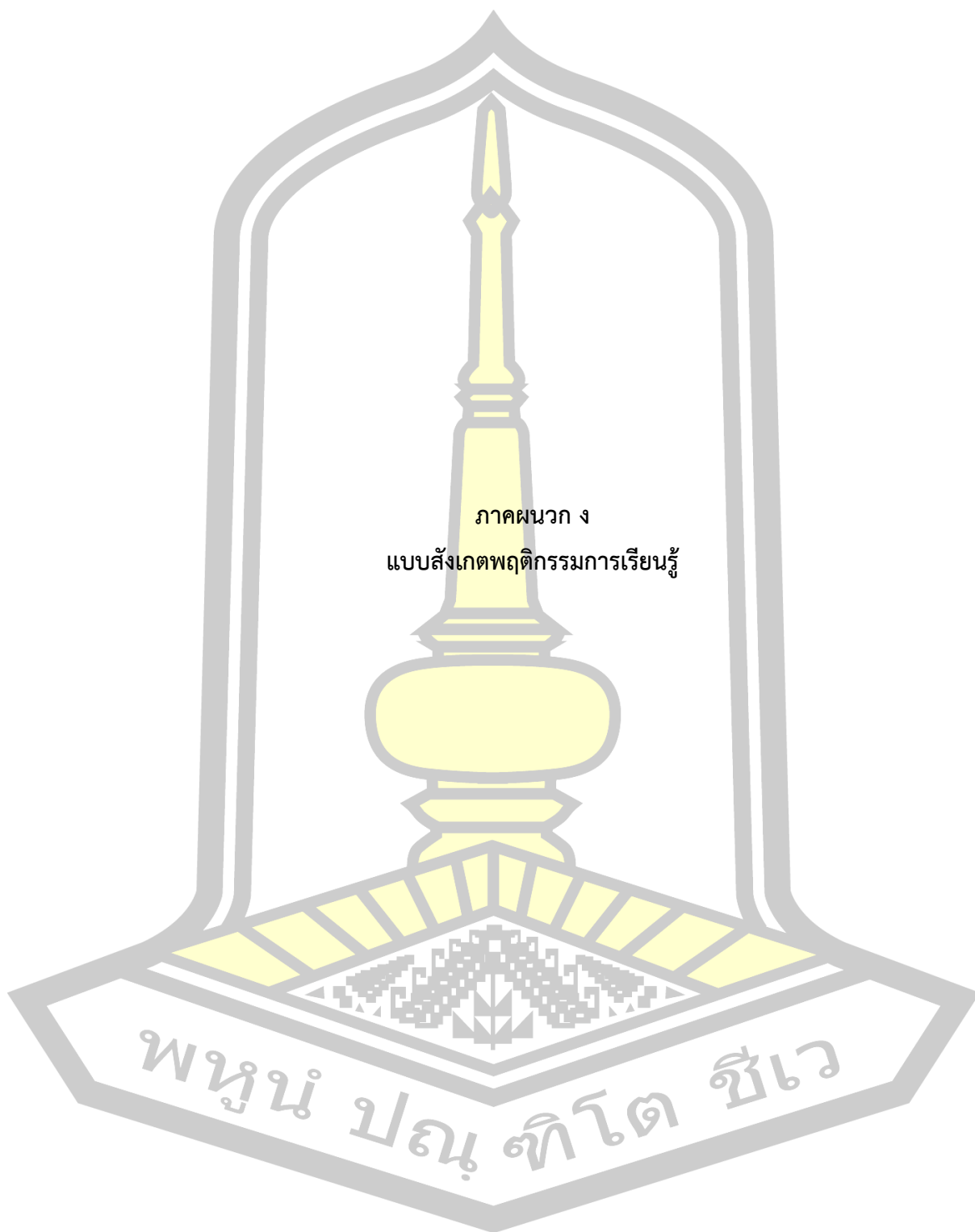
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

พหุ ประทีป วิทย์

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
 รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ant Families

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน						ผลการประเมิน	
		ความสนใจ/ความรับผิดชอบ	การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นในกลุ่ม	การอภิปรายภายในกลุ่มตามใบงานที่ได้รับ	การให้ความร่วมมือและบรรยากาศในการทำงาน	ผลงาน/การนำเสนอผลงาน	รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									

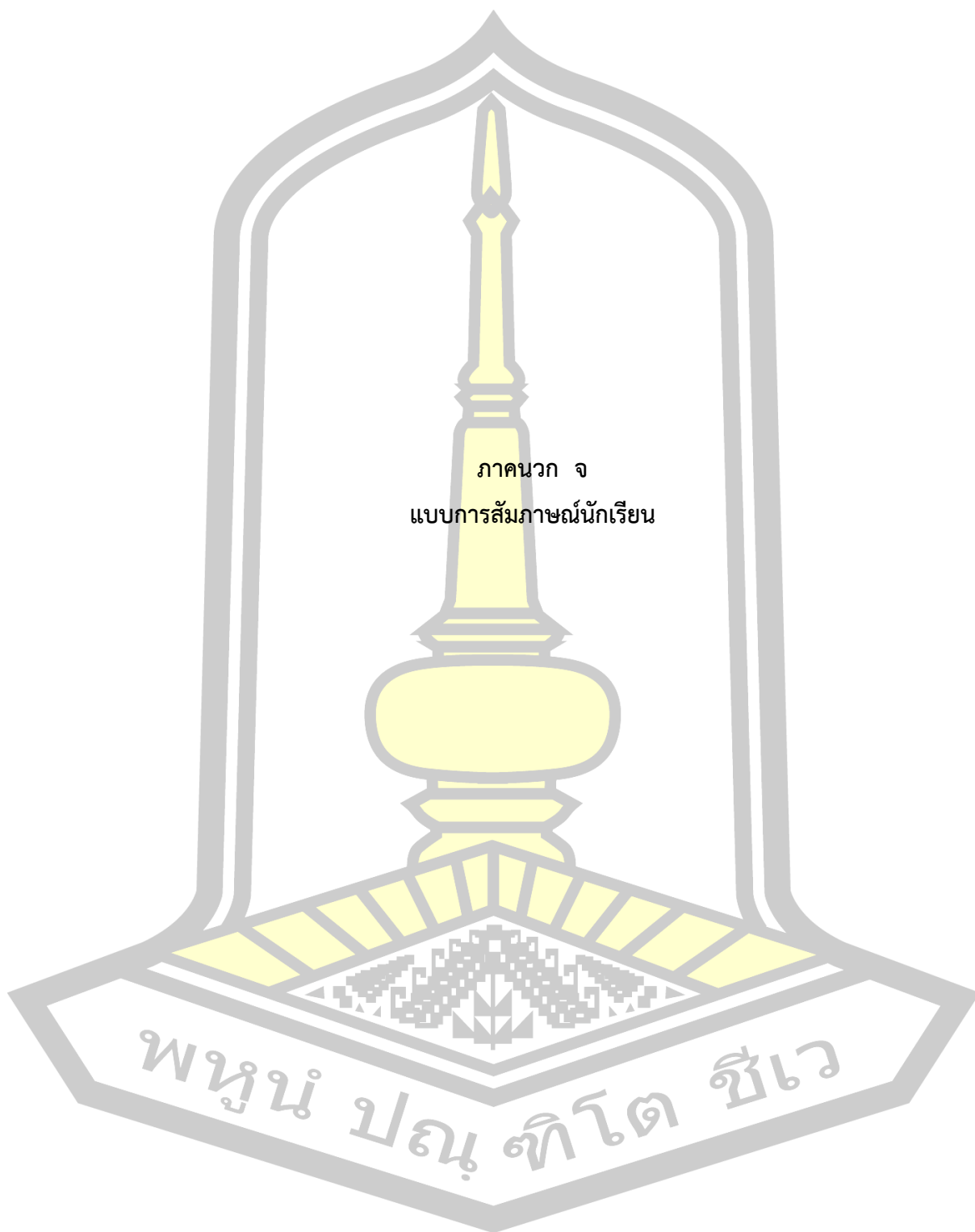
เกณฑ์การประเมิน 3 หมายถึง ดีมาก 2 หมายถึง ดี 1 หมายถึง ปรับปรุงแก้ไข

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความสนใจในการร่วมกิจกรรม	มีสมาธิในการทำงานจนสำเร็จ	มีสมาธิทำงานไม่สำเร็จ	ไม่มีสมาธิทำงานไม่สำเร็จ
การร่วมสนทนา อภิปรายสรุป และตอบคำถาม	ร่วมสนทนา อภิปรายและตอบคำถามได้ถูกต้อง	ร่วมสนทนา อภิปรายแต่ตอบคำถามไม่ได้	ไม่เข้าร่วมการสนทนา อภิปราย และตอบคำถามไม่ได้
กระบวนการทำงานร่วมกัน	ร่วมแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นกับผู้อื่นอย่างดี	ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นบางครั้ง	ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น
การปฏิบัติตามขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้	ปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง	ปฏิบัติตามขั้นตอนถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติตามขั้นตอนไม่ถูกต้อง
การนำเสนอหน้าชั้น	นำเสนอรายงาน ต่อเนื่อง ราบรื่น เป็นไปตามขั้นตอน	ไม่ต่อเนื่อง สับสน เป็นไปตามขั้นตอน	ไม่ต่อเนื่อง สับสน ไม่มีขั้นตอน

(ลงชื่อ) ผู้สังเกต

พูน ปรน ทิโต ชีเว

ภาคผนวก จ
แบบการสัมภาษณ์นักเรียน

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แบบการสัมภาษณ์นักเรียน

คำชี้แจง : แบบประเมินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียน ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียน จำนวน 5 คำถาม ดังนี้

ลำดับ	คำถามภาษาไทย	คำตอบ
1	ก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเป็นอย่างไร	
2	นักเรียนคิดว่านักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่ หลังจากการใช้วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด	
3	นักเรียนคิดว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planets และ Under food chain ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่	
4	อุปสรรคใดที่นักเรียนพบเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra, The planets และ Under food chain	

ลำดับ	คำถามภาษาไทย	คำตอบ
5	<p>นักเรียนคิดว่าประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ร่วมกับแผนผังความคิด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านประกอบ เรื่อง Ant families, Save our sea turtles, The vegetable orchestra ,The planets และ Under food chain ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่</p>	

* ประยุกต์คำถามมาจากงานวิจัยของโนรี เกษมจิตร มหาวิทยาลัยมหาสารคามและงานวิจัยอาจารย์ บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

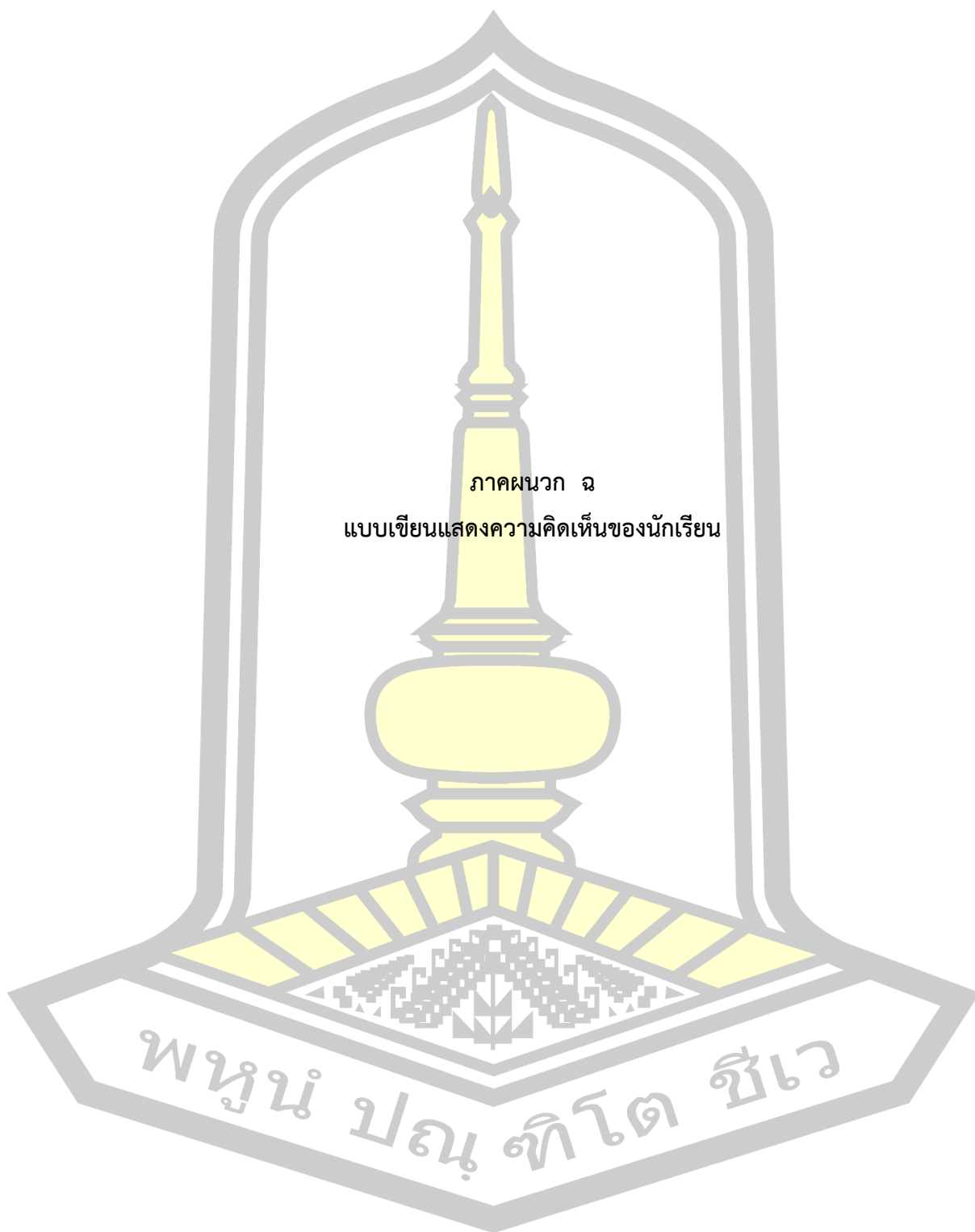
.....

.....

.....

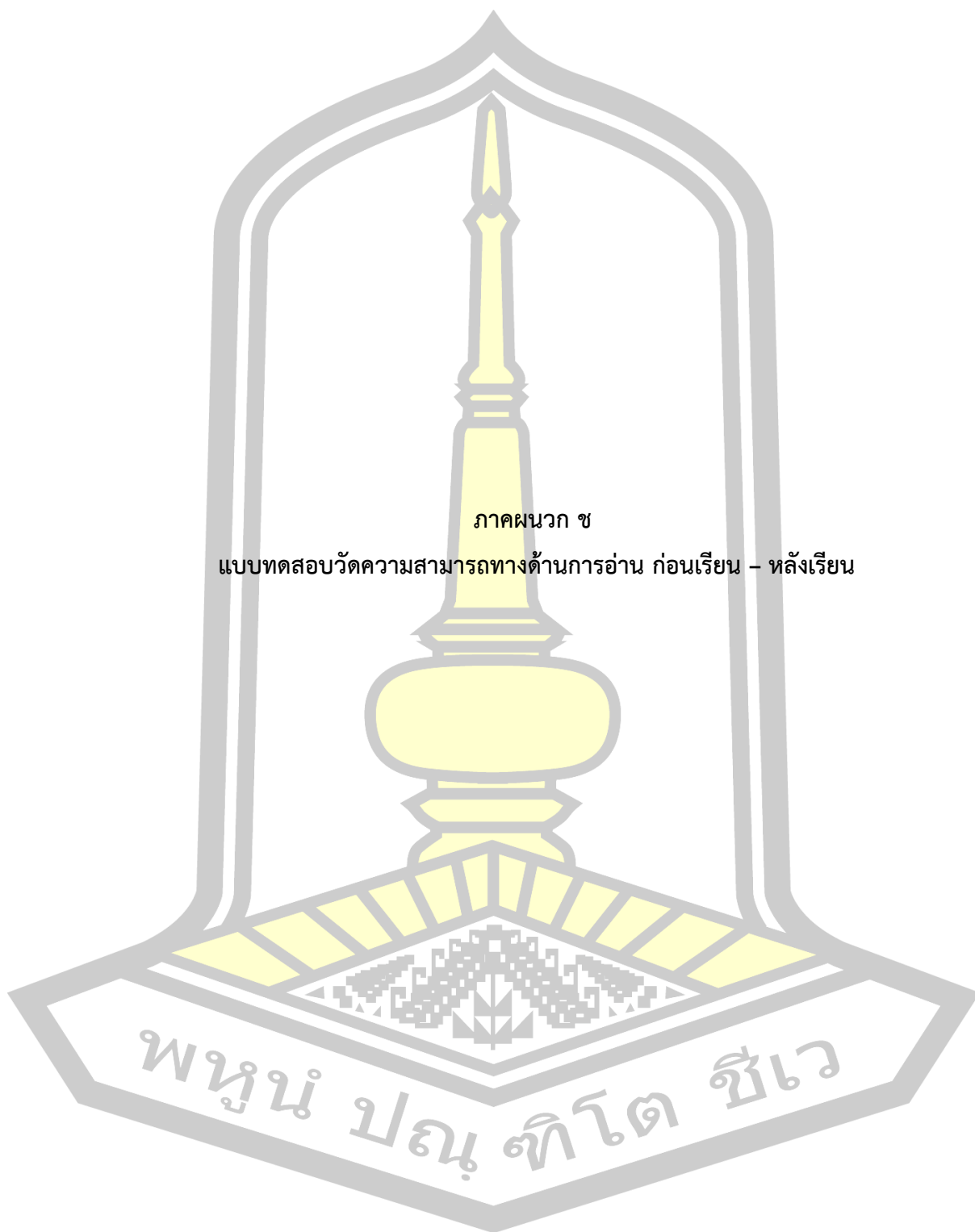
.....

ภาคผนวก ฉ
แบบเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ก่อนเรียน - หลังเรียน

พหุ ประทีป ชีวะ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
(ก่อนเรียน - หลังเรียน)

คำชี้แจง :ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

Passage 1 (ข้อสอบที่ 1 - 6)

Ant Families

Ants live in families call colonies. In each colony, ants work together in groups and help one another. Most colonies of ants live in nests and every colony has one queen ant. The Queen's job is to make lots and lots of eggs for the colony. There are also drone ants and worker ants in colonies. The drones help the queen ant to make eggs, and the worker ants do all of the other jobs. There are always lots of worker ants. Some of them can live for up to 30 years. Some of **them** make the nest and keep it clean and tidy. Other worker ants find food, like leaves, insects, plants and bring it back to the nest.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6)

1. A: What are they?

B: They are.....

- a. queen ants
- b. colonies
- c. worker
- d. Drone

2. A: Where do they live?

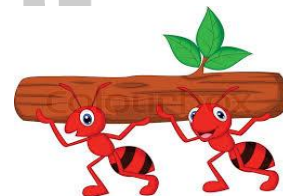
B: They live in

- a. trees.
- b. water.
- c. nest.
- d. boxes.

3. They are the..... who work hard.

- a. worker ants
- b. Colony
- c. Food
- d. nest

4. In line 6, “them” refers to

- a. food
- b. Nests
- c. people
- d. Ants

5. What should be the well-known “Ant families”?

- a. nests
- b. leaves
- c. colony
- d. worker ants

พจนานุกรมศัพท์โต ชีวะ

6. The worker ants make eggs and nests. คำที่ขีดเส้นใต้ตรงข้อใด

a.

b.

c.

d.

Passage 2 (ข้อสอบที่ 7-12)

Save our sea turtles

Turtles are one of the most beautiful animals in the sea, but they are also in danger. How can we help them? We must keep our seas clean. Turtles eat jellyfish, corals, other sea animals and plants. Dirty seas are dangerous to turtles and the food they eat. We must protect turtles nests. Turtles lay their eggs in nests on the beach. Sometimes birds and other animals eat the eggs or baby turtles.

The sea turtles rescue centre has safe beaches for turtles and their nests. They help sick turtles in their animal hospital. Then they put the healthy turtles back into the sea. Turtles are happy in the sea.

(ที่มาหนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6)

7. From the picture, What are they?

a. turtles

b. Starfishes

c. seahorses

d. sharks

8. เติมพยัญชนะคำศัพท์ให้ถูกต้อง “ S _ A T _ RT _ _ ”

- a. O,R,E,E
- b. I,R,E,A
- c. E,U,L,E
- d. S,O,I,U

9. Sea turtles like to eat.....

- a. Fruit
- b. Food
- c. sea animals
- d. vegetable

10. Where do turtles lay their eggs?

- a. in the beach
- b. on the tree
- c. under the boats
- d. in the hill

11. The turtles are happiest in the sea. คำที่ขีดเส้นใต้ตรงกับข้อใด

a.

b.

c.

d.

12. What is the purpose of this story?
- To tell a story about sea turtles in the sea.
 - To protect the turtles nest.
 - To give fact about sea turtles.
 - To learn how to feed them.

Passage 3 (ข้อที่ 13-18)

The vegetable orchestra

We eat vegetables every day, but what else can we do with vegetables? In Austria there is a vegetable orchestra .They make all their instruments-trumpets, drums, violins, clarinets - and they make them all from vegetables. The orchestra plays concerts all over the world. Before each concert ,the musicians go to the market and buy fresh vegetables. Then they make their instruments slowly and carefully. It takes about three hours because they have to make more than forty instruments for each concert. They love inventing new instruments with different vegetables from around the world.

People always enjoy listening to the vegetable orchestra, and after each concert they enjoy a bowl of vegetable soup! The orchestra's cook makes it from unused vegetables. It's delicious.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6)

13. From the picture. What are they?

- plants
- vegetables
- fruits
- food

14. Which picture can make trumpet vegetable?

a.

b.

c.

d.

15. According to this passage, What are instruments made from?.

- a. wood
- b. vegetables
- c. steel
- d. sticks

16. Which the favorite music sound like ?

- a. sweet sound
- b. good sound
- c. soft sound
- d. a b and c

17. How do they do like these ?

- a. slowly
- b. fast
- c. carefully
- d. a and c

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

18. What else can not we do with vegetable?

a.

b.

c.

d.

Passage 4: (ข้อ 19-24)

The planets

The eight planets in our solar system all orbit the sun but they are not all the same. The four planets nearest the sun are made of rock and metal. The other planets are made of gas. The smallest planet is Mercury and the biggest planet is Jupiter. Jupiter is bigger than all of the other planets put together.

When we look at the night sky, Venus is brighter than the other planets. This is because its thick clouds reflect the light from the sun, and because it's the nearest planet to Earth.

Some planets have a moon. Moons orbit their planet. Some planets have more than one moon. Jupiter has 63 moons! Mercury is the nearest planet to the sun, but Venus is the hottest.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6)

19. What do the planets move around?

a.

b.

c.

d.

20. เติมพยัญชนะคำศัพท์ให้ถูกต้อง “ S _ l _ R S _ _ t _ _ ”

- a. a,r,w,s,e,n
- b. a,r,y,s,e,p
- c. o,a,y,s,e,m
- d. o,t,y,d,e,m

21. Which picture is same meaning as “Big”?

- a.
- b.
- c.
- d.

22. From the picture .What is it ?

- a. The moon.
- b. The planets
- c. The sun.
- d. The earth.

23. How many moons do the Jupiter have?

- a. 50
- b. 53
- c. 60
- d. 63

24. Which characteristic of the eight planets?

a.

b.

c.

d.

Passage 5: (ข้อ 25-30)

Many plants and animals live underwater. How does an underwater food chain works? It needs sunlight, producers, primary consumers and secondary consumers.

Sunlight shines on the sea and some sunlight goes under the water. Plants use the sunlight to make, or produce, food inside their leaves. We call these plants produces. Fish and other sea animals cant's make their own food. They need to eat, or consume, plants and other fish. Some small sea animals or fish eat underwater plants. We call these fish primary consumers.

Then bigger sea animals or fish, like stingrays, eat smaller fish and other sea animals. They are called secondary consumers. Big secondary consumers like sharks eat animals like seals.

(ที่มา หนังสือเรียน Guess What! Pupil's book 6)

25. เติมพยัญชนะคำศัพท์ให้ถูกต้อง “ F _ _ _ d c _ a _ n”

- a. e,o,h,e
- b. r,a,h,e
- c. u,t,h,i
- d. o,o,h,i

26. Which is not a primary consumer?

a.

b.

c.

d.

27. Which is a secondary consumer?

a.

b.

c.

d.

28. Which word can describe underwater food chain best?

a. full

b. lack

c. less

d. little

29. What is this picture about?

a. producer

b. consumer

c. primary consumer d. secondary consumer

30. What do secondary consumers eat?

a.

b.

c.

d.

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านก่อนเรียน - หลังเรียน
ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1	A	16	D
2	C	17	D
3	A	18	D
4	D	19	B
5	C	20	C
6	D	21	C
7	A	22	A
8	C	23	D
9	C	24	A
10	A	25	D
11	D	26	D
12	B	27	D
13	B	28	A
14	A	29	A
15	B	30	A

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางอรทิพย์ วรรณาม
วันเกิด	วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 101 หมู่ที่ 13 ตำบลโคกล่าม อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45180
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเหล่ายูง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45180
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2538 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่ายูง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2541 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโคกล่ามพิทยาคม ตำบลโคกล่าม อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2545 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีศึกษา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2548 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ ทิโต ชีเว